755

12.3.25

12.581
Lot 113

Ivan F. Boesky and
Seema Boesky
Family Manuscript Collection

אלא מעשה שהיה כך היה ר' יצחק בן ראובן בזמן שהיה בן ראובן אצל אביו ר' יצחק
בן ראובן ר' יצחק אל ר' יחיאל בר' יצחק בן שלמה לקחיה בר' אבי הו
ומסרם אל אף אליה ר' יוחנן אחר יצחק בר' אחיו אחר ר' יצחק
אחר אבי אחיו השלישי אחר יצחק אחיו רב יהודה אחר יצחק אחר
שני אחר יצחק אחיו רב הונא בר' יצחק בזמן אחר ורב סברא
אל אביו של ר' אחיו ור' יצחק היה אחר שאחר ר' יעקב כי היה האחר לה
רב בחמן לאחיו בהה דאחרא לא סבר אחכא שלאלון פ' שהיה דשל
לשלה לאחרשלה ואל כי אלקה לאהם אחיה ואני אחשלאוח דאר פרשי אל
כפ כאוה מדלקי חעלה בר חאמלה קלה ובוהה ורב לאוח בחמן אל כפ'
כי יהיה בהר וכן בר שטפלקן החלון וכן כפ שיין פסים אחיו דשלאוח
אלור חוקם לאכן ושבא מלי אחר וחרקל לכבל ואוך יום לבלהשלם ומו
ושל לבביה לר' יעקב סר אחיה עד דאיל לאקם בא בפשיה דר' יעקב סר
חיה פנע כיה סר יצחק אל הם אחר ר' אחיו מוכלבה דר יצחק פ'
רב לאוח בחמן אל אל חסכתה אחתם מוכל הקלאוד אל מדרך אחת
שהמלה שלא מאמרה מ' היה שגיה המדרה וכן מוכלבה דר עקיסה
ודר' שמעאל עב אחכל כפ' העולה מי אל ר' יחאיה בר' יצחק פוק
עין סוכלבך בפה כן ואשבח פרשי אל מוכלבך בשנה הסדרך
לך לרש מה תשיב לו ולשאלה פרשנן שהוא כמו מעלה מהחלק
עשל בכל קאת החיה חבב אחר רב הוה יכבה
קאיה בחבים והבל עדיקודות היה ר' חיים העבול בדן
הבעם בדן אחבוה ונם אל אוקבו בר חבן חבלן רבי בר חבן
בזמן אחר רב חבבה רב ור' אבטה יעקב

חביבא כל הלילה ונתן חרב בגולת בבר תורה ולא יבא בחלום רב
יוחנן לר יוסף הלא כאן אחרי רב חנינא בהדרבינא רב
חביבא כאן רב יאור ורבינא רב חנינא מבורא
דבתר אתא לקמיה דרבינא רב חנינא בר פורתאי
אמר רב חנינא אי שרגא לי רב חביבא בר סורמאקי
דהאי אר מרבנן דאשתש ליהו אל בהדה אמר לה ליהו אלאחי
לי רבנן דיקי ישא ובו בפ התוכר רב חנינא בהדה דרבינא ופסק
בהדה דרבא לא רב חביבא בהדה דרב יוסף בפטבהדה דלא
רב חנינא מחוזנאה אמר לבר אשי רב חנינא תלמידו דרב
הונא והוא קטן לבר הונא בתי בתשעה ר אייר
ובטו ואם הו בתי ר אחא ור אבי ור אילא ור אמי ואל פ
זה ר אמי הוא ר אמי בר בנה רב חנינא אחרים בפ אחת
בר אחבה באמן רב נחמן בשוקא דתמר בהדא ואמר רב
חנינא בשוקא לרב הונא אמר אמר לה דאוקי אחיה לבנוקה
אשה בר הוא בר המונא שנה ולא חיי לי קה ואמשמשה לה אר
חנינא אר יאשיה אל אבי לבר חנינא ר חנינא מלך בבבל רב
רבה בר בר שילא רבחנינא שריה לקמיה דרב תנינא רב חנינא
אמר רב חנינא בר חנה אמר אמר רב שמעון אל אבי לבר חנינא
ר חנינא אשאיה רשלא חני כי אבא רבא אמר מרדוראי אל
ר אמי לר קמחוראי סגר אי אם אמר ר חנינא בוראי
ור יוסי ר חנינא בן שמר רב אחר קלא הוא הנא
דבר הא סר אל בתבי ר חונא ר חונא ור אמונא
ור יהודה בר מיאון ר חונא בשם ר אחא הוא ר אמונא

בזמן

בזמן ר' אחי חזקיה רבו של ר' יוחנן בן נו של ר' חייא רבה אחרון
הקטן של יהודה ויהודה היה חתן ר' יוסי ואחר כאחי ר' יוסי
ולא שם אחים גולו בכמן אחד ויהודה הגדול גולה ל' אחרים קודם
והיו מעבה אחר ובני ועני היו אחיותם גם גולו ושהיה בכמן מ
ויהודה אחוז שהיה לו בשר לדה בשבור שהיה יולדה באונים בחיה
לבטן ר' ושלה אם האחוז מלוה שלבה ודבה והשיב לא נמן עשה מס
שקידות בסבר הסעודה וכן מאוה לבעלה שאכיה קבל הדוגן כשהיה
קשה מאוד אחר כה שיגעשה ר' חייא מעבר לשם קלדה ואמר לה רבו
חייא עמינה נאמנה בסבל הקדושין ונקרא חזקיה בר כי בסבו עדבר
מעבר שהיה גדול בדורו וכבר ידעת שהיו בשבילו ושאל אליהו אל
שהיו חשובים ר' חייא וכאו כאבדים ילחן וישבר וכו' בסבו הגדול
וירבו לבטן הרשה ואעבר כי ר' חייא אבדים לא היה יכול להגיד
הדבר לא לא בריאות כמעלה אר כשאנעשה ר' חייא לבעבר ואבדה
לני הלא מאחרת בעבור שאמר לר' שמעון בר שלא היה קלל בעשר
ועשר ישלא עם אין מוהבן לבטן הרשה לא מאנעשי חיבה שקודם
לעשיתן אשון ולאבן שיעין זה הילא הקסבר בשאי בעבר אחר אבל
הבא לא חיבשי ור' חזקיה בא שלא ר' יוחנן לשלוחו לתבן בר מאנעשי
אובן בר מאנעשי בסבו אלו קשה וכן בסבו עשרן פעמים חזקיה אמר
חזקיה ונשמיה אחרי בסבירה ובסבל הבשר הבטו
חזקיה ואיבו בסבו בראשה רבבו לבטן רבבו ר' חזקיה ור' הונא
לשמיה ר' ירמיה אחרה ובו' - אר חזקיה אר
ירמיה אר חזקיה בבה בר פנק אר פבן אר יוחנן

חזק יקר כדי בלעוי כי שמעה לבית דין ר חייא בר אבין בשם היקבעא ב
בשרפין ובבלין בשבין דרבי אל בלעוי עם חבריו דבי
חיילא רבה הוה ר חייא הגדול הוא ר חייא בר בי אל נבול בבוזו
ר חייא בר בי וד אוגשא בר בי ור הגשא בר חייא בל ב
בחר והוה טוה הקיסרה וקראת הגשה ר חייא ונם יש הוספה
אחרת בקודמת לא כמו ורבי עלה בבאי בירוש ונם הלאור בקראו
כאורם אין לזה הלה הגדי הלאור אל הגשה בן סגד בבהדרה
ונם ר חייא ובנו שקולן כאבות ובנו יהודה ואזקיה ובנו
פרי ועוי ואשרו שמה יהודה ובכן בפנהדרין נסב בלה הדרשי
אלבי ר חייא הלאור ר והקים אמרו הלאור חבר" ובכל ירושיה
הדרשים הוה הלאור חבר" ורשב חוי דהחלה לגר בבבא
ולקבוה עלה הלאור לתנ ר בראוה אחרה ושקבחה הדרה
עלר חייא ובנו ניסרוה ובן ראיין בבבל שלקדוגין שבל אל ר
היה רבו מר חייא אל בי שושן בשער אחרו הקים בסוף עין
ובן בר שהלאוד נסתבל אם אחקדוה ר אוחחבו ובן נקבר
בחי הוא ובנו ורבה הנגה ולא שח שיחה בעלה בל יחיו ואבון
אלר חייא אסתרבו לאחרסלת אבוהה ותבי אל אבבה עם אקום
ויו ר אחיה ר חייא ואבון ורב חנה דשילה הגרבה בא פילה
והיה בבנסהו ושבקו ולא היה אקדיר שלו בי שושן בר אוו
שהיה טוון אבין אבין ורב אוחון שבבא ר דנים ולבא בי
חייא הל אבין ובי שושן לבא עשה בראיה בר אין בהן ויה
היה הלה חיבה ואבה אחפלה בי ר חייא הנה ואשוכה ובאוחר

אר

אל חיים לא הוה לאשתו. ורב היה בן אחיו וקם אחותו ורבה בר חנה בן
אחיו ורב חיים זה רי כלן יתיר כי שרל ושם פעמים עבד נ״ל ית״
שלשים יום מטה כבוד ר׳ אל שקרא בשוק עם רב ורבה בר חנה אחי
מאזנר קנין והקשה בשוק שאמר שכח רבהונא שביה חיש עליה
בבבל ואמר ר׳ שהיה חי ולא היה אלא אחרון נתלש נגד ר׳ חיים
נ״ל מה שלשים יום ובלו שלשים יום לאחר לרב כל הקבורה ואין
לבוק בבלא שלאחר לא כלכלא אחופה כראי בבראשונים ר״ה
כי ויאבד ליה אתר ובוקרא הכה ר׳ חיים הכה לבנה ובכל בני
הדם הנשאלא כפ העלה הקרן בוחות הנשקנו והם ר׳ חיים ומאן
שנשא מובכל כראי בבקר דמובה ובוא נמנו אחרים בהתא ומא
לבורה לבהלאי כראי כ״ל כפ כראה אלא ור חיים אל אלא כן
יחיה והאל כמן שבן לאשלה ואל הלקים ואין שן יכול לאחרו
ובו כפ הבאובר ור יונתן ור חיים אכבם אל לייה נלל ובו
כפ מי שאתר ונה ר חיים אירם כמו לבן רבי הקדוש ואחה ואחר
הלא מנם רי עבא שלא היה מיוחס כאון ר׳ רב חיים כא הנשאנה
אחי דור הולך ור מנשקייה בן דור ורבה זה אחסיר ואכמיה
לא ה סמך לבקבו ומינ פשם ור אחור כמשנה אנמרה לרב
חיים הנ׳ ואלה ר׳ ונשכח כלם ור חיים אחיר לאמרן הנ׳ ונשאר
האחבם היה ובעי אחר בקרא שנאנעם מר ואלך ר חיים לאמרו
ואקבלא ואמר חיים ואחיר הנשה האחבם לפנ ר׳ כראיהא
בבבם ר׳ ר חיים כי אמא הקלשיר הנובקן לר יוחנן והוא
אשר קבל ורייק עניו שמשתבלא מר יוחנן יורה אמל

חברו ובירור ר' חנינא היה רבו ומסרתיך שלר' חייא בר אבא בלשה
ואמר כל המלאה תשמר לי חוץ מעשל וקלה נמנדר הלמודה הויה בר
יוחנן לא לבן ימי ולכך הראה בר' ועל שהוסיף זה שלאחרים עובר
הוא בראל ואם מוסיף שור בר אלחר בר יוסף עמיה לעולם שנו
והלמוד מלא מחוסן והוא אלחר מומקא לא עבר אבן היה לו מעלה
יוחר שלבר אלחר בר יוסף שלתשעים היה חוזר ר' יוחנן ביום
האחר מרבבו ר' אבן היה בחוזה ובר אלחר בר יוסף לתשעים
לא היה בחוזה אבל הלמוד מלא הלבור אחרו בר אלחר בר יוסף
שקבלו יוחנן אל חייא בר אבא אמר בר והוא מלא לבל ובר
שמר ר' חייא בר אבא קרים ר' יוחנן כי מיהבר ר' יוחנן היה רבי
אבא כן ולא הוא אבל בדוע בר שהיה אחר ר' יהודה בשיא ה
בר אחר ר' יוחנן והוא חבר ר' אבא שהיה בודע הבה ור' חייא בר
אבא שנשבה - כן היה חבר לר' אמי ולר' אסי והיה מקבל
ומקיים לבנו שלהם לעיון ובר' בדוע שהיה בבן. גם רבה זה הם
רבו המלמדי ושמעון בן אבדם אחרם אחר בי ר' חייא הגדול בר אבא
בר אחת. שהר' חייא בר אבא ובנו ר' אבא. ר' חייא בר אבא
ואיבו בר נעמה איקלש לבבל ר' סרגה לל בוים הבטה ה
ובברכה בם האומר אל ר' יוחנן אחבלר בפנינה בבבל
הבשמנה חומיסה ובברבנר ידוע בעאבל ר' יוחנן ויר וסיק לבריו
ולאחרו אמר לר' חייא בר אבא שהיה מסרקל בו מה הבן ט בבלאה
מסרקל בר ובן בלמוד בבבל בי פלוק ר' חייא בר אבא אמר

לבני

אחר לפני יוחנן ועשה רב. וכן כפי האורך קראתי לר' יוחנן לר' חייא
כי אבא בבלי. והיה אחיו שלרב כהן והיה כהן בארץ בדורו וכן מצינו
בבבורות ארבעה בני מתנ"ה בכל הדורות ומפורסם וכו' רבי
חיים בר אבן אחר רבא לבדה כי חייא בר אבן לאשאלן מילי
דעשי הלא וכו' כי ראה הוה רבב וכי חייא בר אבן אחרוני
אחרי רב חייא בר אבן אחרי שעמל אר חייא בר אבן אבל חייא
בר אבא אבל יוחנן כי חייא בר אבן כשא הוינה מרבה. אמר רבא
אם אבה שבאבורה ואין כי חייא בר אבן ואמא אל כי חייא ז"ל
אחרי לרב הונא וכשא מרבה הונא. וכן אחרי לרב הונא בר חיינא
אחרי לה רב טרמן בר ילמן לר' חייא בר אבן. אבל חייא בר אבן
אחרי רב שמרם. אבל חייא בר אבן אחרי רב. שלרב. אבל חייא
בר אבן שבבא כי רב אחרי ונר כיצה הוא בר אבן בנבא. רבי
חיים בר פפא. אבל אבא בר פפא מעשה כי חייא בר פפא מעשה
כי אחרי בר פפא. כי רבי חיים בר רב אחרי
קנאתה של אביו רב נאמר לה מאמר אלה אבן ואל
אבן שלא ושנה כי יפה בן כים עד שקי. וזה נראה מעשה שהיה
קין אלא ידעל לבאב כי אורב לשנאך מעשה הגלות וזה כפי
הסאורב ומעשה לא רב חייא בר אבי הלאיר רב לחייא בר רבבאי
כשבובן וכן מעשה לה רב חיים בר אבא אבא חבשה רבב ואבי שלא
רב אבא אמר חייא בר רב בבאי כפל הוא אמר וכבל סאה אבה וכן
רב חיינא בר שלמיה מעשה לחייא בר רב כהה חשיב ובכך כי
כשבור הקהלה ב"ש שלא כרין קורס השנה אחר מקהלה לא הגיב

כולא הלא בברכות ובמוקצה. ודב שיש מכם גדול וחדש היה
בכל שלמה. ובכך רחולן כרגל ושמה הלל חייה מ רבנן
הונא ר"מ ובהך גרמא דרב הונא גדול מרבן ושבר בחיים
מלעזרו כלומר כפי יש בשרטן אל בחלן מרו אמר רב הונא
דרש חייה מ רב משמיה דרב.. רב ר"ישמעאל בר"
אלעזר רב בפר דברות והיה מרבי אליעזר מ רב
דמיה דרב בשרבון. אל חייה בר"ש. אמר שמואל אמר רב
חייה בר"ש. הוה קאי מנא קמיה דרב בפר דברות. אמר
מבא אל חייה בר"ש. ורבו נפ"ש. רב ברח לר חייה
בר"ש. ובו. ורב חמרה מ"ש. ר"ש עהוה אחר מעבי ערבו
ציריה. והוה אמר בסוף מושב הין הה אין לנס מנוחה מרבה
אפי בשנים הבא שנא. ולבו מחילל חיל בר"ש אל בשם
הוה הולכין מנגד לרבינו ומדבריו לנגד לעמיל ולשמוע
ובסוף קרושין שביה זקן נירח מילה הדש ומשנה שקרה לו
נגם מעשה ושרלה לברוף אל עלמו על שחשב עשה שבה
וכל מהין היה מלעשר על זה אמרו להק אל. כ"ר חייה ר
קונה מילה בשלה שנרה בפ"ע ר"ר כמה בבבוות
מרבי אל שבין לבבי לא הכמים לעמול מנגו הלבות ועשל
נבים רבה ורב יוסף ומרבנו מנא זוע דרבן שמעה ריה אמר
קמיר לה ר מאה קבלה כי בסמוך לשב שלמס לפוף שמע
שמשנה נבאי כי מחוונה לעלך לבבוה מס מיומרל שלמוה
אל לה מהוה אל לה ביוה חכם ומוכה מלבר אל כי שלמוה
אל לה מבבוה אלן לחשיבוה אחר הבשיבוה שבחר לבבוה

מובם

מוכס ואחז לה כלך אצלו. שלא לבו הדה לי מנבאות. רבי יוסף
לא אזל רבה אזל. דבי יוסף אמר הן לא חבר ועשה נבאי
דוחין לא מחברוהו הן שאין מקבלין אותו. רבה אמר חזור אצלו
פירש הה הוא כבלאים. ובשה הדבר אם אבר חבירתו אחר
שפרש שלא יהיה שור נבאי כבר הדר מאל בבל ומעשבה ומוכר
בסבר שהיה פרש ומעשרו הישם הה הוא כבלאים. ובראה
שהוא כן רב הוא. רב ר יירן בר הוא אחר חזיבא לאחר
ורבא דאזל אצלו. כל שעין לבם ובן אחר מעשיה
דבא ובר שהין שעם בי הראשון לבך לא רבה ורב יוסף רבם
שלא אבי. ורבא ואיך אחר מעשיה ורבא אז אחבך שעם
רב ר יירן בר יוסף בשא מעשוב ובן הן קייה רב יוחנן
ואזל. הוא אחז שלא רבי לאחן בר יוסף סמוקא בלאו
אז בבבן בלאיר ל יוחנן אותבו שלרב יוסף סרס בר פלטיה
דרבה ובן אל שהעלבים ובן הן קייה דבר נחמן. ואל דבחיים
בר יוסף לשמוע הלבה כוותך אז סורבי. אזל דבחיים בר יוסף
אחר לשמעיה דבר קייה השמוע אלאי הם אחר אבא חבר שלא
בי רב בבול מעשוב ובראה לא אבא אבא ואבא אבא בלאבר ואבר
שרב היה בסורא ושמוע בבבדעה. אבא אלעזר אבא חייא בר
יוסף. בי סלק ל חייא בר יוסף אשבחיה לר יוחנן ובר שעלה
לאי ל ר יירן בר אחוי מעשיה בשלא אבסר ל אחוי שבבו
שלא בם חייא בר אחוי לא אבי ואבא הוא רב חייא
בר אחוי אחר בבי יוחנן ואבא זה יהיה בהן ט ל אחוי הוא בהן.

לר"י חיים בר חיטה חד מתני וקא"ר אמי ולא ידעינן מי זה ר"
חיטה הוא אלא שבר פרק ר"מ בטבת הוא בר חמש
מו"ר חיטה פתח - ר"י חיים בר חיים בר מחתיה דבר קפרא
והיה קולו ערב מאד מאו"ר ורלקל שלו הקהוי עדי"
רבו שלהשיקיש כבאי כבר היה קורא בירוש' ויש נחתם ר"חיים בר
אמא ובבר פרצים בן - ר"ר חיים חיש בבר עבו מבהי דר"
קנחום ובבר עבו שרבולה מולה מה שלם והקב"ה כשל כבאי
בפוס השני ורב"ר חיים עירנאה בשנת חר' יוחנן בפ"ר מחוסה
בפרה - ומולה הבוסחת ר"ר חיטה עירנאה ר"ר חיים
בר מבת ור' יונה - רב ר"ר חיים בר מאיר אמר מתיתיר
בהה דשר יעקב בן בבחסרת הוא קמיעה קמיה דבר חיים
בר מאיר - ר"ר חיים מחנה מוהר דשל כמי שמעל' בר חיים
ברמוקה ומשמיה דרב ובבר ירוש בי רב שמה
חבר דבר יהודה - ר"ר חיים בר ארנוקי מן בר' נוקה - ורבי
שמשון בן הלריך הלבן לעפיות לעבר עבה נפשם בהן
הש לקיש - ר"ר חיים אמה דרב ונפל פרק חבירו עלבה והוא
סמא מרבה בר עקן - ר"ר חיים בבוראה מיקלש לבהו
נלרבה אמר רב אבר לא הלמד שם יבי אמר מ בבר'
בלה בלעיה חסיר ואי בעבבים שלראש עלה הקן אמר לבבו בר
ואוק בשבור שאבר לבם בבר מין מושמיקן - רב חיים בהה
דרב יצחק חלל רסמה ניהיה רבינה הוא שון ר' יוסה
סלק לאוקבה לר חיים בהה דרב יצחק ניבבב ואמר חלמון

אסור

אמור אלמן אומר בירוש דעתו. רב חיים אמר סבה דרב חיים.
ר' חיים אמר דרב נחמן "חיים אמר מתוחין לאבותין
אישרשש לרב נחמן מילתיה וכן רב אחא בר ישק
אלאיר רב הונא אישרשש לרב נחמן בר מלתיה דרב נחמן
בר' חזקה הכבסה נזר סיוש לעצמו בר רב נחמן סמך הלא רב נחמן
בר ישק אעפ' שעבר הוא בדור שאין לבך סיוש. דרש ר' חיים
בר אלאחנן לבקר בשעה יבדח וכו' בר' סדר העשורים
ובר' המוכר אחר הסעדה ובהרבה מקומות. ובעבור פ' אלמנה נ"ע
חבר "חיים אל חיים סבה דרב נחמיה לרב אחי ויש נפח
מר
הונא בסבה דרב נחמיה" ר' חיים אמר דרב נחמן "חיים
בשאר רבה בר נתן מר' יוחנן" רב חיים אמר חיים ורב
הונא בראונות ורב שמואל בר אמיה עבחי קמיה דרבא בדרב
דנה בתנאיה דרבא אחרא דרב פפא והיה אומר שמשרה ולא
יסד רבא אלא והיו אמרו לבדה חלש דעתיה אקהיה בחלמיה
ואמר אחר אלאחר החושש כי רבא אחר" לאחר אומר לבן ג"ל לאלה
בסלק דעתיה" אל חיים בר נחרא אל סיאחי אל חיים בר
נחרא אל יוסי בן אמול אל" אל חיים בן נחרא אל יוסי
בר חנינא וכשעיך אומר ר' חיים בר נחרא בסל דרשי וכסל
דר' אעפ' ר' חיים אבנא אירבי ורבא בר רב עולא ורבא
בלא באין אחר ר' חיים בר רב אירבי ועד' ר' הוא הוא
ר' חיים אבנא אירבי רבה בר רב הונא ורב חסדא יקבי
בליוחנא בהנא תפ לבו ר' חיים בר רב אירבי וישאר בלבעש של

ושבו ומי מלחיים בדרך חדשה לרבנו בחיי ר' חיים בר' יעקב
אבי יוחנן ולא ידעתי אם הוא עצמו כי כל
אחת בישרב ר' חיים ברונא זל ר' יסמא מלא לעשן רבי
ברכיה חזקנה מלא בדר' עשן ונקי שוטה ובו' ר' חיים
בר יוסף זקן מחבר המפתיך נתן לו בהבטה דרך נחמן
בר מלחם בר אחיתיה נתן לו מעשים לבו ברכ חסדיה עשינן ויש
נפחת רבי אחאי בר יוסף ר' חיים בר יהודה הפ' ר' חיים
קיוופסאה מעשיה דרך בפוק כלה ר' חיים ס
זצל ובכן הקפדן אחר לבב חיים בהה דרכה . בר נחמן
תלמידו של ר' ישמעאל אומר מעשה ר' ישמעאל ובוא אחרי רא
ובר כיהיה ר' ישמעאל בר אבא עהיה בארץ כיכל ובא לקיש
אז ר' ישמעאל בר יוסי נאם ר' חיים בר נחמן הנא דבה הנא
יהיה תשובה ר' ישמעאל הנא ובראמון בר בשנו חלבן
בשב חילבא ובוא חילבא בשלא חסר ר' יוחנן
אל ירחמיה ובו' אל חילבא ובכל ר' אשר ישלבא כר
אבא בא חלבא בר אבא שבא הנא חלבא ר' יוחנן בן נוה
אבא חלבא קיניא בשא אל חיים בר אבא בבר' יש
נחמן ומסורא הלם אל חלבא בשם ר'
אבי לבוד שמעון ובו' חילבי בר בהה אל אבהו' רב
חלקיה אהבנוא רב חלקיה בהה דרב אויא באמן
רבא רב חלקיה בר עוכבא ר' משמעון בר חלקיה
ורב הונא בר חיים הוו יתבי ובן רב הונא וחיים בר רב ורבא חלקיה

בר

כתשובי יקבי ר' חלקיה חבור דר' חנשמן שאמרתי בארץ רבי"
ר' חלקיה ור' סיחון ור' אעזר ואחיו אל אחרון על ר'
חנ ואמן שובבים. ר' חלבו כו שנה עד ר' חלבו
והוא של בר יאמן בבחינת "אל חלבו" חזינא לה לרב הונא
רבתך לרעאה מחחר כלבי שחוש ושבה כרבינו יוסף סרבי שמר
אל חלבו אל חנא כרבינא אל רב הונא אחר רבתחת. אל
חלבו אל חנא כר שבת. ר' חלבו ר' יוסי כר חנינא ור' שי הכ חמנש
ונה ר' חלבו חכם גדול. אמר ר' חלבו לר' שמואל בר נחמני ונכון
רבך לתרך אחר כפ"ש שמעון. ר' חלבתא דאין רבנן ואל
יומין לבנו הר אחר אבוכון" רבי חלבתא בן
שאול הוא בעבר ר' קולמוס ובפ"ז שרטוט הנס
אחרו כי הוא קנא בהבנה ובפ' עבודת בארץ ר' אח לר' יוסי בן
שאול הלוי של ר' רב חלקיה מעבדעה והוא סרס אחה
בהרגש והוא ורב מתא רבו בעשה אחרי והיה אל
ישיבה בבבלעה עד שנשם רבי חלקיה בר כיסנא אבו של
ר' אושעיה רבה רבו של ר' יוחנן ואחר נב אחר שנאה אעבד
כל שנים שלמה לבבו בבל"ה בפ' אשתי נמצא לר' הושעיה בין
ר"ן והיה חכם מחודד. מעשה לו לר' לוי"ר ושאל בר יומי
בר חנא בר כיסנא וזה נתכון ר' כיסנא מבבל הבן של ר' אמר
לבבו לבו אל ר' אמר ר' חנינא בר' חנינא הגעשטרבן לרבים בגולה
ונחבבו בר קבבא ר' חלקיה בר' חנינא בפ' יומין בתו לבר
ואחר שם לבו אל רבי. חנא בר חנינא ואז אמר ר' חנא

שפוה מקופל [illegible] ר׳ יוסי וזה נב מ״ט הקדים שלר׳
והוא מכין שלר׳ חנינא בר חמא שלה ר׳ שיעב כרחיב מחר מעולם
מר חמא בר חנינא מי ולא מכלום בלם וכו׳ ורמ״ם כ״ז זה ר׳ חמא
בר חנינא הוא בן שלר׳ חנינא בן דוסא ״ ר׳ חלבו בר
מושבת כבר מסתכלן. רב חלבו אל שבור מעבת
לב חמא קבורה מבת לבן מישרבק אמר רב
אחא בר יעקב מיאמר שלמה בר מה דעתיה וכו׳ בסה״כ.
רב חלבו בהה הרבאה שלמ״ה לון ולבו׳ אל נרים רבחמא בר
אבא שלמלון מ״ה מה רבל לבעלמ״ל לבושלם בזמן ר׳ יוחנן
ובזמן ר׳ יעקב בר חיה ״ ר׳ חלבו הכן מבים של ר׳ מנחם ושל
ר׳ מרבה הנזכרים כבל מגרשון. רב חלבו בבמ״ל
בר שהיה מכין שלר׳ חנינא בר חמא שמחרבן ״ רב חמא
בר עבה אחר רב הוא מלמיד רב מבר לרב הונא ולבבא בר
מחסיא ורב אבי אמר מעבו וכן אר׳ חלבו אחר רב חמא בר
עבה אר״ל אר״ל חנינא מיסיפה רב חמא בר עבה לעשות ל״
רב חלבו בר עוקבא בנגא מל זירא. אר׳ חמא בר עקבא
אר׳ יוסי בר חנינא. רב חלבו שבה קמיה דרבא
בר חוזא ומבר בקלרוב שנם ״ אל רב פפא. רב חמא
בר יוסף ור׳ חייא בר אבא ור׳ אבי אל ר׳ יוחנן יבה אחר רב
חמא בר יוסף. אחר רב חמא בר יוסף אר׳ חנינא אחר רב
חמא בר יוסף אר׳ אושעיא. רב חלבו אבוה דרב יוסף
בר חמא והוא זקן שלר׳ רבא מרב חסר אבי ״

ר׳ חמא

חמור בהה לר׳ אבא שלא כרו אבותי בהה לר׳ אבהו ובא
לתנו לר׳ אבהו. ר׳ חמא בר אבא ור׳ אבי פלטיו. רב
חמא בר עוביה שקבל בין שיבה ואמר רב יוסף שעשה
בבי דבהם ובו׳ בפר׳ תזריע ורשי אל פי׳ רב חמא בר
עוביה מהאמוראים ברורות האחרונים. רב חמא בר ברה
דחסא נחסא בשין ר׳ אמי והוא בבא רבה בשין רבתמן
אל חסא זה רב חמא אחר לרב קמנא האחרון כי רבה בר נחמני
אנב שמרא נא בתשיה. רב חמא בהה ברבה בר אבו רבו שלא
רב בחין אל רבה בר אבוה זה רב חמא בשין ר׳ אבהו
ואבוי בן ר׳ אבהו. רב חמא ברבוי ורבינא יקבי קמיה דרבא
רב חמא בהה לרב אמה נאין זה רב חמא בהבה ראיסור
נורא כיזה הוא אחר ורב חנא בר אבא אחא אשמו
ר׳ חנינא בר חמא שלמה ר׳ ישב ברחש ולא אלה להיות ראש שר
שאבקר לאבא שהה נגלל מאמין שרב שמש ואם ולמי היה
בחברבו שר שאבקר לאבא ואיר היה ר׳ חנינא בר חמא לבא
לקיים רבה ר׳ שמן בר׳ בלהים והאר אומר ויקם לך. כפי׳ ש בבור
פרשי אל ר׳ חנינא בקן היה. ואיר ירד אני לבבל ויהיו ראמר לרב
נבא רבה אבא אבא לבבל ונעלמו שהות אני ורדש
כלנא שה ובו׳ בראי׳ בסטבות בפר׳ האזה ובשבת פ׳ באה אשה
ובפ׳ מי שאמרו בברבות ובפ׳ עוש בשבת כי מבה לא בא לר׳
חנינא ולא היה בובה שלא שר שאמרה לא אשמה אם היה
הבעלה שמלא אה מבבית אמר לה הרבי הבלא ושאינה אל שבול

בגוים וראיתה שמפתות לתת הנשים. ויבד ר' חיטה הכיר בגופו שלו
שמעל שעשבו ובדה ומרקעת שחתך בגן לקחך ויפור בשורש
כתף בשתר בשי' אל ויהיה הבכורן עזה הוא לתורה ולקן בכורים הומ"
ובפלג להשמות גיר בשתר שלו מעבר ולא תחבו ולתמרו לה והא הכל
גיר הנשהה ולחבא מעבדה אל הא חיה והחיה בר מתי ר' פרשי אל
הא לחבא וכו' הוא חיש אחר ואתה חיש אחר. ולחבא מעבדה. ובל
מנשיה ירוש' כיר' חיטה היה בלבוה והכל בדרוש ובשתמרו לו
הכבש לבוה שלא אחר הכל והתחלל עמהם ולא בא מעבר ולא חיו
הא חיה והא בר לעמי לא שבבי דרוש בבשם בתשובה ושומשם
ולא הבתחלל ר' חיטה ובא מעבר ונשבע ר' חיטה שלא יתחלל על
מעבר בלבוה ויבא בשלהחוב וינבה חובו הנוש' ובסוף שבבר
אמר לתלמיד ר' כל לא מגל ויחא נהם לא מגל שבה ומבש
חפירו הן אומר בפה לחולן בן בסף ר' מיחיה שלא שלמ בו
בלולת הנשה שבוהיה הורה ר' חיטה בלבוה. ר' יוחנן שלה
מעבבה לבוה ולא אבר ר' חיטה עם ושלא ר' יוחנן ואיבר
מאם עבייה בשבחה וקרשן משום דהוה רביה בסבר
דמלבעה יבוש' ורוב הלמודו מחוץ ובפה לחולן שהיה הקל ובבא
שבן שמעון שבה בוגל מעשלו ובו' ואחר ר' לא בעוונות
שלו' חיטה לקרבן בר מיש והחיה הוא עבדו שלא ישמעון
מעום אין מעשיכן של הקלבה. והיה מבלבל מאר ואל יוחנן
חבאהיה לר' חיטה נראה שלא ראיתי כם בשאלה מעמאי
הוא מעבר. ואל שאמר עבודתו היה ר' חיטה נראה לו ראיתי

בחלת

רמה. והיה כופה כחו משלם לא עלו מכס על מוכס ברר
לבנה וחיה. ר' אשר אומר ענוקיהוביה בר' חנינא נתב ובר'
ור' יוחנן תלו עד לגביה ר' חנינא ויכב ליה ירא ומוקמיה. אר'
חנינא לא ראיתי אדם ר' שהלב הפלון וזה כב מחלוקה של רב
ת"א. ר' חנינא ור' יוחנן אזל. אר' אשר אר' חנינא אמ' רב
יהיב ר' חנינא קמיה ר' יוחי. רב ור' חנינא. אר' חנינא לשר
גדול היה לו אצל ר' חנינא הגדול ולא הניח לו לתפוס תפקיד לא
לבנו וקרוב ר' יוחנן ור' חנינא. שלחו ר' חנינא דנפיעה זכותיה
אר' אשר אר' חנינא הלא יה. חכמים מרבים שלום בעולם.
ר' חנינא קמי. ר' חנינא הגדול אר' חנינא קמי לשר היה
לו אצל ר' חנינא הגדול אולי הוא זקן אבינו אבוהו של
ר' חמא. ר' חנינא בר פפא נקרא ר' חנינא פפא וזה קיים
בלהבדיל וקבעו תשרוניתא לתשעה שנים גדול והוא
חבר לבית אל. אצל רב לרב יהודה בגין ר' חנינא פפא שהי
חסיד יבר מרב. יהיב ר' חנינא פפא ולא אבהו ולא לחק נפתח
אחר לבו ר' אבא ובל ובפ' האחר כשאבא אופסיק לה נעמוק
בנרמא וזה אינו שא לבר בדרא אל אבא נמא הו יבולן לקבר
בר שקרב אצל ר' אסכנדרי שיבר האש כה שיקבורהו כן
היה ונם היה ר' חנינא פפא בזמן רב יוסף בר' האשה שנתלה
לה נבפים. ר' חנינא בר פפא ולא יוכן ור' אבא ור' חמא בר
חנינא פאשו הרבבה אבות. אר' אבא בר פפא תשוס בר
אחא בר פפא תשוס ר' חנינא בר פפא. ר' חנינא

בה רב לחכון שלחן לחכו לאור בעבה והיה שפק בעולם חפה
ויש עבמה ר חיים בה ר לחבו רב חנינא חוזנתה לחיה לקחיה
לרב נחמן לחכה לקחיה לרב חחא אל רב חנינא
חוזנתה לבא ר חנינא קיבינתה מפסר חשה שבא לבית
הלי חנניה אמ שחוש בר מרא חשה לחי לומר לו
רב חנינא ואיתמא רב חשה ובר שהוא בזמן
רבא ר חנניה בן מני רב חנניה אמ לה לרבא
הנינא רחמי עלך רב חנינא מי לחכין ולחכי מי
לחכין ונפלחכי שמהם בני הנמוחר בי רבה אמ לבו לחכי
לא שמיע לבו הא רב ילחן בר לחבהמי אל חנינא רבי זירא
שמרנו יומין בבואה איך לבו בבואה דבבואה
לא לבו בבני אל לחרנו יומין שרביה אן בקי בזהם עב לחל
בבהקל בנמין אמ יומין סי לחרנו וזה ר חנינא בבר אחרנין
אחנו לחשלה ובאם השר שער יו בהב נאון אל הא יומא לא
בקיאין הלי בבואה דבבואה היכי קון הילבך לא עבהנן בה
עבבא ר חנינא בה רב אל הבנו ר חנינא בס
ר זשרא בנו ר חנינא הבהן בס
בבור שלקח בהון בבור ואוכרו ואול הוא לא רבה
בר נחמי אל חנינא בהה ביב איקא שטר שפחות ושאר
ובר רב בבא ורב חנינא בר איקא ובר הנלא
שנקין ששהם בן רב פפא ורב הונא בה ביב יהושע בחב
בחבהם נחק ל חשנא בר איקא ורב זבי רב חנינא

תפנא

מסורת רבי רבי יאל לא מוכח סדר אם שון שלמה דברי המין
רב חיי ואחיו אחר ואחר אזוכרת ובכל היה מחוברה אחר רב חינא
מסורת מוסרקיה רב חייא רב אבא שמיע לי ובכל אעבר ב
אר אזוכרת אבכיה לאחו שלרב חינא מסורת וגולר הוא
בפיוטא דשמיא" רב חיננא בר שלמיה אחר לבב היא
ר והא ר' שמעון בר יוסי היא ר אושעיא הא בכל מקום
לה רב חיננא בר שלמיה לחיים בר רב קמיה דרב" רב חיננא
בר שלמיה ולמיה רב ורב המונא מבא ורב עמרם אחר
רב חיננא שלחו מכי רב לשמוא אמרין רבים ובכי בוקרת
אמר רב חיננא בר שלמיה רבר נדול והוא זה כיון שהבקו שנו
שלמרים בקמעאו מזונותיו שנא נס אבי הבי בקין שנס
ובי בבי' אל הבקו שנו זקנה בקמעאו קיון לבוא נס עד
זקנה נשיבה אהיס אל השמכו" רב חיננא בר בסנא"
ר חיננא בלמה הנח בשיאוהו לר' מה שהיה עיין
ר חנינא בס המיר בשחיע בינינו רב חיננא
רבנא מיפקן לבהה כי רב חנינא ואול אל רב חנינא
מסורת אל רב חנינא לרב אשי אמן הקביהו בבבא
עבית לפטיר לאי אבהמו - אר חנינא מרעיאה אר
יאי ל' יאלה נבחת תשע בן מר חנינא מרעיאה
קש ר חנינא מרעיאה קמיה דר' יוחנן" רב חיננא
בבה דבבא מתקרעה אמר רבא מתן חכם
בר חנינא - רב חיננא בר שלמא מר רב יאל שמוא

לרבותינו בר שילבו ר' אחיר תבשיתי בארבע כאלף ובסך המלעת
פרטי אלסוטר היה ובכ היה אומר עליו שביה אוהב רב חיינא
אבל כאו באב אבן" רב חיננא בר בהנא אמר שמואל וכן אמר
רב וכן אמר רב אשי ויהיה בין אל רב בהנא אלמיד רב" ר'
חיננא בר אבהמי נא רב חנא בר אבהמי יהיב קאמיה דרב
אדא בר אבה" אל חיננא בר אבהמי אמר רב"
ר' חיננא בר שמעל שאל לר' חי"א בר אבא אמר לא נבדק
ע"ה בלמוד בראשונה אמרם אמרם עסוקים בשדכר ואו
שלא יפסיק עובה מישראל בסדר שור שיבנה בקרא בנו קרא
ר' חיננא בר אבא בזמן רב יהודה ר' חיננא בן שיבא
אל חיננא מנשם אחר אלך ר' חיננא קשיבא
אמר רב הא פ"ר אבא ר' חיננא בן שיבא הוא הנא מבמשנה
ר' חיננא בן שביה הזכמן ר' יהודה בר שלעאי אומרים אחר
בזמן ר" רב חיננא ברב שמר" רב חיננא
בר לעאי נא רב חנא בר לעאי " בני רבי
חיננא קאמיה דרבא כשרב חנינה ואל אבי" ובבשלך ובו
ובבר בהוב לאעלה" רב חיננא סבא תשמי ה
דרב" רב חיננא סבא בר פפא והש לקיש ואל
הוא הראשון רב חיננא ורב הושעיא יבקי אבדמא
הרוצלס והם אושבתי אלמיה ר' יוחנן ונשבקי ב
בהלמדת לדיה חמיהם וכבר רא הם אחי רבה בר נחמני" רב
חיננא

חיננא בני יהודה ושמואל דרב ולבשמים חומר נוסחת מגילתיה
דרבה ולא ידענא מאן מר חיננא בר אחי מר
שמואל ושקלינא דרבה הוא כמר שבושא העבדא שמו
ן רב חיננה בר כיב אחוד רב אחוי חזינא לרב חנשה
בר כיב ויהיה טן אחוי מר חיננא בר מטומי
אחוי לאחוי רב חיננא סטרא ור חשבא בר
פבא אחוד מגשמו מר חיננא בהה דר הלל רב
חיננא ורבאן מלא רבהונא ורבאן ואחוד רב אסמא
אשבוק ורבאן כמר האחוד ובבר פיבטן בריב הונא מ
חיננא בן טרפתא היה נ ומחבש שמרתן שמוה הוסתא תר
יהוה ובקרא בן טרפתא רב חיננא בהה ריב
יוסף בהה ריבא מלא רב חבי בא מ חיננא
בר פרחי שאל לר אונא הדיוט דתפחיש מ חיננא
בר חנשא שושב כראש אחר מ אחפ בבר דבריבו לשאל
ובאמן מ היה כיבן ובן רב חשא מהבה ריב פפיק סרדא קמיה
דר ואיקבר מ חנינא בר חנשא ואלך רב לא יב חשאל ומאת רבנה
ולא בבבייפ מ חנינא וזה עשה לעשק בה שיעלה רב לבבל
ויהיה עם ראש ולא כאי שירחב לר חנינא ויחזיק מ חנינא אם
יהיה עם רב שרחה מ חנינא בחלמס חשאלה לרב ול חנינא
היה יבר זקן מהבלל שקרא לא רב עתבשו אל שאין בין הקנס
לקרות לבחוהס מ בר הוסאו לא אלך הבלל חבל חשא שנוי יהיה
ביטים כין שהקלאור חסופק ול חנינא היה חבר לוי רב

חננאל ובברוטה תלמיד רב" רב חנן בר אבא אמר רב " אל

רב הונא לא הלך אלעזר בר רבי חנינא בר אבא חקני ה

ברב ר"ע בקשה והוא חוקן רבתרבה בבי יוחנן ובמי שעמדו

נביאים אחרון לרב הונא ורב חסדא מזרויה דרב חנן בר אבא

אמר רב " מתני לה רב חנן בר אבא לתי"ח בר רב קמיה דרב בבל

הוחא ויש עמחאוה רב חנן בר אבי" אמר שמואל נאמן הוא אחר

נא רב חנן בר רבא והבלאחר " אמר רב חננאל בר פפא מרי

דבבי שמשו כי בעמה מרבר מר עקיבא נא רב חיבנא

בר פפא " רב חנא בנרקיה אל שמואל רל מתהנן בנרא

שי נרעלה בבבל ויא של שהיה בשל הנרות שבורה

ומרבחמרה אמר רב חנא בר אדא אמר רב יהודה עקיבא

בור נאר שלהם " רב חנא בר רב קטינא מתיב לרב הונא

בשמה מרב הונא " אמר רב הונא בר רב קטינא אמר לחם

יהב רב חנא בר קטינא קמיה דרב חסדא ויש בוסחא רב חנן

בר רב קטינא אמר לרב עמרון והבל אחר אבלבב שאין זה מ

זירת כשן שזה בר קטינא באמן רב הונא ל דשל אחין "

חנא בר אישא אמרה לה אחת מבי חוזאי " רב חנן אל לבב

אבי ואמרה לה רב חנן לרב אבי אל רב חנן

לרב אבי אמרו שה הבבי"ו דבשי רבאי שעו

הבר היא חיה " ל חנא בר בזנה בן בטש בהבה ואל דבבחון

ובל גנס היה בבהי דשה אמר אמר בר בזנה אמר רב

שמשון חסידא אמר אמר ואמרנא ל שמואל בר נחמנ " רב

חנא

חנה אחיו שלא חייה ולא חייה אחר לא כן אחי יורד לבבל
ויבא כי הוא רב חנה אחת לא לא חייה ופרש אל כפר
דסנהדרין רב חנה אבוה דרבה בר חנה ואיבו ושילהו ומרגלא
לו הה בני אבא בר אחא שילא מבבל כלם בזמן ר בברק לו
מרבותיו אחר רב חנה הוא ורוב בלשונה היה מצוין עליו
פרש אל עם חכם ובכל דסנהדרין ר חנך שאונה ואמרה
לה ר חנה בר שאונה אחור בבה בר בר חמה חר יוחנן
רב חנן מנהרדעא אל רב בהנא משמא דרבא ואיקשינהו
רב בהנא ר חנן פרש אל שולחנו בהנן לפם
בר עתחא שהוא רבי יוחנן ובעבוך עם יוחנן פרש
כפל מרבותיו בבר יבשר ההבל עיש כן הבה לנבן פ
הבר הם מזהב והנבן מבפל והם בר כפל הבר אב אחר
ויבה הקשו הבם שבשום זמן לא היקר לבך הזהב שהיה
רבר שוה בר הנבן מבפל אבל הלוחה כי הבר אב שלהם
היה עב ומשקל כפל הבר של כפל ובעבור זה פחות
כפלעור כשבי הבר זהב ולא אחר כשבי הבר בעבור שחיים
עוים ובבל דהשנים שרשים בבנה זהב וחמים בבלוים
וכן בבל הישלח כרשלה אחרו כי בנן אחונה היבוסי כא
הבר זהב כיבל כאו שהוא עבשן שהוא חחשים לבל אבל זה
הבר זהב הוא עב ויורב מבפל מהבר כפל רב חנן
בר אבי אחר שמוש ובבר פרשון כי הבשה רב
חנן בר אבא רב חנן בה ריב חסדא ואיהבה לבבחבר

והוא כהן ט"ר רב חסדא אבין אל אבוה דאמרך הוא רב חנן בר אבא
בס"ו מעבסבב" אבא חנן אומר ורב נחמן אומר רב חנן
בריבי ר' חונא בשם השלמיה ר' חונא בר
הונא ר' חנניה בריה דלא ורבי יהושע דסכנין
אמר רב חנשב בר שילא אר' יוחנן בס"ד אמר" רב
חנן בשם אבי ורבא" רבי חנינא בר יצחק ר' חנן מצוה
ור' פנחס אומר מעשה חנן מעשה אמר
קמיה דשמואל הדור ר' רב חנן מבבל ורב פפא בנן
אול לתנו רב שיתי בר אבי ר' חנן בן זכה בשם
הכל ר' חנינא שלא נר יהנעשרים כמן" אמר רב
חנן בר מעולה אמר רב הונא רב חנא בר
נתי קמיה דר' שמעון ויש רב חנינא בר' נתי
חנן חיישת רב הונא בר מטוהי זכן דבלבא מתשבן
אל רב עמרם חפירה אחתה לקמיה דרב יוסף לא הוה
בהה בנבביה חנן חיישת אל יוסף שבית מונה ליה בבס הוה
שכרת רבנו הבלבא מתשמו דרבנאי אחוה דל חיים בר אבא
ואחתי לקמיה דרב מתנה ולא הוה כיהה ואחתי לקמיה דרב
יהודה מהנרושה ואמר תשבק חבר כחבר" אר' חנן בן פחק
בשם ר' אל הוא הלמיד ר' שבתי רב חנא קרש נא
עם מקום והוא מישרש מעשה דהל והיה כמעט לא
רב חיננא" רב חנא בר" אבא" לא רב חנה בר כיזנא אמר
רב מתן חכים דרב חנא בנרבתא שמעון
שמעון

שמעלה אל רב יהודה ואמר רב יהודה לחברתה דיילא ע"י קח לבושו כה
ע"כה לחברה ונתן ואמר הלבו ותעמוד עליה רב חנא בר ברקה ואמר
רב יהודה הא הנא הכן והא שמואל הכן ואולי זה רבה בר בר חנה
מאי רב חנן בר אלחק אמר רב חמי אמר שמואל אמר רב חנן ואיתימא
ר"ש בן לקיש אמר רב חנן ואמר ר"ש בן לקיש אמר רב חנן בר רב
אמת לא רב חנא בר רב אמת ורבא בר רב אמת הוו בי רב יהודה
אמר רב חנן בר רבה ורב איקא לא רב חנינא לא רב חשאה בגד ילב
איקא וכבר אבדו הנה רב חנן בר חשלמי עם רב חסדא
ואמרה לבתיה דרב הונא ורבה בר רב
בעבור קטורתא ובמה הוצאה שעשה לדקדה הרבה ואיבד הון ואין
שם עליהם בה עולה ורב אמרה ויש נפתלה רב חנן בר שום ורב
הו שבר לאיות כרפו רב חנן בר פחס עלמא מעלה אמר לו
אעזר ומלאו כולם הנאי רבנאי אמר חנן אמר ישקב
בר איה אמר אל מעוס בר קפרא רב חנן בר אמת אמר חזקיה
רב עזרא כמה לעולה איקלע לבי רב חסדא חסדא חבשה עליה
לבר בר איה אל בר רב חסדא שהיא נביא שהיתה תרגם
והיא קאמרה ואמר לרב חסדא עשה טוב בזה והוא אמר לו עשה
הוא שלא עשה בטוב שהיא מאורסה לאיש ולא יבא לחבקה אל בל
לעשה שמעון רב יהודה ורב יחבקר אמר אמר ורב חנן בר אמת בלעם
בחי" אמר רב חנן בר אמי אמר אמרת אמר יאמר ובן אמר אמר כה
אזה לבלעם ובן אמר חנן בר אמי אמר שמואל לא רב

שקבר אחיו. ר' חנן מתניה דבי שיתה שלא היו לו כסף וכיוס שבתר
שלא לו בן וקראו לו ר' חנן שלשתן בפיף מושב קשן. כמה
חתניה בר' חייא הוה ר' חנן. אחורב חנלמי בר' אחיה. אחורב
שמוש את ר' הנחום אר' חנלמי ואולש הוה אח לר' ישקב
בר' אחיה. רב חסדא הכהן הבלמיר הוובהקן מבבל הוה וסמו
הלמיר חכם. ורבי אל כבר אין לכן כי רב בחמן ורב הונא
ורב חסדא הלמיה רב היו וכן כבר המסקיר והא בגול מרבה בר
בחמן ובראשונה היה עם אחר כ' הנשיר בר' בשבר בשמיה
לא אחלבי ירקא דעבר לבא ובעבר בתמי. בר' בחיים יבר בשר ודו
לא ר' כנס אין יבר ובגרן ובלחבנו היו חבמים וכבר הוי שמרב
אחר עהבה לי בבהא מבנה ראיל בר לא ידע אי הון לבר
מרבן ובגרה מעום יקרא הה בסבי לרבה מרבנן ונהן שמר
עהבה לי ובבר הדר עם הבבה אחרו לה בבהא דרב חסדא
לבר חסדא לחבנו מר מינם פרדא שלא היה ישן כיום כה שלא
יבאל מהמדה. ומי בר בחלה סרמן עמד לבנים מבנים שן בדש
ושר בחרבא אחי. אחור רבא שלוש בלבנים ובו שרבה דרב
חסדא ואמרו לה בלאי לל חבנים בבובבים ל'יה חכם בגול
ולא מקה בדרקי בתב הבמוק. ואחבנו שם אחים בחי בר חמא
ורב שקבא בר חמא ואחר שמר בחי בר חמא נשא רבא עם
אשרב בר רב חסדא לבייס עם מרחיה ובלם הוי אלמירו ונהיה
לבה שור המרבשא בחרי ואחרא מעבדא והיה בשל מזל עוב
כי ראה בבהלמא אנפוק ואמרה בעשר ואה כוב שמם עבשע

נמ

ונעבחת לכל שנה והיה ראשון ושני כה אחר רב הונא ואל רב הונא
חברת שאול וחסרון מילך וכן אמר לה רב הונא לבהה שהרא
רבה שיל לרב חברת ראחרכן שאשבהה. ואמר רב חסדא אדרא
משה. אלא חפר מילא ויהב לי אלא חוקי טיבראא והילא ז' סמ"
חטים ואל הם כב נחמן בר רב חסדא ורב אחא ורב סבתאי ורב
המנסא ואמר יעקב ואמר קישלא ורב חנן בר רב חסדא והיה
אוהב דבה רב אחא כי נתן כ' אשרי אהבה בדונה אשש סבסי
לרבה בר אחסדא ואל אמר לא אשאיה רבה מילבא שבושה. יקירא
כיאי הכסף כשבת וכבר ישאר דמלן שהיה שם הענשיר
והיה אלה לבמרהו דרך אחל והיה אמנלבל אמר כי רב אשת
חבו מרבה כושה עפיה אמנלבל שלרב חסדא ורב חסדא
מרחשן שטוחה כלבר אמרבי הוה דבר עשר בי רב ויפק
שהת סיני ורב ששת בעבור שהות סנת עבור הין סיחין כמשנה
עליה לבם שלם סה והם שם חסדים האחרכן זה אחר זה רב חסד
ורב ששת בסבל שאבל ורבה בר רב הונא השאו חבו ואיקשא לב
השנלהא ושם רב נחמן ז' הלבוש נאמנו כבקר כשנת לבניה
חברת כבוכה ובבה פנים כשבתא לבמי רבה בבסם בהבא.
ושאשאם הנלמוד כלי יהיה זה ואמרנו מאי שאן שיהו אל אמרכן
והלבנת יוסף שירת אחותהו וכו' וזה לי שיעבי רבה בבסם
בהבא ורב חסדא בסנת ראשי ושיבות בזמן אחרי. ורבי יוס
הבטבם רב חסדא רבו ואמרנו מרבת ושהיה מולא לרב יהודה
ולרב חסדא שבתר אלו שמשם מן השמים וכן לרבא סבתר בכן

ורב חנן בר אמת חתן רב היה חתיר שלו רב חסדא בסדר ראשון ובחסד
הלוי רב הונא אחר רב חסדא אחר מר שקבה יאמר רב חסדא
אחר רבינא בר שילא אבל רב חסדא לבר יוסף עדיף חבירו
ורב חסדא נשאכן יו"ד שנה והיה אוהב מאד מרוחו והיה בסמוכות
ראש ישיבה הזרה וסהונה ונשאר נכנס ובכור וחיים ונס שוב
עליה בכל לבבך נשור ויום שמובדב חסדא היה עם רב יצחק בר אמי
וחמיה בבבל רב הונא ורב חסדא ומרגם ריש דמורתא רב הונא
ורב חסדא וכמה אמרו אלה ורבי הנשנה מ"ו מעזום עדרן פרד
לרב הונא רבו וכן רב הונא הנשנה מ"ו מעזום מעזום אחשדה לרב חסדא
אחר רב חסדא אחר רב וכמה הנשלן כי רב חסדא עם ולא אבל
אלחה לשקרב לה מעזום ולא פריך מחוה פשיק ויהוב אחרזא
רבירב פרעאי שהיק ויסלא לה וכן בסוף מונעד קיין יבב חסדא
בר יוסף עא אחר יאמיר רב חסדא בר אמי ה
הקרון ורבו זשה ועד שהנא אמ עד תיא בר אמי
רב חסדא נברא רבה בזמן רב ומרבנים ונשאר אשתו ובו
סוף יסעוק וכמה הבורב עביב חמה ולא פריר פרשי אל
שעבש בהרי בסוף יבאוק וכמה הרב אחר רב חסדא פ"ל ר' אמי
ורב חמא היה בר ברתיה דחסדא - רהתי דמחוה הסי
שמה ואמרי בש רחבא דמס בהתל הלוי רב
יהודה נשתה אחבנא אימה אז תיסמא ובו' לקוה הקליק
אר' בחבר אחר אמי אחר ורחנן ר' נחבי נר
יאשיה בעם ר' הונא ביבוא ובתבי לבנינו
אר'

אל אחרי אל אחרים ועבד לעובדיהם. אל קולך כי כהיום כאבי
אחבי אחר אור שקבלת אחר שאול ואחזה לב אחזה שלהב
כי כהיום אחה אחבי. קולך זקנו אל אחבי אל אחה שם ובין
לאור שם אור שקבלת ואם יהיה זה כזאת רב" אחר
קולבורת הטבת אחר שאול. לא טבי הטבת פה לייר שטרה"
והאמין אל פי כשביך הטבת ראוי כיקחם" אחר רב
קבורת רבא בדרב שבה ובמעל עבדכם שאול. רב קבורת
כאשן רבא ושמעם לא טיבה אוהבו ולא שנקרא
רב טביאמי פ אילמד כמקום שנקרא קושעת כבאי כפ אחלק ואחר לא
לבבנת מה שקרה לו שאול כמו על שרב כזב אחפ כבר עוב
וכן כפ הזהב. רב קבורלי אשמיה דבא ולא שנקרא רב אבוה
כי אילמד כמקום קושעת כאן שאוגלי רב קבורלי
הוא אור כ רב אחי וכפתר קבלת החסיד שנקרא כן ט לא
יאמן היה מוב שלבל כלך ובראל אות פ קולם שנמנה לפט
שיבה הוא היה חורפן עמוני כי סרבת מחסיה הורגם להמלך
לבב אחאב אבבנו ומאו לאי ברבב אחי אונא אונא דבבן שב
שבה חסיים ואלך אור כרבב אחי עביה חורפ עמוני כפ
עבואה הקועה באחואל שאול עמוני יהיה אלך ואשחרב כיה
הקבלו שרהה נבואה בעוביה ובשבם עראיונם אוק ואבאן
לב כפ ט הקלמוד לא נחרפ אחי רבאחי אי ט זה הכבר היה לבאן
אחר אין שאר באחי" כב קבוב" אחר השלקים שאול לא
הקלוטם. אחר רב קבוב בר קיסנא אחר שאול אל רב שוב

כדי קיום עבדא. כך כתוב בה. כי מי שאינה יודעת לקרות יודע יוסף
אל כתוב ה מי לחם. עלו ונרדם הולכתך מוצדים ונהקל
אמרתי שלך. אמר ר' כתבתי לו כל ויקרו ל הנשים לכי
רב כתוב כי רב קשיות אבל בשנות אחרות הנוסח
רב רב עוד כי קיסמא. ר' כתבתי לו. ר' שמעון כר
בחיון כי יקרא רבה. וכן ר' עביותי ע. אלהי כן אשר
כי כתבתי לו אחר הגלגל ונעשה כי עוד. ט ונכבר אברהם
רב כתוב כי חתכה אל יחשיב. שלחה רב שם כי
חתכה לקמיק ולב יוסף. הנוח מסחה לחתכה כי רב כשוף
כי חתכה חיתנו אבי. ורבנן נשאלה אל אבי לבב חיב כי אבן
היה שמשלך ור' וכל מקרא בדברים שאחר מיהבו אחז לו ואחר
שדנים ע לעשרה שלו בחזן שלו ואבי כרע חרב עוד שיעשבנן
ואבי מרב קרים אבי. כתבתי הנשא מעמתי חוזר כמה דקדוקין
אל כתוב אחר רב הוא כבוש ועשר קמן
רב כתבתי הנאי רב. ר' עבלא ורב נחמן ביחר
אל עבלא אמר רב חנא אחר רב כשא ל עבלא חרב
וכיון דאתא לגן רע שהכר שמים ונשער שלו הלאו המשער
עקרא עבל ומי הדא כמאל כמי המשנה כמנ שאכלו שבית מילא
מורבבת עבלא אבל הערוך מי שהבא כמו עבלא של עץ שמים
ראוי לאכל כמו עץ. לקרא הזה. ודקדקת כמה
דקדוקין אחר רב יוסף
ודקדקת מי חדשי אל מי יור שבית אחרקעה שנאה שר נחלה
אל

על האדם ושנהו חנם וכשל העניך אל פי כי הדברים האחר כמו
פי רש"י אל והשם תעשה הנאון אל שהוא עם חכם כמו כי ונפי ראן
ירקרת שעל דבר קטן הייתי בגן ופסל הבת מי דבהם שלא נעלם
הכיא הבהמה מלשרתך לחכי" ואל אבי שוועתי היה אל חכם אחר
הוא" כי יגלה אל מאי כל יוד אחד בב ופרש אל בפלדהשורה
אבו של מאי יוד עמון כי ילקשיך דדהה אל כי אשר
לב יאשיה דדהה אל שהיה בדורו ופרש אל שהיה אאור
ושלמטן ומסלן שנקן כימי כי אשר היה כי יאשיה הנה כבה כמ
פלטה כי ינבן קיים לבה אמהן שרש לב יאשיה דדהה לאמתיך
כי יאשיה קשות לב כי ובשלבעדוך אל פי דדהה פן נעל ובאל שיה
שסזקן. אל כי יאשיה הם אל יחמן. כב וכי יאשיה" כי ילקשיך
רמן אושת אחר כבה בר כב אחת חמשה פני הוינה
קייה כב יאשיה רמן אושת ואושת כמי כתושת ההקיים והם
והסבהכן היושם. ואול הוא רוח שאחרנן שרעלה כי ילקשיך
רמן הוכל והכל הוא כבכל קבוב לבהר רעה וקן אחרו
ומפתחים הוכל הכבל ובית הבשרק שלה קבוב שרש שרש
המופר וכמעלה הוכל כבשמין כמי ופרש אל דבר הוכל הין
וקרת שמו כב בהנת כי יאשיה כמה ולהיך יסור שלם אל מעשי
כן שרק שיאיך אחרל יאשיה כמה כבית שלמין דהוכל מה רמן עמו
דהכל פרש אל משקם הוא כהוכל שמו עמון מה בית הקבנות
כמו כי הולך אחרם ל בית שלמו. כב ילקשיך ובב שכהה
שרת לבורכת כמלך דכרת. הם כב יאשיה קמה

דרבא הלוי ורבא" כ' ירלן שיר ך נר' עבד אל' אמר אל' יתעב"
ירגש ל' עמר ורבי יאשיה כעס ל' אמונה ואמונה הוא
כ' יאשיה כיון אונשא שהוא כאי" רב ירלן סמא דאמיר רב
ולבלן כהוב כעני יוכן יהוקיה בהי דל' תיית כבה ואמרו
חזקיה דבשלב' ואמן ונולו כמאן אמר ונולב ל' חרעים
קורס לחזקיה אחיו והיו עשרים ושתים אחרי זה נולד כרהלב' ל' ואז
נולד לבן חרעים שלשים וכבר אחר כמו מתשעה בחודש וחזקיה יהיה
קיים כבר כמשכרהלב ושמו מנשה ודרשו עם לבבו כ' נר' חייה ואם אחר
חייה לב' בבנים יצא סור ובר' וכבלמו שאולו בנו כ' חייה יצאו
להשמר כשבורך אחרעים ושכחו הלמודים נדיה לבם לבו בגלל
עשוה נבו' וזה יהודה חרבן על כ' ואמי ובר' שמנר בקבנר עשם
אחר' ואמי שאולה יקרה קים לא כמלשונו רבלם שאמי כל כלל
שבת ובבר פרשי' ל' לאיך בקרא ם שאמי בבל אר' עקיבא מפשי
שבין האשונות אל תלך אבלמתים ובבל הנושה כ' לבו שבן
השאשונה אל עשר בבו כל ובכל חבדם לין שאמר מלאכתן עד
שלא התשך קה לה כי שאמי ובל כי שאמי חא קמיך שאולא דבור
כשמא מסר המורש לבריו ובלבל הנוה אל אחיו שלא מפשה
הלבה נשנה עילא מלבש הלשון כל כמו הלשון שעשה בן
לדוב חרם כיון שילא מבשן עבדו אחיו בן כ' ואמי ובשבור זה
אחר חבי לא נברה חרם סור לעשן נר' ואמי לא נבריה בלבדיה
וזה יהיה לשבר ראיה שראמי בשאלה לאורים ותים ודרש לא כמ
כ' ריית יהודה נתקיים לא אבדה אם כ' כמו אבדה ואולם לא

נמחקו

נמחו מן הספר ועוד כי חזקיה בקשה פרסי לא עבדו בנבוכדנצר כמו כ
וכבר ידעת מעשה דניאל ובשו עקולן כאחור ובקבר זה יהודה
מוחין לו כמו שהיה הכבוד וחזקיה הקיים ומשמש אחרו ל חיים והסמכל
מוחמים ומשמשה אחרי דור המלך רב יהוידע יום שמתו נתבא
שלו שאול היום ושברב אדם ברחבה בחיקו של אביהם
אשה לא כה המלה ואחר היום בוא בכבל רביהודע ראשו מר יום
שמתו ל עקיבא בוא ל יום שמתו ל בוא רביהודע יום שמתו רב יהודע
בוא רבא יום שמתו רבא בוא רבאשי לקיים נזרת השמש ופול וסמ
בקן עדולשביבה אשרטו קשרטיתלביבה מעברת שלמדוטיה
ובכל סרבך עקיים שאן הבלה פ כוזה ואם אומ כיון שלא
היה מרבלל לא מלל יום לשלמים יום בראשי כמוש ראש השנה
היה מפרי קורס הבלה ואו היה כבוזה עובה וזה רב יהודה
אשפ שהיה בזמן ל יוחנן שאמ כאן אם מעשיקי מרבה לומ הבלה
בראשי בסקל לשבת זה רב יהודה היה כמו ל שמשון בן יוחאי שלא
היה מעשיק לבלה שהיא חיי עשה והבורח חיי שלם בכל אכל
לקל הכל היו מעשיק שהיא ודול מקבאתה הטרה אם הוא לבדו
קורא כמו שאמרו הקורא מכאן ואילך בקנאה כרגיה הא כאמר
יוסי בדול נאם מלמד לרבים זה היה בתבוך ראשון שלשמש
ולא יוהר כמו שהיה שעה ל נכן בקב הראש אל עבדות ובמ מין
שמחקן הרשן בתביה ומכל פ מוקשם בכנהו " פס יפוס
בהרה רב יהודה ורב שמא יוסם פ בסל רעבר והא אמל לקין
מאהין מישרה כי הוה מעי זמן הבלה לבוע ומבפי נמצל

הנה אמר היינו קל. וכשבאר בשנה אחר נקל לא היו מופסקים. ועשו
הקול המושרים. וכפי כל המשרבין רבהונא ורב יהודה שמיה
רב נזר רב יהודה בן שלרב יחזקאל והוא שמר לאבין ורבהונא
שלרב יהודה היה שמואל נקן רב כמשר מורים נחכהו רב הנא שלא
בחמן ושמלא והיה קורא לו שמואל שיבנא כל המחודר טוען קן עמון
ומא כשלהביטס והיה אומר שלא רב היה ירחק שמיס שלו אין זה יאור
תשיה והוא ושמרר בנסיס כי שלמחר מסמא כמ מעשר שהיה קבוש
ואחיו הוא דמיר יחזקאל ורב יחזקאל אבו נס היה אדם גדול כי
שמואל קם לעשיו ורב יהודה היה זקן ונחשיבה בפלס בהקבאי.
בפולכחביה ובן בפי רבעין זקן מאי ושבנו בחיק ובן ערה
בקרעין כי רב בחיין נשאר בבבל רשא אחר שמרב שמואל ולא רב
יהודה ולא הוא מדבר שמו כי שלמ מסמא והוא דבו שלרבה
נפ לרב יוסף. אמר רבהיודה בה זוני תמתקי והיה מסובן שהיה
מחוו בולמום והיה לבך מחלל מיטק בראי בפ סרה וכשבוך
עד שלשן שולה בפון ראיבו ובו והמלעוס אל פי כי יקבלה פה
כי ראה שמואל כשה קמיה רב יהודה המיהה מעשם המחה בו
ואומר לא מעשם אומן ובו בהמבמו בפ מיה בהמה ילאה ובפי
המרמי בבמיה שהיה רב יהודה מעונה בשמו ובפי בקרעין שלא
הלך מאומר בקומה זקופה מעשם מלא כלבחמל בבורן והוא מרגיש
בכל דבבו אל שהיה מוקיים בדבבו אמ סמיל המשמה בראיה
בקרעין ואמר סמכי עבה נה ס ובבן רב יאמר סי יהודה שלא
היה יולה להנשא שלא ידע אומל היא מומשמה פעמים שר שאומר

לא

לא שלמה נתן ידשו מהיכן מהבטח לנוח מעשים כמון שנו נכו
אל מה חשבה אל ז"ל כדבר שהקדוש ברוך הוא סודות בכבל שהקדוש
וכשבח המאור סאמר רבי יהודה שלמה מחמת מהבח שיהו אל נחרתו לנ
אחור לבד מי שלמרק מחברי מחבר בר עצמות ובן היה כל דורו
יפה וחסידים וכבר מקומות מוסח מעשה כב יהודה שהיה מעשה
כמבלבל והא בברבות המוסר כמש"ה ונא המאורע הוא השקר
הוא נרב מרחבר מהבה והבר כרשעים והעשה עם שהיה דורו
יפה והבר כבר מלך שהיה לשום שמים ומרחו לא סמו רואל נחמיעל
שהיו ידשו הדרה הרבה ולא לשום שמים והוא שרה לחבם בעול
רמבן שוושעה פרעה אל שיאמור עצו שמעונות שנמחות וכעבר
פשיבה בב יהודה בא לשם ושעה בב יהודה שלא מחנה פלו וס ערן
בחשיבה בב יהודה מאורו לה בבן נבחה בבר בתשיב בבב יהודה
לשמה הבא בלשנה לך אל מקומך בב יהודה בשיאמר אזל מקומיה אל
לב מחני שין בהשר חבר לתשרייה שמר בשמעל כף מחמת שלמלו
מאור מה שמחה שלב לא מבנו קלוק מאל נ לעשם בנבוייה יהודה
חבריהם שלמה אל ומרח מי יאמור שיבא זה הזקן בשמעל בר
נחמה הינם לבריק המאורע כי בריק בחוק לעשם שלא בא לבריק המאורע
שהיה זקן מאד כי היה בשר ל יונתן הבא דבהמה ומבחן נחמה
שהיה בארה כאל כמאור בב יהודה ובבר מאורע שבנים ההוא
נולבבא ולא הפך מאמר שבבר בעל יומוקשנלם שאמר כי הפ
יהנבה מאב קורה הבהנא ומאורו הישיבור לבב הנבא שהיה בפנוה
כי יעבר בר כי רב הונא מבקורה כמן שמאורו לא כם לשבח סבח

ברבי יהודה הלשה לך והלא הי הרב הונא שהיה גדול מרבי יהודה כמו
הגר כהלאור ונם שישראל מורא לעולם הי מעולם של שי ברם פוסם הרי
והרחה שרבי יהודה הלך לבן לפני רב נחמן והלך לרב הונא ומקומו
מחוך ונהנה כמל גר שמואל הדנר כאוכה הלאור מי זה שישי כ
פוסם בהלכה הרחק שיהם סורה כמשנר בתקבם בסוף הקנאים וקנר
כמ יש נוחלין שהיו רבי יהודה ורב חסדא בזמן אחד ושנר אחל מ אחר
רב הונא הלך רב חסדא ל שנם ואחהו רבה בר נחמני רב שנם
שה חיים כן כמו שמקבל שלא כשאחרו רב הונא ורב יהודה ב בחסד
הלך בסורא כמקום רבו רב הונא אל מיר כשהלך רב חסדא הלך
רבה בר נחמני בחום בהה כב שנם ורב יוסף שנם ואל ואחהו
אבי ואחהו רבא ורב יהודה הוא זקן מאביה שלאומה אשקלוני
ובן רב יהודה עשה שיבאו לחיש מ שלוח עבר תשום רקה עבה
לחיני תשום כל הקהל בראותו חוסל ובא לרב הונא אל וק בא
לבן לפני רב נחמן אחקנה דהש נלהה ונעלה כדבהו כבאי כמ
ישאחין ובמ כל הכשר כעשן נאי בר הנה ב רב חסדא הוה
בסורא ורב יהודה בחום בהה ונלמ הר שם כ בבן רב יהוד אי
רב יהודה בר הונא איקשי לבי רבא כמ סמה מלשני ושנים
רב הונא מ יהודה רב יהודה בר חבא אמ רב
בתר דשיבון בחוסם מ כמה בשמש השיר יהודה
בן שישה הבסם לפני רבינא אמר רב יהודה
בר שמואל אל חבא אמר רבי אמר רב יהודה בר שמואל
בר שלמה משמיה דרב יהלרב הונא בר חיננא רב אמר רב חסדא

ר' יהודה בר סימון בשם הלל ובן עזאי ר' שמואל בר נחמני ר' יוחנן
אמר ר' יהודה בר סימון אמר ר' יהודה בן סימון בשם
רבי קינא בפי שור שנאמר. רב יהודה הנדוחה הנר ונבזה תורה
ומנבאה לעבוד בתחומין "הבואה" אל תחזקו בוש הבנים הבואה
ובן קולון הנים הנדיים והעניך פי הבנים ירושלמי וישבבו תחומיה
הנדוחה. ובפי בר סימון פרש אל בפי חלקה הוא ואבו נהנין דן
שנתנו דו אחד נבון ובן סרטי אל בפי חלקה הוא ואבו נהנין דן
מא יהודה בזמן רבנו אחר תור. הורה אחר רב שנה ונלא לב יוסף
ורב שמואל בר נחמני רב חנא ובאו לפני רבנו ונדון לתור
יהודה מלמה בי קבלן אן חולק מלחבריו בפי האיש חקרש ובפי
טלב הנעבדן. תור יהודה הנשאור לאבריו. כלרב ותור מכבל ור'
מתאן ישראל. רב יהודיה חתוהי דרב פילא חפירה והוא נב"ל
לפני רב הונא בר הקיפו הי רבנו חתורה. אל לאיהו לרב
יהודה אחוהי דרב פילא חפירה מאוהבו דלא אתי ויהא יום הכפורים
איבשבל בשבת בפי לה בהדיעה ובו אל לאיהו ובו לא הרים ולא
רחמנא והוא אהבא לקמיה דאבוי בפי ואל קשה ואל יהיהאו זקן
מאר בי זה היה בזמן רב יהודה ורב הונא. ר' יהודיה בן יעקב
לא בן אונאיה ואול הוא הקיא בי הלל הפא מאמינו ואול הוא
לרבי שמשון בן אונפיא. ר' יהודיה בר זביגא והוא ושב לפני
ר' חנינא. ר' יהודיה בן אחוהו שלר חנינא בפי
ושמאלן לא בן אחוהו שלר יוסי בר' חנינא. רב
יהודיה בר חנינא אמר לרב הונא בהה דרב יהושע. ר' יהוקה

כי אתה רב היתי אתי יהודה ושמשון אלעזר ר׳ יוחנן. רב יהודה אלעזר
כי אתה רב היתי אתי יהודה אלעזר נר עניכם
לשאתן ור׳ עקיבא שהם אלעזר ר׳ יוחנן. רב יהודה חביבא בוחן
רב יהודה ובביתו נכנס רב יהודה לשאר חוכרא בבי שלרב
יהודה. לא הני רב יהודה רב חביבא " יהודה בר טבן הוה אזיל
בהדי רב הונא בשוקי דבבל. רב יהודה בריתי
משמיה דרב יהודה ור׳ זירא היה כבבחון דרב יהודה בר
אתי. רב יהודה בריתי משמיה דרב. ר׳ יהודה בר׳ שמשון הוה מעלי
לה ר׳ יוחנן הקטן תלמידותיו ואינו נאה עשיר ר׳ אחיה בהה
דר׳ שמשון בן טי. איתי כיה ר׳ יוחנן לר׳ יהודה בר׳ שמשון. ולא יוחנן תלמיד
כמ״ש נוחלין " ר׳ יהודה בר׳ חנינא בפ״ש נוחלין חד פרנס
איקטר לרב יהודה בר׳ חנינא וקנסיה הש״ל לשרה דרבי
בכ״ה הובל כי״ש ובתך דשרובין שהיו רבו שלהם לקיים והוא אשלם
לה הנר מון שבה המל כולא אשרובין ובבל אשרובין שבשים
ובן בבל אחובל ואיך אחו הקנס לשרה דרבא שהוא לה הנהם
שהוא ע״ שקלים בחות רבים. אבל אם אלאחר בפתך דמבבה ירוש
כי לשרה הוא אמה והוא בה שקלים שהוא ל״ הנר ונר שלם אבל
אמה שלם קיים כפול ל״ שקל ויאכל הוסיפ שהוא והוא פ״ שקלים
שהם רא״ה הנהן מעמן לשרה וקב אמה שלאולה הוא בבר אחר שלתלה
ובבאי אל בבל אשרובין שובלא שאישרב לשרה ולשרה הוא לנב.
ובשל הענוך אל פ״ שובלא אחר אל פרוטא הקב ובנשבי דובשא
הקב הוא לנב. ובשל הענוך בשבך לנר אחר כ״ פרנמאה ירוש ובאך
לשרה

לשרת עבודת מלאכה אינו פי' הוא אין הולכים הוא אינו. ומעתה אינו פי'
אינו הרבעים דומים שקל והבן אינו אחד הוא עבד והשקל שלמדיה נקרא
פעם והוא ל' הכהן והשקל כלשון חצי חלק שקל של הדיה אבות שש
הכהן ולפי שסבל עונה ויתשין ישראל כלומר אם שקלו בקדש שקלים
כלשון חצי וזה הפי' שלו כמשל הערך והתמורות ידוע ל' חפצים שמרך
שאחרים הוסק כפי הדרך ידוע ולא יערך ל' הכהן. וכפי הערכתו אם
יש בו רב מחצית השקל. אינו שהוא מתרחק בכהה שלאחר עמוד
מורבנבול כלי מחה כל לעמן ולעב שרי לשרון הה לבחרים מ' לעבד
ולעמן שבראת ל' אינו הה לבחרים מ' שלם והל' ל' אינו הדב יכא לבל
אינו ההקפ' עבל כירמיל. וכן כחרם ואוה כשרוסן ומכיח כשר ההחפ
אל נבל שהוא ל' הכהן ואל כי לעבד כי הוא הפרך הכל כשר כי.
ואם הוא כשל המל כמל חסן לא זה נכן לא כאיהי מי שיחלוף שלו
והמה כוון עהידוע מפי זה ומכמל זה המעשה הקנסיה לעבדת
ההכחת נב. והלך כשרכ מנה כי חצל קודן לעבדת מנה של
הכלה ומעקומות אל לשעה אש קודן לעבדת. ר' יהודה בה
ר' שמעון בן מ'. כי פשע ל' זרעת מעבחיה ע' יולך בן
ר' שמעון בן מ'. ובחב' הבנוות פרעי אל מ'. עם מחנו בהמעה
בבעור מ'. ומני מחוזהם ואל הוא כבדו מר מ"ל הנדול מכל
מי מנחרים הדוש ל' יהודה בן מ'. בעל מ'. והוא עם חכם מאי שאלמ
הזהר ובקן. ר' יהודה אמר בר שמעון בעל ישבב בר זבדה
שחל בעל מכתו ר' יהודה בר שמעון בעל חנינא הנדול
והוא מחר ר' מנחם ר' יהודה בר שמעון. ר' יהודה בן לביש. רב

יהודה אמרו בדבר בתנא ודבר בתנא הוה קאמר דבר הוא. ר' יהודה בר'
חייא. ר' יהודה בר שלום בבר אחרינא שהוא לוי רב
יהודה בר הושעי בשם רב יהודה בר אחי' בב' חלון נתן הייה
בשם לוי בה בדבר הוא בר' חייא שהיה לוי הוא בן בנו של ר'
ירמיה בר אבא. אמ' רב יהודה בר' ישועשל בעב חבי בא. רבי
יהודה בן עקיש אר' יוחנן הבבה בר' יהודה בן עקיש והוא
הנא דבהתנא. ר' יהודה בן נהה אהבל עשיס הבוה לעמיד
ר' יהודה בן נהה בחבשר הבקר ובלם שבתרו בשבל שהיה
שמר לבבו לבור לקיים מה שנא' כי בשעה יהוה חכם ר' יהודה
חספתה ואל אשר תשתו וכן אר' שעה תשתו. אר
יהודה רבי אר יוחנן אחר אבי אמר לו אר יהודה ואולהוא
אר יהודה שאחרינן לעעלה בשם רבא. רב יהודה
אהעטה ורב אחבה. רב יהודה בר אהאו בפק
לבני רב פפא. יהודה בר אהאו שאר בר רב אשי
ורבאחא אדרבא בהבו בפתה ובהך בלאחר לבפעי ק חפני שהין
עוין ובאו לבני אהאו בבב שאבלו. רבא ר' יהודה אוא בפר
בבוהא עבר חול. תנו יהודה בר מינקא בתרגיל
רבי בר בוקא בא רבי בר בוקא. בר קאא נדאתא רב נחמן בר
יצחק רבי רב יהודה בר בוקא. רב יהודה אוסקרמא אחר
לבא. רב פפא אחרא לשאר שהא קאמר רב יהודה אוסקר
ר' יהודה העבר בב ר' אשר מאולה פבני' אל אוהל הבי בוקא
והיה בשם רב הקדוש ר' יהודה נשיאה בבן אל
רב

רב מרי כמר רבשאר ובמלאו שחוון כמן שלר ואהרון אחרון ובוא
וכיר בין מתן שלראון, והתנוהו ואשמר שמעשה אחר כי ר יהודה
הנשיא אמרן שהות רבי הקדוש כי הוא וכיר בין מתן שלראון והתנוהו
לא קבל אחרון עד שבא בנו וכבר אחרו מרוב שחכם מ לא היה
רולה בהיתר ואחרו לא שיחלל כיון שרוב הלכות אין יכולן לשאול בן
ואם לא הלך אזן מעמדת. ואז אחל שאול לבר ואז ר יהודה היה נעמה
לאקון חכם ושאו ואתחזיק הטורה ושאהה וכמו הנמ ר הלל מ שבר
יקון השפור עד יתי הנשיא. ואז ר יהודה בזמן ר יוחנן והשלים ש
אלעזר ואז ר יוחנן ואחרה בחיב רב יהודה בשיחה והחיך
ויאיס שהיה נשיא בחזון ר אחי ור חסי והוא שלח לר אחי הוא ירמיה
שלא שנהו שלר יוחנן היה אלעזרן ואלו יתן שלהעמה שאחרו
ור ואחר שאחר רב יהודה היה אם ר יהודה נשיאה ואחר לר אחי
שיראה בשאו חכם מ שבתו רבי יהודה ושאר שסר ר שאול כר
בחאה ור שיראה ור ובשי ר יהודה נשיאה הוה לשבח והרשאו יש
בשעה לא שאין והיה שסר ר אחי ור אחא בהה דר חייא כר
אחא ור אל בבנם אחרי כמשה ה הראשון שלאשו שבה
פי חשו רשביה ובשאר יהודה נשיאה ואחה הטאה לבבל
ובחסרים לבחין כר אחא שקאה אחרון שלבר ואחון שלבחסר
ואחל לא סמי חסיבה ונקום עליה ואחרי קבעה שלאה. ובימיו
כר דוקן ר יוחן בשיאה כר בהה דר יוחן נשיאה לחת לחיים כר
אחא לר שאיה הנשבה שלבה ומחביה. ונבבה לבש קאיה
דר יהודה נשיאה ור יהודה נשיאה פעיך אבהבה דר שאלי.

שמשה לעבדו בשם ר׳ יהודה נשיאה מר׳ אחוי׳ בשם יהורם
גרבוה איסור לשב שב׳ שיש כיום הכפורים. אמר לל
ובעיא הברוך אמר לחב״ו ובמופת שיש להעמיד ובשוך עשוהו
עם מקום און כבוי עפ״ר רב יהורם בהה ברב יהושע בר
הורקא מעשה דרבי ר׳ יהורם בן פפרא אל לשה מעוס
ר׳ יהודה בן פפרא אמר רב יהורם בר אמי מר
מעשה כל רבי יהורם בר אמי ר׳ יהורם
הכהן בר אבין אמר יהורם בר שילא אמר אמי אמר
יוחנן ר׳ יהורם בן פנחס בן אחותו של בר קפרא
בבל ס׳ בל ר׳ יל בשם בר פנחס אמר יהורם
בר זכריה אחותי אמר אבא בר זברא אמר יהודה
אמר רב ונה רבן שלבב שמעלבר יהודה ר׳ יהורם בר נחמיה
מעיר טוביה בהשלים ובירושל׳ יהודה בר בחמן
בשם הש לבוש בנש רב יהורם בר אשרבת ואי הנאה ר׳
שמשון בן סוי ר׳ יהורם בן קיסמא הנא רבה הרא
בפסל מיומה ובפס׳ המוכר הבית והוא תלוש ר׳ חייא
אומר ר׳ והיה לתני ר׳ ר׳ חייא בר רבא ר׳ יהורם אמ״ש
כתר הערבה ר׳ יהורם בר פנחס המרגש
רבי ר׳ יהורם בר לוי רב יהורם חפורת
ר׳ יהודה בר לוי ר׳ יוחנן בשם מר׳ יהודה
בר לוי ואמר הוא ר׳ יהודה בר לוי שאמרנו לשמשה רב יהורם
בר אשרבה אם אדם הבא מל טרוף לבב נתן בר בושה
ואל

ואלו אינו כאותן דברי יוסף. הוא יהודה כי שנאה אלאחיו אר
יוחנן. הני יהודה ברי דבטה ר' יהודה בן גרס
לא כי אחיו ואחיו גרס הוא ולא כהן בעטאי
תנהם הלוויה ר' שמעון בן יוחאי ובבר כשון הקשרת אחיו ור
יוכהן ולא יוכן בר טוה כשלא רשות פעם שטה מר' שמעון בן יוחאי
אל מרוך כשלקס רשות פעם אחרת הביאו שלא ויברכם יהושע
וישלחם ויסע כי שלחם יהושע ויברכו ובו' אבל בנו ראשי קין
אומר כי אמצוק אחר אמרו לך בסבר כיום הראוי שלא אחר העם
והוא יום כבר לחזה עדה יע' וכתב כרבה הימים וכיום בבלאתו
שלא למלך ומסלן לעלמיר שלן כאוהבה הבאר לקרך לעולם ראות פעם
אשר. ור' שמעון אחר לבן שולך לכם שיברכאו ברו חכמי לבולים
ואנשי לרך ובר ויש גרסאות כמו שרקין ר' שמעון בן אלבתלא
ויהודה בן גרס. ובבר סמה מרלקי שעליה אבן שלהודה בן גר
עשו ומשוכרת לר' שמעון בן יוחאי שהיה בטעה. כי שנים הוא
וכמ ואחר שלא נכן שניו ביהודה בן גרס תלמידו ושאה לשל
שמעון. והבאר בבר סמה מרלקי. לא גרסי לא שלשלאות ולא
יהודה בן גרס שאר יהודה בן גרס אחכם גדול היה ולא שלשלאות
שלא נתבטלה כי לא שלשלאות היה נאי דברא רבה זוה וחכם גדול
ובבר קמלה ר' יוקן בר טוה. יוקן בר ר' שמעון מאומן
מרבא אל יוכן היה שמו ובבול בבוהו היה ובל כיסא הקה לה
ברב שמן חכמה והטהרה. ובסיפה ר' שמעון אחר והלא יוכן
ברבי בורס מרבשר. ר' יוכן שמעון אחי. ר' יוכן אחרה דלעתא

בירושל׳ רב יוחנן אבוהי שלרמי בר יוחנן ר׳ יוחנן ור׳ אליעזר הנשמע ר׳ יוחנן
בר אליעזר ר׳ יוחנן בשם ר׳ שמעון בר בחיי ר׳
יוחנן קמיחא ר׳ יוחנן בר׳ חנינא ר׳ יוחנן בר׳ שמעון
בירושל׳ בן הימורה ונחמיה אמרו נסכין
אינהין תרי יוחנן בר׳ שמעון שבר בשלה בן יוחנן חתן לחורש אבל
מברכת מודים לבל שבר מעשה שבר פיסוק העשרים שמונים ומרחוקים
ואינן נכנסין בחוקים ומשפטים כאשר לוים מהם אינם חתנים
בחנם וכן אהרן בר׳ עקיבא ר׳ יוחנן בר׳ שמעון בירושל׳ והוא אחורא
ר׳ יוחנן בן נחם והבל ר׳ יוחנן בר׳ אלחי ר׳ יוחנן בר׳ חמי אבא
יוחנן אישלרין בבמות בבמתו והוא קמיה בבמה
בקשבה דבמה דבמרדעו ובמרדעו לר׳ יהודה בר שמעון יוחנן
ר׳ יוחנן וכן לרבי הקדוש קומה ר׳ יוחנן נשיאה ואם שמש יהודה ״ רבי
יהושע בן לוי דע כי ר׳ יהושע בן חנשך שהוא פרש בשעה
ר׳ יהושע אחלוי וזה בא הוא לוי בראשיה בבה הזרוע ר׳
מאשה בר בהה דבל לוי הוא וכן אחרון שלשבן סך עשל ר׳ בבל
עלמו שהוא לוי והבל שם אבין היה לוי לבר ואחיו בעזבו בראשיה
בבא אחלן שאחלן אחיו ובבי הבבי שהיה בחלמס נבואה שלמה
עלך בר לוי ואמר לו שהיא אל תבעחך לך ולאבך לו״ הבבה ומרי
אל הבמיח אבך ולא כוך עבדה ראה לוי לבני נמוה אחזן לא הוה
יהיבלך שלחן ולא הוה אבר לוי שמחה לאבך עבד וכן בשבר
הלהר אמר לו ר׳ שמשון בן יוחאי לבר אבר לוי אבל לא יבעה
אם הוא זה לוי פרש אבי הוא כי נראה כי בבל הוכר בשם לר׳
חנמה בר חמא בראי בוחמא בבא הלאו לו אתה הבבל שאעבר שנראה

שם

שם עליה לישראל אחרונים ראשונים היה חוזר לחטאת וכמו שאי
אפשר לישראל כי אם לו לחטאת בר חטאת שוים בעשים ובחטאת ודם
אחר בעבור לא הרגיל לעשים נקבה בכשבות ואם היה אחרי אם אחר לא
אחר הנה בעשות בעשה הכהן אם ר׳ כל נדבת הגלגל והלא אם אבן
שוה בעשים לר חטאת ושור כי בזמן שר חטאת ראשון שיבה מצוה
היה הכל ראשון שיבה בדרוש כראוי כמצוה בדשבור לחטאת נזיר
הנשרף ולא אחרת הנשרף אחרון עליה והלא הכל נזיר הנשרף ואחת ושר
אחר לפי היא חטאת והלא מצוה ובו ואחת הנשרת ופרה אל היא חטאת
ובו הוא איש אחר ואם איש אחר. ואין עשה לזה הפרשה אל
אחר שנשאר ידוע אחר כי לר חטאת היה מצוה והכל בדרוש
וכשאחרון לא מצוה והלא הכל נזיר הנשרף ואחת הנשרת עלה
אחר הכל והתבלל עם הם ולא כמו הנשרת ואין אחר היא חטאת והא
בר לאי אלא עבור דרוש כבשים בתשובה ושותים חוסר ואין
ההתבלל לר חטאת ובא הנשר ושבנר חטאת אז שלא יתבלשר
על הנשר מצוה ויבא בשל החוב ויבה חובו ולבן כל כי הכל
קרוב בעשם לר חטאת ולאי סרם ולבב ולאבוה בשאול וכלם
בזמן אחר ויבר זקן הר יחזן ושור לאחרים עזבר עוש
הלבה הנשוש אחר כמו עזבר התלמוד הנשוש לי וכן שאול מ
הנשוש לי. ואעבר שאלהים בדברי הראשל בשם פר השאול
כי שאול בעוש מובה מהכל ומרב ובלי ומבאבוה בשאול
ואולם כי ר׳ כל מצא כמה שאול ולפי אם יכל לומר כי הוא כן לי
סרם ואין לו הבדש. והלבה כמוהו בכל מקום כן אמרו האחר

אל וכן כתב הראב"ד אל כפר לוב ונראה ואם כן ר' יוחנן ואם מלאכתם
שאינה כשורה המלאכה באחשבה הקדום" וכן כפר כילר לשון אחיל ה
שלבראל אינה אחסקה וכו' אבל כשל היאינו אל כתב כי יש אחרי
כי זה לשון לרוב החיצונים עם הטמאים אך לשון לאלה חובתם
אחרון שבחיו ויש שורה אובתם ויש בהם קדושה כמה רוב נאות
ישראל חוסך כבבל ראה אבל אחיל שלבראל וכו' ואיקרין אריקאו
לאבותם שבשאים כלומר מעקום אין שורה עשה שבינה וכן כי
לא מיושלגה כפר ולו נאמרן בכרבת הטים שהביאו אה האמר
להלסה. וקלבאה בסק רשע תעשה רבינה כר' יוחנן. וכן נוהה פחוהה
מר שעשה שהרשה לבהן אינה הלבה וכן מה שאמר לשאשה
אם הטעמין הוסתה עד שיחתה אל כראי כסק רשבא ופרבלמ
הנחר. אבל הלבה אחרת בפר שאלו מ' וקנן מלאכתי וכן מ'
ושבר". רבי אל ורבי חיי אל בחון כאוהבו ושאר הוסרו אל
לא כתקון סוהבו. וכראי הוא הכל לבאוך עשו כשעבה הרחק
ירוש כמו דקדוחות שבראה כשלא בר קיסר דקבתה חלבו הלא
ושבר לנביה דהכל לנגר ואקרא חלבה חובתה ואבלהו והבר
שיהו אל רשל דאחבלו לה. וכן לא איקבלו לה וכם סיבה לרוגן ואקבלו
לה ואל לחלשורוק אבא אוכבלו אל הכל ולא תעשה עשיה
אל שיהו אל וכי תעשה הסיבה. וכן בחלאו ו בכבל כ"ל אדם הנעל
הנוה שבראה ראבלה אבא בראוק אוטה דהכל הלבה כמי ולא אחרוב
שיהו אל בהבה הלבה יומי. ואמר שבה שבה לבקש רחמים על כן
שר כאוכרנו אבל עשים הלבה לשורש יהודה בן עבד ובלא עסמה

אמר

אמנם שרי"ם עשק בדבר לדור שנת כי הישעק יהולל חכם ובבר בוגיבוג
בלי העשק מדבר לדור כשעסק בתורה. ובכל לא היה כבוד מרע"ל
שמשרתו הכל חשורה הוא. וכן בסוף תרוסה מרע"ל הכל חשורה
הוא. וכמו אותן הקלה הכל היה. כמבל דעל יחוש וכן בסוף ולא שמו רש
רמה. ר' יומי בן תשרום וזכה בן לוי ר' יהושע בן לוי קרא לא אחרי
תפוק כשעשה אלקן מן השעה שהראה לבם אחרן שבדן ותשוחן אחר
אחר שלא אחרי יהבלל לא חפיר ובר' ובחר אחר מה רב עובך ובר'
ובאחר אחר כי בן שמוח לבדן ובר' ובמדבר ואל עה ובכבר בסוף חיי
עדה כר בחיים זכה בן לוי ובכל. נר' יומי בן מעדוש קחו תפוקים
ובר' בר שמוק הכל ושר הכל שלק לבוחי כון ראתק לשבו נתק
ר' חטטא לבר' חוטרה חשבחיה שלמה שלא בלשה אל אחר רחמי
לפק והוא צלמא של ירבן. ומבר הראבר אל כי הכל רבו שלר
יחמן בבחובות בני חשקין בלשון שבוהן שקרא לו ר' וקם סבר
הרא בגל בחק רשעין והכל היה עם בר קברא בחבן ישבל לו
ולבשמים אות אשום בר קברא ופיה בזמן ר' ואת חשאה שבא
לבש ר' וקראת בשליה זו שמשבן חר' ובפוקם הוהר בסבובה
כל השמשה שקרה לבכל עם מלאך חוזר ובלק לעבר בר"ם
ושלא נשבב לשמורה הרבה כל שלא אל של נרבן כל יומין. ובחי
הוגבה הנה רשאה שנבנשו לעבר בר"ם. והרבה רבים אות
הכל בלמוד שלאר מלאך חוזר לשמור מה והוא היה רעל
עם שרבן אל והוא בשל בנבה מחר בבחתה לבש כיכל סטרבא
חכם בגלאשן ובמן חבוים וכו כמו ר' מיאשה ובנו חבן הבי

וכפי המקום שנמצא אז כל אותו כבר הודו לו כי טוב הודו לו שנפרש
חובתו שלא כפי מנהגו עליו בשורו שם בשון יכנס בבלבל ושאינה
מתבטלת והיכה אותו ויורה בחורבות שקרה לבבל בשהיה הולך עם
ג' הולל ובמקום אין עכשו מרבי לא נבנה כמו רב ר' יוחנן דראו בן
ר' יהושע כבה באבא אושעיא חיש שהח ובוש שאוחבו פוגר
הוא לקיים נזרח הטוב" לא ר' אושעיא כבה דאבא
אושעיא וכן חסקבר ואעפ"ו אינו בין אה לבה. אר' יהושע
הלוי כר שלמה כמו ר' יוחנן" ר' יהושע מר אבן" ר'
יהושע בר ואחא כמו קומי ר' אמא וקומי ר' יוחנן הוא
רב יהושע אבוה דרב הונא כבה בר יהושע
ובר הונא פירוש ואמרו ר' יהושע בר סיגון ורבי
שבה אומר אמרו" יהושע בן זיזא בן תמיון על רבא
בשם ר' בר חביה" ופירוש ע"ז יהושע בן זיזא בשם ר'
זירא והאמורים" רבי יהושע בר נחמיה ר' יהושע
בר ואחא האמור לעילא רב פרנא אומר
אשמון ר' יהושע בר נחמן יהיה אח לר' עמוראי בר נחמני בינוש
רב יהושע בר חרבא ועמוראי רבב הונא ורב עש בנו
אחים והוא אח לרב שמואל בר חרבא ובא עקרא רב יהודה
בבה דר' יהושע בר חרבא. יהושע בן קפסאי תקשה ר' שמעון
בשם ר' בר חבא ובר פפא בעא מיניה אבי יהושע בן ק
קפסאי כאולר יבנה ונלאה והיה הישהור מבור מ' אוזה על מאה
שמאים ובא ונפל לו בפנה כחפחים ופנע אר' אבוה שבן קופסאי

בלשון הייב כולם אין הערה עבור שנכנסים בל מה שלנו חוקים
בקונקורדיה זה אם נורך לו מה הקונקורדים הזה כולם שרוקשים ומפחים
כי אם נורך לו אל יומי כי כן חל היה כשם לה אל היה אל נאמן ואמר
לו בחוכן הקרש עם שתים בכוונה ר׳ יהושע כי נחמיה האחור
הוא לו והוה כי פיתון אחוה כאל אמת כי יצחק ר׳ יהושע
כי אמת מעשה השלם. אל יהושע כי אמת אחור רב טבל
אחר כי ר׳ יהושע בבה הרבתיה כי אבן נגרת ואחו רב
שישת ושבה ראוין לבתיכה והוא אל לב אלי והרא
היה בזמן שנעשר רב בהנא אין השלם כראי כסף הפחים ואינשו
לבו בבשי ואל מה שאל רב יוסף ואחור רב חסרת ר׳ יהושע
דסבה כשם ר׳ אלי ונם ר׳ אלי אחור מעשו אל אלי אל פה
אל יהושע דסבנן זה נאבר אחר בכל הארדעות בנשן נגל פתי
ר׳ אמתן ונם הקנאו סבנן. ר׳ יהושע שאה אל ר׳ יאמין כשם ר׳
יהושע עזאל ר׳ יהושע הנה בנו׳ אל שם ומים והנה
שיחה לו עקיבא בכיתי האסוה כראי כשנוסן והא קבר
לב עקיבא ושאו אל שאו. ר׳ יוחנן אחר לו אחבוה שנשא
הקלעזר הינגל ורב אחר שיבא פ׳ שנה כמו יוסף הלהיק
כמלבים והא היה הוא הינגל ויפה כמאו והיה יושב על שנה שבינה
שיתן ביוסף בנות לעבדה שלא שור והיתם והא אחוה כשבכ
כשחים מאן דאמר כאיבדתא כשבן כמלך ונעבטלת אלנה אחיה
לה דוד אנוס הייבו כשפונבה והוא היה יושב כבר כשב אלי שמי
הקם כשבשב כשנלה כשרה עבודה אין הבר. ולא היה ירא

מעשה היה מעשה שהיה מהרב יוסף נלה כמו שהשבו אנשים שהיה
בהן כי בשל הערוך אל בעבור נס חמ׳ וחרם קרוש כב׳ יוחנן ה
היתר היה בושת עצם חרב אחשן תשעה היה אחיון ועשמה
שלמה היה נשואה כשהולך לבית החבל עמהון כלמ׳ לשבו ונהר
בבבל ואבי אינו כבן כולה חמ׳ מלבד אחות בהן שלא שבו אוכלן
חולין בטהרה ״ והיה שבר קעה אחלבבה בפוקי ישראל בבשרון
יוחנן לגזרות עם בשלאן והכרעב אומ׳ כי בשמתא לוטך
והלשה המעמה בה בחר אישה שמחיו חלל שקה בעתשוב ב
בחור שהביה בחר אושה״ ובכל אבלן עזה בעתשוב שוקה
כבן זינע אבל א בוא לנוס שמרס עיקתיו עיקה לבן בן יסה
וחסיד וחכם כב׳ יוחנן בן לא יחוב לבהר כלמון״ ואמר ב
בשהיהה מעשבת בהחה ביום הבטבה ובאהב לבני ל ולמשן
לה כאזנה ויעקוש הילד ואין אומ׳ בשלן בשמס אליך בשמן ידעשבך
והיה יחס ומאב ואם כמו אבי. והיה ישיבתו בשבבא שלית
באחשנאי כבק המנלה נ׳ חשנה בבמה בבאי בבנ׳ ב׳ ומשמל
ובן כילמנן אבל נס ברש בבמה ובבהיו בבבש בם ל׳ ולמן
הן רבי הקרוש בבאי בב׳ באשיב הנו בהיה בשיבר ל׳ ואת
לבב שהיה עוקב קרוב לב׳ בן בעבך אז מבטוק בי בב ומשמעל
ולב חיא בשיבה ב׳ יוחנן בעמיה״ ובשנה הוא ל׳ יוחי בבבה
הלשה בבה בבטות שאמ׳ לבבבן לא מעמבנן היה ובן בב׳ אל
הן השקי ובב׳ באשיב הנו ל׳ יוחי בבן ו בבאשנן מנמשש
ובבבנא בב׳ מנו שמנה אם יבמר ל׳ יוחנן ב׳ שלשה בבמנו לא

יבמר

פנא
ישראל נמשיב
הנשי הלא הבה
לל בבבלא ולשה
שלשה בבמנלא
ובבם נשמה ה
הבלים

יכתב בר' יוחי רבו" ואם יראה שר' יוחי זה לומר מהקדמים לא
מאשר מה בפרקי אבות ר' שמעון בר לעזר דורמן אל יזכר הרבה:
בזה כי ר' יוחי הקטן הוא קדמון אחר ובאם הקטן ר' דוסתאי בר
יוחי הקטן ר' מאיר ושור אחרים ויהי ונקב רבו שלר' יוחנן ר'
אושעיה רבה עלמר לעשו לא עבה בראי בפ' בם השר ובן בפ'
בילב המלכן. והל הוא מאדיק בן ר' ח"ח הגדול זה חוקרים כ
בתלמוד כלו קרוב בשבת ובפ' שנים תפ' ומין לבך ראיר" ואוקב
האחרונים כלם חבבים לל ר' יוחי ור' אושעיה ואדיק ואין עוד מ'
מהם הקטן ואם ר' חיים ר' חיים עביר ברולמיהם בחבורה ואקטן לא בזכר
בעשה לא עשאו הסמקתיק ובר' יוחנן ומבר' אלי לעשה ובפקה
מעלבנה. ידוע בעשה ר' יוחנן מעבדים לעבדה שמקן לאבנה
ועלה ר' יוחנן ואחרי מטה מטה הטבלה וקדש מעשים הזה רבה
ר' חנינא ואם הם ר' נס קבל ר' יוחנן מר' חבריים לחבריהם ובם
ר' בנאה בראיר' בבריה ומר' שמעון בן יוחי בבריה
בתלמוד ובן מבר קטנה והמלא אל כל בפ' מי שאוכל בבריה ב
בר קטנה רבו שלר' יוחנן. אבל אחר שבקב הבא אל בפ' הבורה
בר' ר' יוסי בר' חנינא זקן מר' מר' יוחנן ובדול מיוחנן זה מאין בן
בי ראינו כי ר' יוחנן מרוך לר' יוסי כי היה תלמידו ואם חבר
היה לתלמיד חבר" גם בפ חיקרי בבעים מר' יוחנן שמשמעותה
לעשה ובוא ר' ישמעאל ואם הוא זה חבירו שלר' שקיבה איך אמרו
ר' יוחנן את אם נמצא מעם הולב לעשה לעשה אוביה ר' ישמעאל
בר' יוסי. ובן ר' יוסי בר בהוראי היה רבו ובן הבל היה רבו
מאן שמר' הרא בגל בפק בשין. ומלאחרי בפרק אחר מעלה

הנאים רב חיה ש"ס שנים ור' יוחנן כ"ש שנים ולא כ"ר שזה היה מוכר
הבלעור והחכמים שהחזיקו שנים כראיה כמונלה לו ורו' פרידה
וכן בשל דורות שעלם לא הזכר זה אחרת שלמה הראוה זקנים הין
ואחר אבלאם הין כב' וקנים לאה הזה רב בהנה כשאחל והבר
חבריונה שהאל לא רב ואחר רב בהנה שה אאל לה חבורה של רב
בנים ... ואחריה הנשיא הין חמ"ש לר' יוחנן לפרנסיו כראיה
תמוה גם על שמעון אחי בנה ... וסרב רבי' אל כבל דהשנה מי
שהוה ראש ישיבה בנתן לאהבה ומשמיה אחרו כמו כן נדול נר
נבלו משל אחיו וכן עשה לר' יוחנן כמעשה שאחוא עם שר יוחנן
ואילמה חבבם ולא לנשאוה חתוה והלבו שטרם נשמעה רבי
יוחנן מלך שאהב לאחר הזם שמרבה הנשה ואחר ר' יוחנן
מן הירך ונשאה ראש ישיבה ובאין עד חשנה ישב בראש ש
בבבוה גם ר' יוחנן הה ראש ישיבה בטבריה ובשמקר חטטל
קרבנה שלו ובבל שנה שמבר מומן עד שקרבנשנו ל' בנה ס
שלו מנשי ולא מולחה לו יחם אבבי אם בר נחמה ובמ' חלק בבבי
אל אבי ואל ר' יוחנן נבה ויה נחמה שלו גם יסבריהו עם ... ובמ'
העובר הבשלם ר' יוחנן מאבי ר' מעבה ידועה הגם נהה
ר' יוחנן אחר חורבן הה לא מעבחרם ... וכן לא מלאה יחם
אבר לבר אחי ורבנה אעבר חבנו הבלעור בכל הה לעבנם כנסם
בבים ומחבו עד שאחר כן נמאה רשאירה בר ובר' אל שהה
בתוך מבשנה ומעמה אחינו מעמאה ובשל הבעבר אבי שהוה שמן
הבלעור כמו שבבשנה לעבנה שהה אובל מולו בעהה ובבר
ר' שם בבבים לבר
בבבים לבר
בבבים ובמו
גם יוחנן בן
לא שלם בבים
ובבר מבבו ובר
שלם בבבר ובה
בבבר בבבים בבבים בבבים

ידעתי כשנשב לא ישמח לנישם אוכל חולין בטהרה אעפ"י שזה
לדעת ר' יהודה הוא היה מחמיר כר' יהודה. אבל בזמן שאינו לא
בראי כל האומר בקדושי. ידוע כדרך ר' יוחנן פרק לבדיקתו
נשאו כסברתה הוא לקיש בזמן ההוא ומי זמן בסוף קדושין בבל שהיה
רולה ר' יוחנן שיהיה ושה חטא ונקרא כל השובר וכל חלב
וכהדבה מקומות כר בפרק והיו לו תלמי הם עד אין חקר. ובאות
בכורות אמר מי שראה בחלום לר' יוחנן היה כיום הוא בוחן
כליות ולב בהלבה. וכסוף מנוש הזן כי מה בעשיה דר' יוחנן
הוא עשם ר' אחי. ור' אבא בהה דר' ח. אבר אבא אבלהא לקיש
הבאתי עסק אחרון מה קדוש לו ומשנה אחרון שנהם והיה לו
כמנו תלמיד חבר. ור' יוחנן היה כמנו תלמיד חבר לר' אבא
ר' יוחנן חלש על לבבה ר' אבא ומי לקיש מוסדר מתשבה
מ' בנמוים ונ. ל לקש ר' יוחנן. ור' שמעון סמוך לר' יוסי. בר
חינא ולר' אבא ונם לר' אחי ור' אחי ורבים אחהם ור' יוחנן
היה בשל ויקר מאחר שלא היה מנוח תפילין שלבחש כל
הימים חוץ מערב פסח ובר שבעים הוא מנוח שאמר הבקר
בתפילין ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים. ימים מה
אעפ"י שבתלמוד אומר שבחוקה הפסח הסבור מרבר נם
דרשו בו בתפילין. ימים ולא לעולם ולה מובאר בירושל' שלא
היה מנוח תפילין. ובן בשלהמוב"ב אל בקבר כי בירושל' בתפיה
קורא כי ר' יוחנן בפרקא דבוה חזיק העיה הוה לפיש בקיום
בקיומא דלא הוה חזיקה עיה הוה לבש מ' דרשה ובקבלו

הראש אל בפסקי ברכות בפרק שתים ואם היא אחרת הוא כתוב ש
שמקל הראש אל בשאלות בלא חלק ואל ששאלת אם יכול
אדם להניח הטלית בראשו או בזרוע של דבר חולין ידע שלא
יהא דבר חולין בין הטלית לראש ובין הטלית לזרוע ראיה מפני
דזרעים הטלית חבין שיחולין בין עצם לבשרו דבנה כהוה בהיב
לבש על בשרו שלא יהא דבר חולין בין ובין בשרו ומפני ואחר
המלאכה על ראשו שלא יהא דבר חולין ביניה ובין ראשו ומיהו
הקם בבבא דבא דבהנים בעבודתם פעמים אין הטלית ואי פרי שאין
חלה פוסלת בהטלית שיש הטלית של המלאכה ושל הזרוע
על הבגדים ומעשה המעשה דפרי לאות שלא יהא דבר חולין בין
לבין לבין בגדיו אלא על בשרו שלא יהא דבר חולין בין הטלית ובין
בשרו לביניו ובין בגדיו בין שמיך שלא יהא דבר חולין בין הטלית ובין
בין שמיך שב ואל אסור לשאול חלה בראש כתוב בפי וזה
בגד הרשבא אל והרב אל שאחרו דבה נבואה בלא מעשה
ובן לא יאמר מי שאת בשאר אלא לקח דבהים והשיב לשא
שאו לא ראה הירושלמי ואם העשה שאחר הרשבא אל
הוא בבהים חרפי שחולין הדוגה לקרוגה אל המלאכה
להטלית אה שאין בבגד אל שאין חולין בראש לאה בשאלה
דוד שהיה מהלך שאין הקשו בגד היאך דוד מניח הטלית ב
העשרה הלאחרו והרבה כי הקום יש בראש להניח שם הטלית ואם
הוא מוחר על בגדים אל בלאלים יהיה מוחר של העשרה שלא
היה קדש ובבר חשבו אחרים לגאלה הקושיא ומאחר שם

כלל

בלא רחוב יו"ד כתב ר' חסדאי וכן היה בהבלין אל ראש עם היות
חי שהתבקר כזה אבל האחרת השור לבד שרבי התלמוד אמר
ביניהם חלק וכן סוגי"ת זבחים ומנחות שהוקשו הבלין אל ראש
לשליר והשורש אצלו אין בקש לראה"ל ". ושל ראש היה מוכר
לבדקה זה אחיך ר' יוחנן לא עם כובש כראשו והיה מסמל כראה
מלכת עשה כבל יום הקדוש כאוהו שלא יו כאלות עשה שקלה
בהבלין שבשבור יום אחר שהניח מרגלנו שלא להטחם כאו"ר
בקרא טעש ישראל בעמן כאו נלי עבודתיו ובגלי
לא ראו זה האחרון וכן כי מרגשבה אחרת להרשבה אל שהיה
מסתבק כזר ולא הטר ". ומלאה שהיה קר שלא היה לא אקן שהוא
הדרתבעם אלא שבעת אקנהו היה עוהבה " אין עם כרבעם
ובבה חמים ואחר לבעבודו כראיה כבר מי שאחזו ובבה
שבלעם כבוהו מאוא עם אקן מושר שלא ר' יוחנן ויקי' יו"
יחלמו כה ". ולהך הזמן ולא יבלה כלבבהו אשהו ". נב קרה
לא דבר נגולל עם רב בהנא תלמי"ד רב ויח"ר כראי בפוק
קראת ושאה ר' סרהם שלמים מתלמוד ועד דברה מפרר
מהרעת לבד וזה נקרא תלמוד ירושלמי " ר' יוחנן מלמשך
בר' כל שנת ובר' הדר עם הנבה ותרשי אל כבר כל נשת
מלמשך לא שמעתו ולא נבסי לה עב ובר עם שהוא ר' יוחנן
עלמו ובקיאר סבר המלאך מלמד ר' לה אמר מי מתשן ביום
הבטבח לאחו ונלא ר' יוחנן מלמשך ונקרא בן לבר זה ר' יוחנן
עלעם הלמד " רב יוחנן הב"ר יוחנן לא לבן יו"ד לא לבו ובו

בפ׳ שרבי פחיים. ר׳ יוחנן אומר בקשה חזיהון ר׳ שושר ועברה
ונשאוך החיים בלמ׳ כלא ר׳ נחושת ואמר תשאו ר׳ יוחנן. רבי
יוחנן בר חרזת וריוסי בר בהורתי. חלאסר וחד אמר. לחבל מתן
דשה ודו ומרגלא בפ׳ המקדיר שהיה ר׳ יוסי בן נהורתי
רבו של ר׳ יוחנן. ר׳ יוחנן בר ברוכה הוא אם ר׳ אשר בסבר האשבר
מוקדם ר׳ יוחנן חעמא והיה ר׳ יוחנן עלמא. רבי
יוחנן הוה בשנה קומי ר׳ פנחס בר חמא פשם ר׳ סיחון.
ר׳ יוחנן בר אבין. ר׳ יוחנן בן אחותן עולא ר׳ יוסי. בר
חנינא. ר׳ יוחנן בר עלי. ר׳ יוחנן בן אעזר אמר
רבה בר בר חנה שחל ר׳ אעזר יוחנן בן אעזר
שנכנס אחר ר׳ שמעון בן ר׳ יוסי בן לקונה ואמר לו ר׳ שמעון ז״ל
אם ראיתי אתך ר׳ שמעון בן יוחאי. ר׳ יוחנן החזוי. תעזוב ר׳
יוסי האבוסי. ר׳ יוחנן בלבולן. ר׳ יוחנן רבפר
חנן. ר׳ יוחנן בן הפאה קאיה בר׳ יוסי. בר אבין
תעניה. ר׳ יוחנן. בא ר׳ יצחק קמקסמה. ר׳ יוחנן
בר מנה. יוחנן חקוקה בא לבנו ר׳ פרנ׳ אל שהיה
סובר כיש מחוקה ויש שלשם שירן חקוקה בבני הנסר
בהעתחיים וכן פ״ב בעל הערוך זו שם הבינוש״ ר׳ יוחנן בן
איקים ור׳ אעזר בן פרת שנדה ר״ע והבנסחא
חורתיה ר׳ שמעון בן איקים בפוקרמון. ר׳ יוחנן אחוה ואחר
בבה דרבנא אל שבר נחון מי יצחק בשבת פ״
אמר יוחנן בבה ברב חנא בר חרח ואיקלש רבא ורב פתרא בהון
ניא

ויש מחיקשו לבי מר יוחנן בהיה דרב חנא בר בזנא" מר
יוחנן בעא מר יוחנן משמעל" מר יוחנן מר יהודה בהשומן

דבי מר יוחנן כבר יוחאיה בעקר
מיהיבה ההוא מרבען בר יוחיה לרבא תרי אל מרבי יוסי
בא לביה מרבעו הבלה ובשלהשרוך בשבך בר יוחיה מ רבאמרי
יוסי עבשה לשורה" מלא רבא מיה היה והיון מרבי בר יוחיה בהו
בהתעבע בחשבה רב מיה מבוה דל יעקב בר מיה הוה
רבעל רחמי ב ירחי בחרחא והוי חד יומא בבי רב והדר
מיעל ב ירחי בחרחא והוי חד יומא כאושטיא והדר מיה ויקו
לה רבבן בר בי רב רחד יומא עבכל" ואת מאמר שמיעין
מיתעבר זה מ בזה רב מיה לשלם היה בחי מן בעור ורבא בבבל
ושער מ היה מן עולם קודם רבא מ בבן ל יעקב בר מיה קורא
לא ל יוחנן חסד בי זה ל יעקב בבן מהתלמידים המובהקים לל
יוחנן שהיים לל יוחנן עלל שבעים שלל שנה" ל יונתן בן
שאול הגמיר ל ובבא פרדר ומורה הגמא יונתן בן שאול
ואחיו ל יוסי בן שאול ובבא הלים שבלם נקם ל אחיהם
ורבי הוא ל אלעזר בן שאול" ל יונתן בר הילא בבוש" רב
יונתן בן עבאי בא בן עבאי ול יונתן בן שאול
יקם ול חבנא בר חמא בבייהו ואו בולם בזמן רבי
הקדוש" ל יונתן ול אביתר ול אביתר שלא לבב חסדא
ובנין בשמן פינס בבשה מאל אהו אל לל אבתר פ
הקבה מלמד יונתן בבן מומר בך ואביתר בבן מומר בך ופל

ר׳ יונתן בן יוסף בן לקונש בעת מר שמשון בן יוסף בן לקונש חתן
והם בהנס בראיה בבכורות דברי יהודה פמי ר׳
ור׳ שמעון לאור הורה לבן ר׳ שאור כמ על ר׳ שמשון בן יוחאי
ואשתר׳ שאור זה היה אחותו ולאחרו הורה שלמ ר׳ שלומו. רבי
יונתן חסר מיל לר׳ מיאיר בר אבא. ר׳ יונתן בר׳ חנאי ורבי
שמה בשם ר׳ יצחק בר׳ מרדון. ר׳ יונתן בן שאול
היה ר׳ יעקב אצלו וכן ר׳ יוחנן וזה ר׳ יונתן הוא תלמיד ר׳ והיה
עמו וכשהקשה בנים לביתך ולא הלה לתענתו שהיה חושב
שהיה עם האדון עד שאמר מי נתן בפלב שלא הלה לעלות שמו מה
שלא היה מרבה הורה כראי כה. כתיב. כלא ר׳ נתן בן שמרם
הלה יונתן בן שאור מר׳ יונתן בן עמרם והוא בזמן ר׳ עם ר׳
עם ר׳ חנינא בר חמא ור׳ יצחק. אמר רבה בר בר
חנה שמעל ר׳ יונתן בן שאור זמן מ היה כשבוטלים מר שמשון בן
לקונש שהו שהיה בזמן ר׳ שמשון. ר׳ יונתן בשם מר׳ מאיר. והיה
בהן בכל העובר בשלעת שלעם החמיאה ובראה
הה מחוברים הראשונים ר׳ יונתן רב ור׳ יונתן אחה הלבה
אחרו לפני ר׳ יוחנן מאחיה ר׳ יונתן וקרא לו חבר ר׳ יוחנן
בבלאה ועלה לאר׳ ר׳ יונתן חסר מיל לר׳ מיאיר בר אבא. ר׳
יונתן הוה מיאיר ור׳ יוחנן אשל לני בהיה. ר׳ יונתן רבו של
ר׳ שמעון בר נחמני וזה ר׳ יונתן חבירו שלר׳ מיאיר
ומר יעקב שאמר לו בביה הקבר ורלה לנלה ורבי חנינא ור׳ יונתן
ר׳ מאי. ר׳ יונתן ור׳ יאשיה בר מחלון בן מחה מאי הבמיה
האחרונים

הלחרוטס שכבר חזרנו כי ישיבה אם שהיה בחזון ר׳ אעזר בן פרת
ואולם זה הכיר שלא חיים ורבו שלא שחוש בר נחשון שבלבד
היו מובטח אבל ר׳ יוסף רק הזכיר רבותא מר מיתי שחת סתם לא
יהיה זה חבר ר״ח כון שהיו הולבים בביה הקברות בלא ת
ר׳ יוסף בן עכרתי ור׳ שמשון בן אחיו ונפתוך אחד מהם מר
יוחנן ואולם הוא בן שבתי שהאוכלים לתשלה״ רבי
יוסף אבוה דר׳ מתי שהיה אב ובנו חסידים נגלים ור׳ יוסף
בשנת רחמי ואחרא מעבדא״ ר׳ יונה ור׳ ירמיה תלמידי
דר׳ שמעון בן הלמיה דר׳ יוחנן בר״ר בבבורות והם״ הגו המשניה
דר׳ יוחנן. אבל יונה אבי ירמיה. ובבעל אבי מעמ ר׳ יונה אמר בבור
והיה אוכל בשבת בפח לגוי עלמן חובה זה. כי בתוך ר׳ יוסף
הורה ר׳ חייא בר אבא ובר פדוי ובסוף שבת דר׳ ר׳ יונה
אתקיף לרבי פשיטא יודעתה הן הלם יודע הקבה יהי שמו ובדין
בכלב שמזון והו מושמין ושל זה עוזה המאכל כמשנו ר׳ יוסי
בן שמעון בוקן שבהמה שהיה בהמשכת בהמה בלב. לבב
שרב בר סמו אמל ובבר שרה שרבו בשר בם והא דרב
לבב שרב הא בחיוה הא בחוסרי תרוי אל הוקמלבן לבנים
ונעמים אורם ובהם שחורים אדומים אורם - והשם אינו
שלם כי אינם שרבים א״ל לבן וא״ל שחור כראוה מר״ל מרמה לאיש
בהבבה השרב השרבו ומפרש כמרמה חמה שרוקדים אל
עב והמעשה דר׳ אחי שעסק בדברים עתה תרוי ובבר״ה מחלוקת
אחנו ובהה הגיה כמשנו אל מהבלב ר׳ יוסי מעשר לשרב שחשוב

מאכל ומשקה ובגדים ומעבשים, ובאה על הדת באמת שלא יפה
עשה מיחור השכל בכלב אולם הוא בבשר המות לבדו ולא מזון
רחוק מכל דבר יונה לא טען הבכל בזה אלא כי כן עבשו אלה המדברים
אחורה שבו ובסבת אור שנעשה לא לא יגדל מדים כלב רבים
בכיתו מעשים ולא הרגים המים בביתך ובסבת מיובה לא
יגדל כלב אלא מה קצור בעלמאורם ועדים לשבעת שרפלא
מעשרא ומוסך המים לא לשעה מוא שבר בחדוד כמו מגדל
חזיר ובסות שבר מאל רב מתה אין נוקמן לכלב מכל אלא
מעשה מודעה ומשמרת מסתקה והא ברבות מכל מקרבת לא
בהמו לאסרך ואה אם אין הכלב אלא אמס לאו מזונותיו עלך
ובסבת בהא אשה מה לא שלא יהיה בעה הכלב ומתה שבו משולבר ל
ביבו ולבשנו ואין אן בהמו הוא שוכך המים ומוכנ חסר - רב
יונה כילדת ובכן בהרבא ולבשנים מוא בן לבויה והכל מחד
ל יונה לר יונה בר המלמה בהן לה רבה עיה לשתנ
לא חן בהיה טהרה רב יוסף בר פלוגבי דרבה
והוא רבו שלרבה בבעל חכל חבי רבו מובהק הוא לבה
בוזו שנגל בביתו והיה בהו תלמיד חבר לרב יוסף מעשה
שבבן בקרוש קרא חבי לרב יוסף רבו מובהק לקיים המשנה
ואה בקרא רב יוסף בר חייא ויהיב קמיה דרב הונא רבו ויה
נבאי שלבקה ותייב לחיש שנבו מתנו חרעי שלבקה פרחי
בסף החובל רבה ורב יוסף הוו בסוס בהתה ולמדו לבנו רב
יהודה ולמני דבהונא והיה רב יוסף סניה נדור ואלה ובדבר
תלמידו

הלבורו כמו שקרה לר' אחי' החזיקו לבשו והיינו ואחר רב יוסף
לא שמיע לו היו חולקים כראי' כב' אין כן מורה הלכה וכן פרש"י ז"ל
בהלכות כשובה בזה סיני וקרח על שלמו כב' הו בורקי בפרי
ורב הבואות בכח עוד הוא יוסף והוא חה חשיב והוא נרחה
חפני העשה ואחרה לה כלרא' לל חוים בבוכים שיחלך
ב' שנים לבד וכשחזרו לו לחלך לא הלה ואז חלך רבה כב
שנים ואחרו חלך הוא ב' שנים כראי' בסוף ברבוה בסוף
הזהוה חוא ב' שנים וחלק וכן ונחחא בברבוה שנו שנים
ופלגא ובחנא ב' פשרה נב' כי רבה חלך בב' שנה וכן בב'
מרובה והיו בו ברבים ערוה שחזרו אין חיים חיים
חמרים ורחמן ורחמן כראי' בחחים והיה שנו כמו
ר' בסוף פושר ובסוף סנהדרין חל' חלן נעבו הנשים חל
רב יוסף נבי' ובמקן ראולן חל' יוסף בל' חיים חלב
חרב יהודה נחירנא ראחפ חחנו הנברה נחם פרש"י ז"ל
הוא רב יוסף בחרם בבל הלעוד ומרם אחה בחרם בהרנא
הוא רב יוסף ורבה חבירו ואדרב יוסף חיה יוכב חרם שנה
כי בסוף חושב קין עבד ואחת עבה לרבן אל אבי' אבי' בחחר
חרם חבירו בשנה חבירו הוחי חו בחוק כי מי שחלה ואוק בב
הוא סרק כי זקן שאבל חלב בזה בוכע. ואה שלא אל' ראבבה
שלבשו כי הקפנו בב סרק חרלשון אבו חסן נרלה ואים
חרנים בשן הלב ובב' הנשוב הבשה מ' יום וקראו לו לא
ואנשו חשך. ושור ק' הנשוב ואחרו לו ואחר זרשך ושור ק

לאחיהם נתחרו נחש זרע זרעך אתו מכאן ואילך אין לך רשות
להזיקך חוזרת על עונה שנאמר אחור יוי מעברה ועד עולם
נראה שוודאי לא הקלת הכתב לגרש סתם לאחיהם אעפ"כ אין
גרוש חטיאים כמו שקבלה בידם החטאים כשם וכבכסו על
רב יוסף וכבר אמרו כן שהיה בקי מאד בקבלה חכל הוא לא
עשאו ואמר רב יוסף שהחטאים אינם עבשים שעמאר
עוב מרחה שנים מהלך נתיב כשנן היון סמוך וכתפחי מאן
אמר הנה כי רב עשק ון רב יוסף שעכיה נמחו שנים
חטא שנבו רב מרוחו בעבורו כמו שמרגא אל בסוקתאו
רב עיני נבו על רב וכל כלתפלל המוקדש רב חיה
סבפיה רב עשק הוה מ"ל שמע ומחוה על כיבי שמעה
מינה חיל אחרה כי מרבות ולא אמרה חשמיה שמע רב
שמע אינקר אמר אמר מאן שקל שקליה שקרנא מרבי אל שמע
ורב שמע מאי בתקח שה מינה אמר רב יהודה אמר רב
באהלך שלמים ובו' ורב יוסף נם ראה לרב בשמלה לרב
קונה כי מי אמר מתעי עלו נאמר שנהקיים שלרב הוא בבסת
רב ויהיה אז רב חי כמאי כמלכות העיר וכן רב תפלה חמנו
הנא עם רב ר' יוסף בן לקונית הכבן חוקים של ראשי
בר ר שמשון בן יוחאי רב יוסף בה רב שמעתא אמר
לרב פפא רב יוסף ורב שמואל בר בה בר בר תעבה
בשמן רבא ומר יהודה פלוגתא רב יוסף בה רב
בחוניה בשמא מרב יהודה חכמה יוסי בן רוסתאי
ורבנן פלגי

פלוגתא דפסל אחד מתו שתיהן לא אמרו כן אמרו כמה
דאמרו אל יומי בן דוסתאי כלומר שכבר הקדמנו בשבת דף
לז שבשבת אומר שמקלל עמ כעבר ומקלל עמיע כיע וכפ"ז ומתני
רבי יוסף בן דוסתאי פליגי בהמשך הלה ובפ"ג שאכלו אל יוחנן
פליגי בה אבא יומי בן דוסתאי ורבנן העוב והמעיב לבהמתו
ומן בפ"ק הקבלת אל יוחנן פליגי בה אבא יומי בן דוסתאי ורבנן
ר' יוסי ר' יצחק בר יומי אילמלא שבא רבא ר' יוסי בר נחן מתקן
בפוקבר בוה והוא כעין מוד חייא בר אשי הלמ"ד
רב נמ ר' אמי בר נחן רב יוסף בר חיא בבר אחונא ה"ה
רב יוסף בקם בכל התלמוד ובייבא דבר ר' אמון
ר' יומי בר חייא ור' יהושע בקבון בשם רבי לוי יאמר זה אינו
ר' יומי שלא רב יוסף ר' יצחק בר אבא אל ר' יומי בר אבא אל
מנחם אל אמון אמר יומי בר אבא לרב שעת והוא
אמר שעה לרב ומתלמד שלא ר' חייא לא כמן רב אמר רב
יוסף בר אבא אמר רב והוא בזמן רב שעת ורבה בר יחיאל ואל
שקבל רב יצחק בהר ברבא שאמר אמר אבו עלו חסד
בה יוסף בעבשוק בר' יוחנן ובבן עקרא רבי יוסי
רב יצחק בר חנא אבו מרבא חבר אבו רבי בר' אלי ע"ר רבות ובר
ש נוחלין ש הלבוש רבות שלא ר' אבא לבר יוסף בר חנא
ובן בזבר בר' יוסי הבטחים אמר רב יוסף בר חנא אמר רב שעת
רב יוסף בר חנא ור' ירמיה פליגי אל לרב שעת ר' יצחק אמר
ורב הונא לתרוה ורב עמרם אמר בשם ר' אבי לבש רבי

הנשיא ובכרי אחרונים למעלה שאין זה הבינו הקדוש מר יוסף
בר חמן אבי יוחנן ובפי מעכל יום כזכרים מר
יוסף בר חמן אבי יוחנן ר' יוחנן ר' יוסי בן מעבדים וזכה בן לוי והכל
קרא כלא פסוק בשעת מלקן אין השלם לקרא
לפיס אחרן שבכן בשבב ושיעתחון הא קרא שלאחרי והחלבל כל
חפיר. והכי קרא אבכבב עובן ועד והכי קרא כי בו ישמח
לבנו יזה מטוב בפוק אלה שאוקרבה" ר' יוסי בן הועש
מר יוחנן משמו בפי החמלה נאולי הוא הנא ופרוש
שלר שקיבא בהמלה שבשעה" ר' יוסף בבה דהבל ואולי זה
חיבן הנשיא בפי שו שבמתה" רבי יוסי בן מהרמי שמ
להבל מר יוחנן משום ר' יוסי בן מהרמי מש דלי ו
וחברו ר' יוחנן בן חרשת ופרוש שמש ר' יוסי בן מהרמי מ
אחור ר' אשר ואבי הוא אחורה ובשני אל בפי המקיר שהיה
ר' יוסי בן מהרמי בבן שלר' יוחנן והנמר אחנו עם שהוא הנא
רב יוסף מהר ברב פלא חמילה קאיה ברב בפלא ר' יוסי
ושהרבל" ר' יוסי בר' יהושע בשם שלר
שקיבא" ר' יוסי בר' אחי יוסף העשה פי לייר בשמן
ר' לעי" ר' יוסי קולבא חקבה בר' יוסי בן יוסי"
ר' יוסי בר' חנאי ר' יוסי משנה בבית בשנה המשנה
בשבבה" ר' יוקטן בן יהודה ר' שמשון מבשי אל
בפי הבית והשלה יוקטן לשם הש לקיש עם
חבם תלמידה הש לקיש" מר' יוסי בן אחול מר' נהוראי
תלמיד

תלמיד ר׳ בנחמיה מחבר לב מבין ר׳ יומי כמן קפ״ד
יומי כמן יורה קיבל תרגום אל שם מקום כבוד דמשבורך ובבבל
תרגום נכלה בנה חמיר נבול ומתי שלו בין ושל מבוו לא
חם עלל כבר מושלו וקלקל ומתו והיה לבשין ר׳ יומי בר מתן ״ רבי
יומי משנתה בזמן הש״ס ר׳ יומי בר מתן אל לב ישמיר
ובוא מן הבולה בנמן מיס כמה שבלים ומבר שלשי
ר׳ יומי בר מתן לבבי רב אשי ומתול הם שנים ״ הם מתומי
בחשבנה ר׳ יומי בר מתן ור׳ יומי בן זבדא ״ ר׳ יומי בר בון ״ ר׳
יומי בר חבלתי ״ ר׳ יומי בן לקונית הבהן בזמן ר׳ ובו
בהן כבר עלא מוזמן ״ מר יומנא מר אמי ״ רבי
יומי בן קלרתא ור׳ יוחנן אורי משמו ״ ר׳ יומטוא בן
שונם בעם ר׳ יהושע״ש מבבור ובוא בשיו רבי
יהושע בפבנן שם מקום ״ ר׳ יומי בן אלקים בשר השום בתלה
קדושה בסמן נאולה ומר שבוא מחיו מר שמשון בן אליקי
שביה בזמן ר׳ יוחנן בסבהבן ״ ובוא מר בוס שלו מבשבו מר יומי
בנן מנא בזמן ומתי בלא מלא מוספתא מי לא ידשו מיומר בוא ירחמא
ר׳ יומי בר חנינא בר שור שבנח דיומא הוא ומר יוחנן כי ר׳
יומי בחיר לשורתא דבבא ובבר מאורבן כי מרחבו ר׳ יוחנן
ויהיה זה בן ר׳ חנינא בר חמא ומהו בשן ומרם מחבר עלה
בחשבבה הוא ר׳ יומי בר חנינא ״ מחבר רב יומא מר שמשון
בר מולא זה היה אבו מרב יצחק בר יומא תלמיד ר

ר' יוחנן. אמר רב יצחק בר אמרמרי אמר רב חמא בר חנינא
ורב יוסף וקבל מרב נחמן. ר' יוסי בן זביד ור' יוסי
בר לבון בר מתלקיה בשם רב. ר' יהושע ור' אבא יבמן
בר מפח בא לתני שהיה נמהר בה שלא ישרנו חפצו ואמר לו שלא
יסתר בה שיקרוהו לשון חלב בלבורנו ובראה הבן זה כשר בקרבינו
מטן שקן שלא ישהה אחר חבל פסי פי רב אחאי נתון לו יבא בעוב שאמר
שלא לאכס שיבהה שיקרוהו ואמר הזקנים היה אב"י יבב יחא לאבו
לאוחבה שיקרוהו אלמנתו מפני כבוד הישרה ורבא שדר שלחא ורב
נחמן עמאי וכו' ובשי' אל פי שורש כי מרוש לבה בפקר דקרבינו
ור' יוחנן אחרון שלר' יוסי בר אבא " רב יצחק לדיבאה וקן דבמנן
מר לאמר ר' יוסי בן אחרא בתו נעלה לבן בבית
הקרוש כבר חשבו והוא כהן מיוחס כבוש יוחס" אל לאמר
בן חקולא והוא ר' יאמר בפחת אני ראיתי לר' יוסי בן אחרא יקן
ויושב בישיבה ונעלם דבור לבהיר בבורות" אל ר' יוחנן מעשה ר'
יוסי בן אחרא ויש נפחת ר' יוסי איש כבר אחרא ור' יוחנן אומר
מעשה. ר' יוסי החבופי ור' יוחנן החוזי אומר מעשה יצחק
איש הזל. אחר רב מעשה יוסף איש הזל ובדבר
יוסף בן יקירה הוא יוסף הכהן הוא יוסף קשיוחן והוא איסי
בן שלשל ואיסי בן יהודה כראשה כבר הזל אמר לן הבא הוא יוסף הכהן
הוא יוסף איש הזל תבר דאבהים הוא קנה דבמר ובמשחים
אמר יוסף איש הזל מטן שאין שאים עושים בכלאים שלא המים הביה
עם יין ובשי' אל כמן שהם בשל אוב. והרא בגל בשאר

אחר

אחת הבית על בשר אל ובן בשבת אל הבית עלו הבי ערבי פסחים
וכל המצות בבשר אל כל בני חיים בנעבדים חזן מחכמן שהנה
פוסר שאין תעש מיסור לשאול כי אם כאיזה נדרשנו. גם הבאל
בנאל לשאר זכות עלו. ר' יוסי הכהן אל לב אמת הכהן הנעה
אש אם קבל ר' יחיא ישוסר הש לביש. אר' יוסי הכהן מעשה
ומה כשו שלר' יוסי בר חנינא. אר' יוסי אר' ישקב בר אחרא
ר' יוסי. מתלמיד בר אחר פלוני ר' יוחנן והש לביש שמעון
לא אחר ר' ילמיד פסקיה ואל אחר ר' ילמיד פסקיה לעשה
הדפסר מן קיים אין אהובה אחר פתח פרוך ואז אחזו לא לפסרן
שלא יחוש לה ואחר נבול מלכן שלא לבקיים מחרבן בית המקדש
ישבר ואיך קלאת שבזה נאחור והבדר פלאים ובזה נאחור הפלא
ובמלכן שלא לבקיים נאחור לכן הנש יוסיף להפלא ודו הפלא ופלא
ר' יוסי בר חנינא בבר בתבנקו. איבנסה ר' יוסי בר חנינא לבאחרן
ורבי ילמיד בר יוסף אש בחיה לבר אחרן ואל מה השמשיה
ר' יוסי בר חנינא שאחר מהבנתו אושא נאחר שמו רבי שיורה הנבאר
והתפר בתבו בבי מי שאחר נאיר בתרא כי יש נבר ר' יוסי בן חנינא
הנא שהיה בזמן ר' ר' יוסי בן יהודה. ויש נתפת כי ר' חנינא היה
בנאיר מקבנוהו. רבי יוסף בבה ברבה נאל לבבה שאבר אחר רבי
יוסף ובוה אחר שהיה נשוי לאחר לתש רבי יוסף שנו שעשה
בבי אחשר והיה מתחוזק ויש נתחת וקבה ברבה ובבר סבבוהו
וזה אחר קורם רבי יוסף. אל רבי יוסף לבר יוסף בבה ברבה אחרן
כאחי זהיר אל מנסר בכל ברבי. אמר יוסי בן מיריחי בזמן ר'

בסוף כתובה. מה ר"ז מי מושיבין וכתב לב בתרי בתר ובתרי בתר ומי כן
מימתי מושיבין שהיה מחוונה על מחשן שלא המלך ונפל איש בשם
בלבוש נשיה לגבי נירה ושרוים לבבותם והוא הנא דבהיא" רב
יוסף בהה ריב מוביח מרוים בלמוד רב ושמוש מחולו מה
רב חונא וכפר ר' יוחנן הוה הלבה כשם רב ואיקבר
שלו שמוש מחבל כבר מי שמחזן שלא לשמוש ילמודים רבים ומשכן
בחה לבנים רב יוסף בר חמה" ר' יוסי בר מרבה מחי לרב ושר
ר' יוסי. בר שנור בר שמשון ר' יוחני ומחמוביה ר' ולמחוזן
ר' שמשון בן חיים בן לקוש והיה גדול בחבורו ולמד שלא
היה בלבר משרה ולא מקבר שרים ושלו ושל בבו מחר מבלמך
שלחיים ומלקח בפשות חכם כי היה הולך מחר זונות בבמשונה
ור' לקחו" ר' יוסי שלחה מיקלב מחבבה רב יוסי בר חנינא
מלמל שרנה ואיקבר ר' יוסי בר חנינא" ר' יוסי המרוך
בלמיקום שהיה שם ר' יוסי המרוך שם היה מבינן הקבוש
בלמר שלא היה בבה מחוון בן בבל מקום שהיה מבל שם בבור
הנבבה בולה שמוך בבה ויש בפחח ר' חלבי המרוך ובבר
מיבשיהו" רב יוסף בהה ברב יהושע חלש ומחבבטר ומיקון
מרי שלם המך ראיתי בבר ואו שנבהן ובבר הבמן
ומחולה בן רב יהושע בר מיה מרן הבל" יוסי מיש לי הרר
מיש חסיר ונגלה לרוח מ שהיה שולה של המשן ומחר
לא שיבדרו מנשי השר בבנר רוח מחר שבמ להיה המשן ושאו
בן ובר בוקרא רבה ומרבבש בלים שלח שמרך מקרש ומלמרו

בבשר

תרגום הקדושים" ר' יוסי בר עוסרתא לפני ר' מתי " יוסי בר חנין בשם
מר אבהו יוסף מוקיר שב שמעתא שטר מתני שבר
השבתם לבתבי ר' יוסי בר אבין משרש בלשון
חכמה בשם ר' שמעון ובנו ר' שמ" ברבה שהות הנה ובמה
שהות בשם ר' אבו ר' יוחנן ובסלק רבילה ברבה אחורת בזמן רב
זירא בעמן הכמוי אבל מטמאה הנה ר' יוסי בר יאסין ורב
יהודה בבחרנם אחרו ואולם הם עניים רב יחזקאל אבוי שלפ
יהודה סרפ ושל רמי בר יחזקאל והיה בשל משיים
מכם שהיה שמעונם מבטן ורב יהודה בן לוי " אמר רב
יחיאל אמר רב ילחק בר שמואל בר מרתא רב יחיאל בר בשחס
ברבה שהות בארץ ר' ראמיה ורב אלעזר בר מובי ורבה
בר ילחק ורב חסדא בלי רבילה הני רב יחיאל " רב יבא
סבא בשם מרב נחמן ורב יבא סבא אלמידרב שם
רב חבשא ורב ברונא רב יבא סבא בזמן רב חסדא רב
רב יבא חמוה נאמ"ן בר ערבך משמיה דרב " רב יבא
אבוהי דרב אפרת ומרב פמוא ובר בי הוא
רב יבא סבא" רב יבא ומר זוטרא אבהו לקמיה דאמיאמר
שהיה ר"ן אל רב יאמר לבר זוטרא ורב יאמר אשתא
בהנתל רב יאמר לבריה ון לבר אחי " רב יבא
מרבה אולם הנה זה שלמעשה " רב יבא בר
שלמיה אמר לחכמי לבבא ולבא ולבר בבא ואמר לה רב יאמר בר
עוזב בבי שו רבהם בבבדוה רב יבא בר חנוי ורב בבא ורב
הונא בהה רב יהושע ורב בבא בר אחי אחרן לקמיה דבא

אבי יקרא שמעתי וכו' ברוך הי' ר' יוסף הנחת ר' אפי בירוש' אבי אמי
לא שמעתי ר' יוסף חבר בע"ז ר' יוסף ור' חייא ברוכה ורבי
ברכה תורה" ר' יעקב רבו שלר' יוחנן אלר' יוחנן וכתב אין מעמידין
כנגד אבי אבי אבר נדול היה ר' אלעזר ר' אמי ור' אבא אלעזר ר'
אפי גר אפי אלעזר ר' יוחנן ור' יוחנן אלר' יעקב ור' יעקב אלעזר יוכבן
בן שורס גר יוכבן אלעזר ר' נחמ' לו' בן יוחנן מעמדת וכתב הי' והלכה
לפני ר' חייא ואמ' כן מ' עניש מכמן בר' שלא היה הנה - ר' אמי ור'
יוכבן יקבי וכבר בזכרים כנ' ר' חייא ור' יעקב כשנו שקה יהודה
ונזקיה רבו שלר' יוחנן. וכתב שלקש שלא לה ר' יעקב אמר
שקבא שיעלה לארקלון בדרך שמואל לנשטון" ושבר בנמ' רבי
הונא בבר ורב בר יעקב ור' יעקב בר' חייא ור' חייא בר' ור' בר' אמי
ור' אחיר בר' לישרבן עקיבא ור' לישעי בר' עקיבא. וכתב כל
בקבי ר' אבא בהה בר' חייא בר אבא ור' ירמ' הוו יקבי אקי לעמ
בבי ר' יעקב וכשו מיטה בר' יעקב אקו להדון בחעים ובו אמר לה
בר שה אנ הורב בע"ז ושבקבי בראה שהחקר יאיס" אל
ירמ' אל הושעיה אל יעקב ור' יעקב הצובר בבי ר' יעקב בראן
לבני ר' יוחנן וזה ר' יעקב חוקן יהודה בר' חייא שמר בימין
בבבל אחלה יהודה קיים לה כיעל שעבו והיה בשנה חלבני
הגלעד ובו' בבקר מיסמורה אבל ר' יעקב ושבר על מירוק האחים
שיבא לן בשנ' עם חבבה אמה לבאה בר חינא אל שבר עבבה
רבנו לעמוש השאר לירחה ובו' בל בירוים ובקבו כל הימים אן
שבמבר ויש' אזה בר' נב' כי ר' חייא נדול אחמן ור' חייא מינן

בעזה

כמשנה כמו ר׳ יוחנן. ומדמשמע כרבים שמקשה לר׳ חייא והשיב שמוהב
כמן שחשב מחרבעול. והקשה בסוף חשלה הנלע זה הבמוך
הוא קרבים מעשה הי׳ כמו דכמ דרמחת. ובבר כי הי׳ חר׳ קרבים חר׳
יוחנן חר׳ יוחי חר׳ ובנרחי כי הוה כחמ הרחמנרחים ויהיה כמו
הנה ומשל והוה מחבמ הרבה המשמנך ובה הטה שם בברק ה
המקבל ובבר הטובר כמלמנה חר׳ זירח חמנ נרחה ל בחלמחי
ר׳ יוסי בר חמנה והוה אמל ר׳ יוחנן לר׳ יוחי ובבר
יוחי חמל לר חמנה לר חמנה אמל ר׳ חייח ומוזה בר נר שהוה
חמורח. ובהמנך הרחבר אל לח היה שמוש לר יוחנן לר חמנשמ
לר יוחי מבמרה הנן שלר חבל לי לר בימח לר חמנה בבן שהוה
חסן שלר חמנשמ ובן ר׳ שמנשל בר יוסי לר יוסי בן לבונמה
וחבר רבי נבולמר יוחי ר׳ רבי מבמרה הנן שלר בבחיה בבריר
הטזקי ובמנה בבן שהין חוטן חמנ ובן ר׳ יוחנן היה קורח שלבל
רבי ל בבבל. ובבבר רחקרם הוה שלמי לר חייח וחיך יה ה
הנה. ובתבר בשל ר׳ ושרח עם ר׳ אבי לר׳ יוחנן
לר׳ יוחנן אמל ר׳ יוחי לר׳ יוחי אמל ר׳ יוסף בן שמיר הלמיד ר׳
לר׳ יוחנן אמל ר׳ ובו ר׳ שמל לר חייח ובבר ובבבר בבנחים
כי ר׳ יוחי שמנשה הי׳ לו בשם הבנחים הלמיה ר׳ מחי
ובן הוסרר בחבורה לר יוחי מן הבנחים הרחמונים כמו רבי
חבנח בן חמנ והלמיה ר׳ שבבח בבל. ובבסף חבנח הבבנים
שחבר חילן שלא שהיה בומה לבשוב הרבים חמנים הבקונשו
וקושוקנא לשלמנך וחבר לחבבים ובבר הבלב הנחר ר׳ חמנה

ור׳ יוחי חולקין אם הלכה כר׳ יהודה וכן כברכות אין לר׳ יוחי חזרתין
דר׳ שמעון ונשאיה לב יהודה נשיאה החמורין נגדו שלר׳ חד
יוחנן חד יוחי חד״ ר׳ יוחי בן רבי יוסף בשם שלר׳ רבא אמר
לרב כהנא״ חד׳ יוחי מתניתא דתני״ ר׳ יוחי בשם של
ר׳ שמעון מן שלר׳ ר׳ יוחי הכה דר׳ אמי ורב פברא
איקלש לב יהודה הכה דר׳ שמעון בן אבי ואמר
ליה כגון מי ר׳ אמי ליה כגון אחד יוחי אחד יוחי כשם רבי
ישמעאל דר׳ יוחי״ ר׳ יוחי דר׳ ישמעאל חלש על עצמיה ר׳
שמעון דר׳ ור׳ שמעון בן עזור ורבנן אמר לבור שמעון
בן עזור הכי אמר הש לקיש משום ר׳ חנינא ר׳ יוחי דר׳ ישמעאל
כשם דאיקל ר׳ יוחי וכן אמר אבי משום ר׳ יוחי״ אמר׳ יוחי
מן הכה דר׳ יוחי מבחי״ ר׳ יוחי הכה דר׳ שמעון
בר יוחי״ ר׳ יוחי זשרת״ ל׳ יוחי קטרקיתא
לתני ר׳ הונא ורבי יהודה בן חי ור׳ אחא שהיו
ר״ שון ורב יעקב בר אחא איתביה לרבא בפלג דשיורין
ונראה מי ומתוה השם נר כאמן רבי רב יעקב
הכה דרב אחא מן יעקב ושמעון אב ומן לתני לתני
חמי ורב אחא היה חסיד מעמר בנפים שבדבר המאיר עליה
בבית בוירשו שלחמי וקיים קרח קרים שם רבנן״ לא רב
אחא ומה לבשם לבא מושקיה ומשקיה ורב הונא מתו חכמיו
ר׳ יעקב בר אבא ור׳ אילעא ור׳ שמעון בר אחא״ ר׳ יעקב
בר אבא ר׳ בשם ר׳ אחאו׳ ל׳ יעקב בר אחא אמר
לחבי״

אמר" והוא חת לר' עקיבא אמר ר' יעקב אחיו רבי חמא"
ר' יעקב בר חמא בשם אבא ושמואל דתנאה ר' יעקב בר
חמא קמיה דרבי" ר' יעקב בר חמא בשם ר' חי"א
בר אבא" ר' יעקב ברבי שמואל מתקיף לה ר' יעקב
עלרבה רמא" ר' יעקב בר נחמני אמר שמואל רב
יעקב אבוה דרבי אמא בר יעקב מתקיף לה רב
יעקב אבוה דרבי אמא בר יעקב - אמר ר' יעקב
לבה מיפרשא מיניה דרב והוא סבר לשון שאלה בר
אמא" ר' יעקב בר תחליפא אמר לר' אבין והוא אמר
לר' יהושע ר' יעקב בר איה קמיה דר' מובהק לר' יוחנן
וקרא לן חביבין וכן אמר מעשה הכל אל ר' זירא לרבי
יעקב בר איה והוא אמר אמר שמעתי מר' יוחנן ואמר ר' יעקב
בר איה בשם ר"י רב נחמן ור' אבא והוא בר אבא אל
לעץ" אמר ר' יעקב בר אבא אמר כל אמר יוסי אמר יעקב בר אבא
ר' יעקב בר פפא מעמיד דרבינא" רב יעקב
מנגר פקוד משמיה דרבינא והוא בזמן ב
הוא בהא דרב יהושע ויהב קמיה דרבינא ואמר מעשה בהוא
בר יהושע וכן יש בדור השע מהנאים אל נאון שמע רבי יעקב
מנגר פקוד" ר' יעקב אמר מעשה נבוכדנצר הורה כאר עלבנים
שעשתן שחיטה ועל כן הנבהה שמולן בשבת ועל שמסר
הלבה לוחן ר' חנאי שלא הורה בכן מלמדין ובזמן חקר" יש
נחלה ר' יעקב בר רב אסרלא בכל המסקיר ואמר יהיו חכמים

לרב חסדא. ר׳ יעקב וכל חבורתה דר׳ יוחנן ועד כי אתא ר׳ יעקב
הוה ר׳ יעקב בר אחיה. ר׳ יעקב מן נוף תשמישה דר׳ יוחנן ר׳
יעקב בר אלעזר בר טוף. רב יעקב חבון של רב
יוחנן בר יעקב והוא רב יוחנן סתם בר יעקב חדש
הנשים חתר רב יוחנן הוא חבא תרגי אל עצמו טו קחתר וז ל
בסך המלעת סוכר שחוש אל רב יעקב. ר׳ יעקב בר חחח
נבולהדור עם ר׳. ר׳ יעקב ההוא חרבנן ור׳ יעקב
שמיה בר רב יהודה. ר׳ יהיה הוה יתיב קמיה דר׳ יעקב
ר׳ יעקב דבר חנן. ר׳ יעקב בן דוסתאי. ר׳ יסחק נרחה
ברגש כי הוא ר׳ חתי חבר. חתי
לא שמע ר׳ יסחק חבר נעזשר ובא ר׳ יסחק ור׳ חיים כרוכה
ור׳ ברביה. ר׳ יעקב בר חחח ר׳ סימון ור׳ אלעזר יקבי אל
חר לחבהה עקום לפני ר׳ יעקב בר חחח דהוה רחיל חשחן
ואר חתר דהוה נבר חוריתן. חר יעקב בר חחח חתר הכל
ובא עזה חיבן הרחשון שחחרבן רב יעקב בר חחח שבחו חבון
וכבן לחורר לפני חבי. ולא היה כבר חבס וזה חקן וקרחין וחבס
נבולהלחיר הכל כרחי כפוף חושב קמן. אל ר׳ יעקב לרבי
ירחיה בר תחליפא. יעקב קרחא כבר ר׳ אושעיה דרבנן
וכבר כילד חשתבבן חתר חבי. הא דרש יעקב
קרחא ואשעיה שחוחיר קש רוח חחורחא כחשר פרשי אל וכן
קש רחי בר חחח חבר רבח. ר׳ יעקב בר קרבשחי בזחן
רשבנ

רשב"ג ור' אחיו ור' כהן בהורה והוא היה חסיד מאד ועשה בחכמה
כה שלא יקביש רשב"ג אביו שלו' מהלבה שלשקלן והיה ר' אחיו
ור' כהן רואים לו אחל ורשב"ג ובריו שהוא רבו שלרבי הקדוש וכן בר'
בסדר הנשים בכל - ר' יעקב בבואתה לפס ר' יוסי ואחז לתיה
הקש' בקדוה"ל כאוטר בהשגיר לתר' חשבנו כל עניים
לפניך בבהמורה כפ' סדר השעורה בדושלמי" רב יעקב בר'
יעקב ר' יעקב בר ר"מ" ר' יעקב שהוסיף כל לה
בדושלמי אמוראים" ר' יעקב הנא בר"
חבבא והוא כשם מרב חסדא ובעל הערוך ערם ר' יעקב
הנבא כפ' לא יחסור והוא שם תקים כמו שמא הנבא" ר'
יעקב בר חבינא בשם ר' הונא דלמלה" ר' יעקב בר חנינא ר'
אחא מבשר אמר ר' יעקב בר חנינא ר' יעקב
ברה דבר יעקב בר איה אל ר' זירא חריף חסולהוא
לגר ובנו ויעשה חר' יעקב בר איה אקבר וזה ר' יעקב נדל עם ר'
יעקב בר איה אקבו שהיה כן כהן בר אי בסוף פרשה" יחיל
אבוה ר' בנימין בר' יחק הלאויר ר' נחמן" ר' יצחק
הנא בבהבה עם ר' ישמעאל" יצחק הש נאמה בר
אחדה ברב ביב ושביב כפ' החשה שהלבה ואחור חבי
חיישי' לתה יצחק ובהבבו זה לבפיר איבוש שהין סובה שהיה ראש
נאר ועשה כהן כמו שבקב הראש אל באשוך כלל אחרוים כ"ה ש
נאמה הוא טבו' שמש ט אם היה ראש עלה איך חיישי' לתה יצחק לא
היה בכבל ט אם ראש עלה אחר ושאר כולר היה הולך בדרך יחיד

רחיש עלה ונחה השמועה וכו׳ ר׳ יצחק סרס הוה בזמן ר׳ יוחנן ורב
נחמן והוה מקרב אנוסים והוה
הוה יתיב עם ר׳ חנוי בביתו
אצל ר׳ יצחק נפחא וזה ירד לבבל שהיה עם רב נחמן בביתו והוה
רגיל ברכה לרב נחמן חולין בחיי מברכך וסלו ברחמיך הנשארת נחמד
ישקב מבינו לא מרע מכל ר׳ יצחק נפחא ברחה שהיה בחר מכל
מלאים דרש ר׳ יצחק נפחא מתרגמא דרש אלהא בסדר כל הכלים ו
וקבלוה לו ולא נרגן רחש עלה בחי׳ וכבר מוזרתו למעלה פ׳ לתשמיר
קורח רחש ועלה נשיא כמו רב נחמן חבן הנשיא הוא רחש עלה
ובן לשיא רחש עלה ואולי ירד גם לבבל ״ ר׳ יצחק בן עבלא
הוא ר׳ יצחק נפחא הוא ר׳ יצחק חקולא הוא רבי ר׳ יצחק
בן אשר הוא ר׳ יצחק בר חחא דשמעתא הוא ר׳ יצחק בן פנחס
רחבתא והפי׳ שמשון אחי ושני כפי ערבי פחים ואן
הו׳ שמוק היה כי׳ שבלים הם לחכם אחד בא שמפחיש הוכל
אבל בשבי אל פי׳ ר׳ יצחק סרס המדבר בשמעתין הוא בר
חחא גם ר׳ יצחק סרס האחרון באמרה הוא ר׳ יצחק בר פנחס
ואם אי הנוסים האחרונים הם שם חבריים וכן נוכל לשר ש
כי ר׳ יצחק בן עבלא הוא ר׳ יצחק נפחא גם ר׳ יצחק אבלא
הוא ר׳ יצחק בן אשר אי נמלא כי׳ ר׳ שמוק הראשונים הם
לר׳ יצחק נפחא כמו לחיי בן יהודה שהקרא לו שמוק הרבה
ורשבם אל פי׳ יצחק בר חחא דשמעתא מיילתא בחסר נפשיה
הוא כמו שכתב אי אל וזה עקרא נפחא ור׳ יוחנן בר נפחא
היה וקן ומבר לה בר׳ יצחק סרס שמחרגן והוא אחי אב

רחיש

אמרי לרבי כל זמן הר׳ ילחק בן הקולה אמר רבי ר׳ אחאי זר׳ אמר קמיה
דר׳ ילחק בתחלה בעת הבנים ודרש כי בלא אש אלהיך ושמשתא
ר׳ ילחק בתחלה ור׳ אחאי ור׳ אבהו ור׳ אבא ור׳ חנינא בר׳ הוו
יתבי אזלו ר׳ אבא ובקשאחור אמר רב פפרא וזה אינו ר׳ ילחק מתם
ורב שמרם היה תלמידו אמר רבי ר׳ אחאי ור׳ ילחק בן אשר אמר
ר׳ ילחק בתחלה ואבא לשם אמר הנר פמא אינו ר׳ ילחק בן אשר
אמר רב יהודה מעוס ר׳ ילחק בן פנחס אמר ר׳ ילחק אבי אדם
אמר רב אחאי רב ואמרה לה ר׳ ילחק בר אמר רבי
ילחק רובא מסם ר׳ בפ׳ כיבה כיבוש רב ילחק בהה ברבה
יהודה והוא אבי אבי אל אחותה אמר אבי
וזה נבון שלרב יאמר אפין שלרב יהודה מתם רב ילחק
בהה ברב יהודה ורב אמר בר רב הונא ורב שמואל
בהה ברבה בר בה אמר אבי שבושת בי רבה ופגש בהם
רב בהנא ובן אחי בר שמואל אמר רב ילחק אבי בי רב
הונא ר׳ ילחק בר נחמני אמר ר׳ ילחק בר נחמני
אמר שמואל אמר ר׳ ילחק בר אמר ר׳ הושעיא אמר ר׳ ילחק
בר נחמני אמר אבא מרי בר אמר ר׳ יוחנן ובר שמואל אמר ר׳
שמואל בר נחמני ס הוא הנזר אלוק אמרו - רב ילחק בר
אמר אמר לשם אבי רבא - ר׳ ילחק בקפחה
קמיה דר׳ עמי בר אבין מעוס ר׳ יוחנן ר׳ ילחק בר
אחאי כל המרבה אלהיך לבקר לשמיר לבוא בולא אמר אמר בן
זקן ובבקר נתה כל אמר אמר אמר

בר אחוי אי קלט לבי רב אמרת אדר יצחק בר אחוי אה בלל. ורא יאמר
אורא הלבה אשמון ואם ר אחוי אחון שלא יהיה כאן. רב
יצחק הלאיר רב פפא והיה בה הלילה דאכלא תור בהה ברב
פפא בפק דקידושין. רב יצחק בר אבהאי בפ
כל הכשר כי מלוק ר אשר אשבחיה לעשה אל אי כבא
קנא דאקנייה שרב כחל אחוייה לרב יצחק בר אבהאי הקם
וכן כפ האוכר הפטיר אי כבא קנא דאקנייה לרב אדונא אחוי
לה לר יצחק בר אבהאי נקנה רבי שמואל דאמ רב יצחק
בר אבהאי היה רבו של רבא כבאמר בה ש יכאוק ובפ
אינקי הנשרפין אחר רבא אמר לי רב יצחק בר אבהאי אמרא
הנה הנה ובו ואיך יתקן ריב יצחק בר אבהאי שהיה רבו של
רב שהיה אי ערבא והלא פיוס שמתרב יהודה שהיה הלאיר
שלרב נולד רבא ובפסחים רבי שמואל אי כבא קנא דאקנייה
רב אדונא פ עשנה לרב אדונא ויקנה לרב אל דאמרא כשאשבה
אין שייך לאמ כן דקאמ אם לא אשמתי לו ואיהו יש לתבעו לא כאן
אמנן כאן הלאיר ורבו לתוך לא אבלה דקאמ ואבוך מלבעלא
שלר חייא שנה לו כחל מקום לא אחי שמר ואמור דאל בעניב
הו אחר היה ביאי רבינו הקדוש דאמ בפ פרה ואמ רב יצחק
בר אבהאי פעם אחת בבנתי אחר ר לביה המדרש ואחוזי
יבול לבינתא ביה רבו שלרב. וקא אם רב יצחק בר אבהאי
דאמור הפטיר היה רבו שלרב. הכי קאמ לה ר אשר מקום
דא אינמר שלא אר אבהו אר יוחנן והלא ר יוחנן שהיה רבו

שלא אמרו היה קורא לבני רבינו בראתם רפ אז מרפאים עבד
ובפר הפלגת השחרר ולחק בר אבהתי מעשה רבינו והבני רב
ומרמיעה לבשר אל שהיה הלמיד רב ורבו אברהם וקן בר אין
שמחקן וזה אינו קשה כי אעפי שהביאה לו ר' אעזר ראיה מהחמור
הקשה לא נבר כי ר' אעזר ומשה היו אקטים ומבר מר' אבהו והבאו
ראיה מחמון ושור לעמרמי אל כי רב אחא שהיה מרפס בגדול בזמן
רב היה נבר בגרש בבא והיה רבא רב לא שהיה מאו הלמידו ס
החכמים שהם זקנים הוכה שוכמי הלמודים כמו ר' רוסא בן הייתם
שאין הלבה כמוהו ברוב הקלבות לא בפט מעשה נן אחת בבבל
לאו בקשו שוהה הלמיד מילתא אחת בם ברה יבבל הבל בהר
שהם עניים כמו שמאמרים נבר ברב אחא: רב ילחק בן אבהתי
הטוב שהיה באין רבא והראשון באחר ורבנו שלבב.
מר ילחק מעלחה מר שבבל ור יוחנן ולל אחרו מעשון
ובר ולו אלאחות בי הלבה בזמן מר ילחק מעלחה
והוא עב מקום שעשוין כמעבלן. ובבר ר' יוחנן מעלחה.
רב ילחק בהה דרב מעשר יח מילבנו לבו רבאשי והיה אדם
מעזב בבנו הנים. ר' ילחק בן חלוב היה שולח ר'
אחי מהמון לבתו שיורה הוא בבר ביר הנשה. רב
ילחק בר יעקב בר נוח מעשה ר' יוחנן ובזמן בתון. רב
ילחק בר אבהתי שחורבן לעשלב בא ר' ילחק בר
אבהתי ויהיה בן ר' אבהו. אחר אבוי כי אחא רב
ילחק בר אבהתי ודה אחי הלמידו מר ילחק בר אבהתי אחר

רבא אמר לו ר' יצחק בר אבהו, וכי היכי דעבד רבי יצחק בן
פרי, ואמר לה ר' שמשון בן פרי, אחי שמיך ואמנו ר'
בר נחמני אז ר' שמואל בר נחמני. ר' יצחק בר נחמני ואמר
לה ר' שמואל בר נחמני אחי דשמיך. נמצא ר' יצחק בן
פרי בנשא ר' יצחק בר נחמני והכל אחד יצחק בר נחמני אז
אושעיא ואחז לבה מיעבעת לו מר' אשר ומהכל ר' יצחק
דבי ר' אחי רב יצחק בר יעקב בר עוה פרעי אל שם
אדם עלה תעמיה. רב יוחנן רב יצחק בר יוסף
אר' יוחנן והוא יצחק פורקא ונוח קבל מר' יוחנן ורבו
הבורחו מעם ר' יוחנן בקבורו אבל לא סמוך הקבשר שלו
כמו בר' אבין שהיה בלי עם עם ר' יוחנן ובחזרה לא אם אמר ר'
יוחנן הלבה ונתרחמתה לעם הקחר היה עם ר' אבין ובייר והיה
אלו לב שעה כמו ר' חייא בר אבא וזה אזיל בדרך ר' יוחנן
ונשאר לו נם שם לעל בדר אחר בלחש שלהחזה. ר' יצחק
בקבלה לר' יוחנן ולא משקו. ר' יצחק בן אשיב
ר' אבא ולאושעיא ואשרי חנה. אמר אמר בהה רר'
יונה והיה אלו לבנין אדם נגול ונתר בשבהה. ר' יצחק בר חפץ
בעם ר' אחי רב. ר' יצחק בר שמואל בר מרתא. מעמיה
רבב ניבב קמיה. רבב נחמן ובן יעקב קמיה דרבב
בהנא נאל ר' ירמיה לתרגמן בבין ובנאה שבות הלמודו רבב והוא
בנשא מרבב ונקיבו כי מרגלא אם של ר' חייא ודרו שלבב
רב יצחק בהה ריפה בר בר חנה והוא היה בנשא חומרה
מרגלא

[illegible] הכל
הראשון לחוקה. אלא אחת לבן יצחק בגד מרבקה בר בחמה
ושל נמרוד ר' יצחק בר דר חנה [illegible] ר' יצחק בר' ישמעאל
ר' יצחק בן ישמעאל ר' יצחק בר' [illegible] לשון חול
רב [illegible] ותלמיד [illegible] אדם חטן ובאשי לן
הוא קנה רבי ר' אחאי רב יצחק חבורה לרב נחמן בר
יצחק ר' יצחק בר בישנה [illegible] אחיה לקויה דר' ברוך
וזה לשון [illegible] בר כיתנה נזר בשם שגור בבשלא
הכאו עכשו בקשם והרמ ושטן לטמ מתשם נאחר שהבא
הרם נשבו נתו בבחה שבלשם והוא השיר רב חל יצחק
[illegible] כתב שטוט מר' וחנן אל יצחק בר חבויה [illegible] הקונן
ונעמן ר' יצחק בר חיים [illegible] המורגש שמוש ר'
יצחק [illegible] קלבה בשם [illegible] ר' יצחק בר נחמן
[illegible] לבשל ר' חמא [illegible] רב יצחק בר שלא
אמר בר חמרא רב יצחק חבוה. בר ושמעאל ר'
יצחק בר חומין בבוע. ר' יצחק בר בישנה [illegible]
בר בבלא הגשם ר' סמשון בן יוחאי בבלי
בם הברה חל יצחק בן שלוי חל שבירה דוחי כתב הנוחה
ר' אלעזר בר [illegible] בבעוגה ר' יצחק בן קמחא
[illegible] בקה [illegible] כתב עבו
שחאב [illegible] אל יצחק בר חנינא חל
רב הונא אל יצחק בר בבא חל
חמי וכן חמי

רב אונא וכי מוטב לי לחיות בר דהטא שאינו לא יעשיה כו כושרא
ר' יצחק בר אבין בר אמרן ר' יצחק בר אבא
בר מחמיה בר סבא מן קמי רבא קמיה יתיב
ר' זירא בר יצחק בר אבא ויתיב אבי אמיה ואוזיל תלמידי
רב עמ ר' חנגא ר' יצחק בר נשרי ואמרה לה ר' שמעון
בזירא ובבר ידעתי מי הוה נשמה ר' יצחק דבמן
מבמן מתקיים שמ ר' יומי בר בון רב ירמיה בר
אמי אמר רב חמרא אמר רב ירמיה בר אמי
ר' ירמיה מדפתי הוה יתיב לפשן דביתא אמר רבא
לר' ירמיה מדפתי אמר ר' ירמיה בן
אשר כבר הכנאה אר' ירמיה בן אשר נמי
רב נחמן בר יצחק והוה נזיר בר ברבי בר אחה מוגבי קפרא
בשם ר' ירמיה בן אשר ואמר יהיה הנה דבהכה וכפר
עשין כמין אמ דרשון רבוה ופר הנאמן ושם כרתה
שהוה אמורה ואולם הם שנים רב ירמיה בר אבא
הלמיד חכם לרב כהני בבבלי ובכאן יש
פקפוק גדול כי אומר ר' ירמיה מפקס ולא ידענו אם הוא ר'
ירמיה בר אבא אור ר' ירמיה בר הלמידה אור ר' ירמיה שהיה
כהני ובר בשהוה אומר רב הוה רב ירמיה בר אבא שהוה
זקן והיה בבבל ור' ירמיה מפקס הוה בהי בבבל הבנשוה
שנשאלו בהשקו ונפ זה בר שהיה בראשונה בבבל בתרה
הוהר ולבון יאמר אוש ואוש יאמר אר' מי אשה לא הבולה

בה

בה ואחר המלכה בראותה " אחרי אבי חד מינייהו עבדא בתרה
מיגם אר רבא אחר מיגם כי סליק לגרפא עבדא כתה מיגי הכי
דאמר ר' ירמיה כי הוה אכלא לא הוה ידע מאי קאמרה רבנן ופשטי
דה לן בבלאי ומתלאי ושם נראה כי רב ירמיה בר אבא
שלח לאר ר' אבא בראתא המקשה כי סליק ר' זירא לאשכחיה
לרב ירמיה ההיב ובו אמר כי הוא רב ירמיה בר אבא תלמי
רב ואמר לשמעתא דרב ובא עוד אחר רב יהודה אמר
רב ירמיה בר אבא נכובר עלי רבא שלא הה ובו ירמיה רב
ולחק בר יוסף ורב הונא קמיה דרב ירמיה ואחר להו דדרקי
הכי אר יוחנן ונר זה בא ר' ט הוא רב ירמיה בר אבא בבבל
פלג רשבר ר' ירמיה בא ר' אבא בר אבא ובתרא
עד לרבי הקדוש ונקרא ר' ירמיה בר אבא ר' ירמיה בבא בא
בבה מרשקי ושהוא תלמיד חבר לרב ע"ה תלמיד אחרו ואמר
לו לרב מי בדלתא ולא אמר מי בהלא מר בא תלמיד הנחת
ובא מי שמתר בא נתמן בנהרדעא נר ירמיה בר אבא
באומתא בבבל ובא שרב פפחים אר אמי כי ר' יהודה
בר אבא בר בו רבהונא אמר רב " אר ירמיה נתרי
לפני ר' יהודה בן בתירה והוא קנא דנמל בפ"
דמלכא ר' ירמיה בפקן דהשבוק אר ירמיה
לה מי מיבעא ל"ל תשבה דר ירמיה בר אבא ובא
קרני קרנים בזבחים מהובר ר' ירמיה ואמר עם אל ר' ישעב
לר' ירמיה בר חלפתא ר' יונה ור' ירמיה קמיה דר' ז שבבא

ואמרה לה ר' יוכה ור' ירמיה הקטנה ר' יוחנן וכבר הגיע מקרש ר'
ירמיה הקטנה כב הונא ועם אחרו שהקם מ' זה אינו ר' ירמיה
הקטנה אבר לרב וכבר חסר יעקב ר' ירמיה קטיה ר' זירא
ולא והוא החמרי לא יהיה זה רב ירמיה בר אבא הקטנה אבר
לרב. ופרש"י אל כבר הכי עם הנכבה הקטנה אבר חבם כאחוי
אח שלמה מחנון דבר אחר אז יוכב כאן רבינא עם רב
אשי ואם איך יהיה יושב לפני ר' זירא הקטנה רב יקודה
שהוא הקטנה רב ושמואל וכן יהיב לענני ר' אבהו ואמר לו ירמיה
כה אשרי שאלתם נמבוך שאומר כפי ר' ירמיה בר אבא
יהיב קטיה דר' זירא ואמר עם עשרה לי ירמיה בר אבא
ר' ירמיה ור' אבא ור' אבין כלם ביחד ור' ירמיה ור' אבא
עשו שלם ... אל ירמיה אמר הישלקיש אל ר' ירמיה לר'
יוסי בר אבין ור' ירמיה עשה כהנה אמרה נשערה הוא
ר' ירמיה ולא אבל מלבן מי אין לבי שהיה אומר בברכה
אחרונה ואסקוהו אוכיר החדרש שלו כשהיו הקשורים שלא
יכלו לצאת בפלי דברכה שלו כח אסקוה לר' ירמיה וכשוב
ברכה שלמה עשה לכיר החדרש אל ירמיה נברא דבה
ברב ויסתאחרזה ובחדרש שמואל שלו בפוק בבונה נשרל
לא שמואל ובו' ר' פנחס ור' ירמיה כשם ר' ירמיה בר אבא אל
ירבלין בר בחלפתא אחר רב שמרם אחר דבה בר בר
חנה ובן אל ר' יעקב ובפסק בכשנה אל ירמיה
לבה מיתבשה לו מר' ירמיה בר אבא כאן שאחרבש לאשלם

ויש

ושלשה פסקי חסדי ירחיק פרס שאול ירחיק בר הלשמה זר" חל
ישקב בר חמה לב ירחיק בר הלשמה " ר ירחליק חנוכה
אבוה דרב חנשיות כאמן רב יהודה " רבי ירחליק
בר טרם בשם ר חייא בר חנטא ר ירחליק בריחה
בבאי לך שאו בריחה חלל רב יהודה ואחרים שלא
שלא ירחיה ברחה לבני רב יהודה " חל ירחיה בריחה אחר רב
יהודה " אחר רב ירחליק בר חחא אחר רב רב ירחליק
ואחר זוערה ואחריאחר ורבחאי ר ישבב
ור הונא ור יהושע רסבטן בשם ר לוי רבי ישרגנאל
בר הנחום ור נחמן בר ברביר בשם ר ירחיה " רבי
ישרגנאל חיש בבר יחחא עא לר אחי ר ישרגנאל בר חבא
אחר לבשלקוש הב אחו הלל ובר בי רבי
חייא בר מחנה הלחיון " חל ישרגנאל בר בחמן חר יוחנן
ר ישרגנאל רבו שלא ר חייא בר בחיעה ר ישמעאל
אמר שלא ר יוחנן בר ישחוק ור יוחי בן אחר
הלבה בשם הגלילי ור אחסי אחר בשם ר יוחי בר ישמעאל
ר ישרגנאל בר יצחק כמו שאינו שעה הנכנס אלא נחה בה ישל
מהבן ר ישבב דבר חנה ור חנא
בר חנטא באמן ר נבנאל בתיה לרבו ר ישבב
דבר אחרחי ר יהבן ר ישקב בר אחא שהוא לשאיר בכל
אחרחר בשם ר יוחנן בנגל " בנגל לה אחרי הינה
בבין בהן לעבבה ונתן אנשים עלמה ילבה " בלאן "

קוק הסל יב כקנק תלמיד חבר לרב בס חבירים
ובס מ הנ מאמונים לרב הרמ"ר
אל כבר המאמר אחת הביתגרב כהנה ובב חמי שלום בחכמה
וכתו תלמיד חבר לרב ברחמה בסעדיה פר מ בני מאמונו
לעמתה ברבלהה ולסבהה מ להה אל שיובל לקנות עם
רבים להורות ובב חזקת הבנים שובבה ברב כהנה חשן רל
אבהו ואוש בשבור זה קבשרו משרוכתם שהיה מאבר הקול
אל סנים חרקל וטוקבשרו הסל שלמו מהבב ונת שזה אל
והלל ואת שהיה בסבנה מתי עשוהו ונבן לן שפת הנה אל
אמון סון עש אבהה לשפה זהבי רב לאח נאון אל הבל בשר
אל כי בב החובל בשון יהודה כי שאבהה לשבה בנים כל
עלם ונתבבר לשון שעת השם כתו בוקת בשעת אדוניו
שהיה מעולל ולא היה שלדו ר"ל אחר מאבר הגדו ובאל ע
כי רשי אל מדוניה שלא אמר שהיו חזק לאמון שאת מעולל
באמון והקנם וכו אבל בעל הערוך אל כי שלב כי בשים
אולם הנבאות לאמון בנים עש אבהה לשפת שמדוש
היה חזק לאמון ובנו סו ולאמון בנים שלאמון מעולל
באמון חזק לאמון כתו בורת שעת אדוניה והקנם בב
הנה אל לא היה מיקרו ביהודה בראשונה נאמו שאר
עליהודה לא שאמרה בדם שיהודה הנ לשון דבשבר
יך בשרת לויכך וכן בסבה יבו רב לא בשנה שהבל
עשו והא הבסתר הסושה כי חושיב בן כן הבה לוקח
שמא

שיחת לאחר מלחמה הכתיב שר אשתר יהודה והרגו ואין ישראל שם
נגדם רב כהנא עלה מבבל שלשה רבנן אמרי כל מי שיש לו אשה
ויהיה עם ר' יוחנן ובקש שיבא בן שחוב שיהא אשתו עליו שהיא
עקרה בן עזריה ורבי אחאי בר' יוחנן ואחאי לא ידעינא
מי הלכתא הדבר זה שאחאי ר' יוחנן הלכה כל מאה אשר
מרב כהנא שהיה בבבל אשתי שהאנוס אל פרשון כי היו
הלוחים הדבר מבבל לרבי ר' יוחנן ולבן אחאי לבן היא
ויש מבבל מקום אחר מזר אמורים רב כהנא היה שאחרים
היה אנוס ובקש פרעה אל בתפחי ראחר זה אחרו לו והיה לאיבן
הגיה שאין אביה חי וכן בבבל ובבבל כפי שאחאי לא אי
לדבר אמר מה שבה בשאחאי ואל שאשתו שהנה אל ומה
ראוי היה לבן אדם אחר ורבי כפי הקומן כי שלא רב כהנא
לשלחיה לבה לאחר ראהנא כמוק נמי כי רב כהנא שאלה
לה כל פנינים היא שאלה לי שאשן בל בבלאי בזמן כי
כל קלי הדברים והמנהג הב בזמן ר' יוחנן ורבי לא יסמך
מזה כמן שאחאי בדעת כי כאשר כתב לר' יוחנן היה רב
כהנא אל ונשבר כאשר כתב הדבר אל כפי יחלמין והוא חוא
אחר מחיה בפנה ראשיה הוכרח לה נא הדבר אבוהי אורר
לה כי שאלה שבמקום אחרים אבל בבבל מבבלן אוקן הנה
בזה כסר ורבי אבל הקדים כבלן אם היה כבלן הנה כמון
מזונן רב כהנא אבל בעבור אשלם שהיה כהנא זה
רב כהנא הלמוד רב ראחאי כתפחים אי לאן רבים בכהנא

לאחרונה ויהי לה לאי כאשר אחרינו אבל רב כהנא שהוא מאין
רבאתי בפה קדושי שהיה לוקח פורר בפהון הבן זרוע בין שני
ובשלות הראש אל כלל רחם אחר כי ראי אל כי בפה קדושין
כי רב כהנא שלקח הפורר בפהון הבן שלא היה בין לי חמש
בשבוע אחת ואחר עלין האחרב ראי אל כי הבהנה לא ירשו לא
בהון בכור ואם לא אלמה זה בכי ראי אל אולי הוא אבא
אבלאם אלמה זה אחר הראש אל בהם אלקדושין אלאחרבלי
לקבל מה שכר שהוא בהן כי בפ"ג בחלין ובפ' שבעה
פסחים ואחר לה רב לרב כהנא תקוע בבלהרא
בעזרת נלא ותחזאה כהנא אלא בברא רבה אלא ובפ' נמים
אל בבדנו בברא לה לבהן שאין זה קושיא אלל כי רב
כהנא הוא עם חפוים ואחרבפס כי רב כהנא אחרם נשול
מו לי ערשן ערבן אלא אל כי כהנא אלא בברא רבה אלא
ואחר חזר אחר אל כי נמים כי רב אל שהוא בהן ראי אל
בפ' הזרוע רב כהנא אכל בשבור אשקי אחל היה ואיכא
רב כהנא אובא ואם כהנם ויקם ונמאים נלא פ' שאם אי
הוא זה אם כהנא הלאיר רב אן אחר אבל בפ' האולא הפלן
אין רב כהנא רב כהנא רכהנא הוא אם שיש כהנ' דהנ' רב
כהנא נבו' ובב הוא הלאיר לב הוא אחבר רב כהנא והוא
אלא שהיה בהן אבל לא יש הבדל כאן שאחרנו בר שמעון
כהנא אם שיש כהנ' ובבלין יבר אריה שב אילאחר רב כהנא
כין שאחר כהנא אם שיש כהנ' אין הוא רב כהנא שהיה לבני

דכיון דהקב"ה הוא שליח חבר רב ספרא וכן אמר אמר עול
חסדים רבים שהיה שמש כהנא כיון דאמר דסבר לא הוי אי
לאו דנפיב כהנא לא אמר. וכן רב כהנא דאכיל אתרוג בעבור
אשתו ושמש לבתן ולבתן. קדל בחורא שאל לבן שמא
לביתאל אמר ל"ח"ל כר אמא
דרב כהנא שלא שלחך
בתבלין אביה אחוה ר"ח"ל כיון בבבל מעשרין דבבבין אל
אנו מחשבתיך שלא ובתבלה מרכבר ואל שלי ואחרך מים שר
מחרעבה שופטי פורתין סהם דנינין נר כפר כיבר בהר"ש
שאלה מרכבל בזמן ר"יחנן ול ח"ל כר אמא הוא כהן ומחרש
שלא נכן כפר דפטרתן יבוש ר"ח"ל כר אמא הוא קמיס מאכל שלא
דב כהנא יקם לה מן אחורי מאכל חבל ר"ח"ל כר אמא ויביב לה
בגן דלא חשבר קמחי ואר מחרך בלאהיה כיון דחבל אל
כן כיון נביכון מעשרן דביכון אל דב כהנא אמר מרדכי שלא
ובר אכל מרכבר בתבלה ואלה שלי ואם מיסב עד דעבר
מופטי פורתין בהיה דנקה כי שעל וכן כפר דרה יבוש
שר ביבוש דב כהנא מחך ושכר יהיה לר' אליעזר ובבלר אשר
הנפש מבלוחה ואבה לר' אליעזר ושר שבקמפרן ובבלר אשר
הגן לחהיה מפרפס שאבתה בים מ"מ מין מונמין אל. ר'
נסא כבר אשר אם כר' עמ מבונה מונמה. רב כהנא
חבירו של רב יוסף ויהיב לחוהה דרב יוסף
קמיה דרב יהודה ובפסר דשבושין ובפטרתן פליגו בירקון
דב כהנא ורב פפא אמר רבי פטרתן בי רבה פטרבה מתי בר

חתן נתב בהכרח הם ב׳ מטרמתי חזן מהחתם ונם רב כהנא עם
רב ורב כהנא כאמן רבה ורב יוסף ורב סדרם ורב הונא בר אידי
והבאמן רב אשי שהיה רבו ומתן" רב כהנא שבאמן רב אשי
והוא רבו שלרב אשי ולקח מורר בפהון הכן נפק
דקושין והוא הכרח כהן כאשר בירושלים לאשלה מעשה הקש אל
שפהון בכור אינו לבהנים אם המבכור אחר רב אשי כי הוכרא
כי רב כהנא רבא אשי סמיה לרב כהנא. רב כהנא בה ורב
נחמיה בשמו שלרב יהודה בפר מדר קשר
אחר רב כהנא בר חיננא אחר שמואל. רב כהנא חתום
ברב תשרוטת בנות מרבא בפ׳
המוכר פירות בבית בשה אשה ונלאה אחר רב כהנא לאור בהה
ברבינא בר הנינא בר יה׳ שעם נמירנא לבשה הלמודא ונא
ישעיה ראקנא ונא מיה פשעמן ובר רב כהנא אחוה ברב
יהודה קמיה ברב הונא ואולם זה שאחר רב
הונא שהוא כהן ורב יהודה זה אינו רב יהודה מקם בר יחזקאל
ואולם הוא אחוה ברב פינא חסידא" רב כהנא בר הלפא
תשמיה ברב כהנא בר מרבה" תשמיה
כהנא בר מנינתי תשמיה ברב כהנא בר מלבן תשמיה ברב
כהנא רבי רב נאמר לה תשמיה ברב כהנא בר מלבני יהוא ב
כהנא רבי רב בבא רשרנכן ואחר שור שם אחר רב כהנא קמיל
ושמעתא דבבא הוא נרמא בה מילתא" רב כהנא בר מהניה
ורב כהנא בר הלפא אחר תשמיה רב כהנא

בר מחלוקת לרב כהנא בר מרתא. רב כהנא בר מטונא ורבה בר
בר מרתא אומר לאחר. רב כהנא ורבה בר
בר איקלא ורב פטרא תלמידי דאמרו ובבר
לאשלה שהיה חבר לרב יוסף. רב כהנא מה רב חיננא
מבא ונר שמא יאחור לאשלה תלמיד שמואל.
רב כהנא חלש ושרא היה שמר יהושע בה רב איה בפה רבפחא
ונר שהות רב פנינא הכהן רבו שלרב אבי שחוכנא לאשלא
ורבה כהנא אלמד לרב שמואל בר אבי רבו ואר רב שמואל בשמן לבי
אל רב כהנא לרב פפא אל לרב הונא בר בר כהנא ורב רב הונא
בשמן רב אבי ובכל אי הוי מחוזנא אל הונא מינא לרב כהנא
אחרינא רב עבדא לחזא בה נבדא אי פסל אי בגשורא ופר אל
תדה השרה עשרה סודה בעושים אחר בסודה של עושים
לא יקבלם הכן שלמה. רב כהן אחר ובר ואמרת לבני לאסרו
ואחר הלסה בר כהן ר כהן ר יהושע רפשון בשר
אי ובבר שהות אחרון שלר אי אחת בר אחת. ר יצחק בר אחת ר
חזקיה ר סבן בחר והוא כהן נמא עבר בהלל הנוחת כמאי דבעי
אמר כהן בגדלה אל כן הלה שאחר הוא לקיש הלבה אשמון בב
זכרים אחרי כאחר הלל והוא הנא בבהרה. רב
ואחה לא כה אי בו עם חכם ואל שמעיה בי שיה אחת
הלבה כנא זסרהשם חכם כאחר נמבה אל בחנם ובן בבר
פסרו פסר. בבע הנשורא אשרי שבשלעיך אל כי כה נמבה
שקוי זכרה ובו ובדר כנמן של בנסח הנא שנא יאחר נמה שא

ובזו ובה הוא חנם כמו ואחזה לה כך בלא שם חכם עכ"ל. ומל זהו
בהכתב כה לשם יר"ה ויבוש מחי. אין חוצבים שהוא שם חכם
חוצם בהתחלת תלמוד. שהכתוב. כי אל חוצב שמות כהם
כה שם חכם. אל כיהם חוצם זקן אחר ואין לאמתה
חוצם ל' הגורלי אל כהם חוצם זקן אחר ואין ל'
ישב ל' הנחוש ול' כהם חוצם זקן אחר ואין ל' בזמן
יוחנן כל' חוצבה. ומלמד כתרגם בלק בסבריהן ובל' שהוא
בינוק ובן חלמה. בנו אחרים. ובאותה הלוקש חבואר
מי הוא. אל כל וקתרגמי אל יוחנן אל כל בדוספרגמי בה
אל שבתאי. ובאדרא הזוהר חוכר שהוא
ל' בדוספרגמי סבא ול' בדוספרגמי שניהם בזמן אל ובאמלה ל'
בדוספרגמי בחמור והטעם אמרו תבו אמרו אל שעלה מי ר
מלאך המות חוכנו שהיה חוצבו שלמה ונלקחו כוסם בחבו
אל בדוספרגמי סבא והיו שם ל' יוחנן בן הרמתא ורבנן. ובגמור
ירוע שבתשר בחול המועד והיה עם ל' אחי הכלל שהוא
הלמיד ל' יוחנן. לזרת הלבנון מי סרס הוא הלמיד ל'
ונהוא מי סבא כל' הצוחא לאמרי ל' מי
שהוא אחרון אבוה ושאחרון מי חבהם. ובכל מעבר מי אל כ
מי חברו על שאול בל' מי שאול בל' מי שאול בבר בות בשבקע שאול
כלה חוזר לאבין שאמר מי היכן מחוון על יהוחים והתפלל של מי
שיבטבוהו מלכו בלק ברקישא ופרשי אל שם מי חברו על שאול
וכן פרשי בפר' השאות וכן חלמים מי הכן אל מי כל' ל' שאר
ריהלן

דתלמי פטר בעיה לרבי בזמן שמעון ורב מנשיא חבל בהשנה הרמב"ם אל
בהתלבן הרובע ושמעון קבל מר חטנה בר תמרה וכו' אחר לברכים ונס
זה לא היה אלא מלוי. קבל ואם הוא רבו של שמעון וכן בר קאמרה מאם
אחר שמעון תשמיה לרבי וכן בנה לחבוק שמעון ולוי אחרה ר' וכן
בר בבה שרפם ולוי סתם לא ידעתי לרוה בקרח ר' לוי חולק לרב
שמעון אמר ר' לוי הרחוק מרמיים אל דוריים לא יוכל
דור נבוכס ובכן ר' בשורה אמר ר' לוי כשרוחה לו שאין לו
מחבקקין ומן בר סקרה בחנוחה אל כן יבי ואחכמן אמר זה אלוי
הרמב"ר אל על הדא דתמר כשהשיג עשו בשון אלמלה מלי ובכ
לוי מיקלנו לבי ר' בהלליה דר' שמעון בר אל רב ובר לוי אחרוי
ר' יוסה לרבי ר' נתי שלב והיה לו זה כעבור שהעיים דבהם כלבי
חנעלה בהגעתה נשמים כלה לבקש זכות אל ישראל ונר חזרה
כי הוא לוי בר פיים כי בבר פרשתו ויאמר יוי אל אברם אחר יוס
ר' חייא אחוי בהכה לרבי ר' ונתמה ונתרפא לוי בר פיים הראה
בהכה לרבי ר' ונתמה נלא בהרפא וכן בר החלל ברוש ולוי
חברו אר חטנה בר תמרה ואר אחפ נס מרבל כמו הסברה
והשנס ובר שאין זה לוי אחרו שלהכל אל לוי אחר חסיר
ולוי בר יהושע בכן בראי בסנהדרין ואמרה ר' אחפ ונשב בראש
ר' חטנה בר תמרה חז יוי לבבל בראי בבקובורן וכן בר בחה
אשה אחרו לו לרב נברה רבה אר כה אר יוי לבהדרעה ובפוק
חולן שהיה מבבל והיו לו נחלה ונשבה ר' לוי בר פיים
ובכך דרה לוי מיקלנו לבבל בחר בר בקשה ואמר שהיה דומה

הנות יום הכפורים אז וכו' ופרשי' אל בבר בתה אשה לו' ור' חנינא בר
חמות שוים בחבורה ובשנים אבל ר' אחם גדול ממנו ר' שנים
גם מזה בר שאינו לו' זה מאיו שלהבל כיון שהבל היה שוה לר'
חנינא בשלמה בעבורו להתפלל על הנשים כאן שאמרנו בר'
חנינא. אחר הש לקיש משום לו' סבת מרפ לחנם חכמים
הנה לו' חר' ר' לו' בר' ברביה משם ר' זבדה. אר' לו' בר'
שמואל בר נחמני אחר הש לקיש. אר' לו' בר לחמות אחו
השלקיש ואר' הנינא ר' חנינא בר חנינא אמר ר' לו' בר
לחמות גר' הונא בר חנינא אבל גר' כי דבו ר' אחות בר חנינא
וכן אומר בנו' אר' לו' בר לחמות אר' אחות בר חנינא ויש נפחות
אר' לו' בר לחמות אר' חיים בר חיננא. אר' לו' בר היב
ר' לו' בר שמש. ר' לו' פרק שבתמוד בבל. ומרשלמי
ובכות לא ירשב. מעשרות והות חבס גדול בבל ודבון
ובפ' האומר הפרטה אמר ר' דרשות ואומר הנה כן ר' שמואל בר
נחמני ובפ' אין מוציאין בגנב כי נחפש ביה דר' לו' אין לקחיה
דר' יוחנן שלא עמון שבדו שאומר ואומר עבר חבר בחבר אר'
לו' אר' בפ' משום ר' לו' הקנים דסבנן ונפקמים אומר ר' יהושע
דסבנן משום ר' לו' ר' לו' חהניה דר' זבדה כשם ר' זבדה
ור' שהות בר ברפה שאמרנו לו' בבה ורב הונא בר
חיים בזמן ר' יהודה בר' הושעיה וזה לו' הונא בן בנו של רב
יהודה בר אבא לו' אתנא לקמיה דר' אמי ובפ' האומר לו'
אתנא לקמיה דרב טעה לו' בבה ורב הונא בר חיים ורבה

בר

בר רב הונא אזל בתרתא קמיה תתרה לעי וכו׳ והיינו אחרון
כפר שאבל ותא אחרו שאין שוכבין בברכים ויכל רה אלהי
בשאין הולכין בחסדיה אחרי וכל אחד הולך לדרך שלהן אבל
בחסדיה אחרי מוכרחין כבל מקום ״ אל לעי בר פרעה אל
תעוש אל כי כים תעוש זקן אחר והוא ר׳ יעקב בר חיה
ר׳ שמשון בר סיסין תעוש ר׳ לעי בר פרעה ״ לעי בר סיסין נהי
פיסוק לבר יהודה אתא לקמיה דשמואל והוא לעי בר סיסין אל
לעי בר שמואל והוא כהן כי אבוי שמואל כהן והוא ורב הונא
בר חייא בי רב יהודה לעי בר שמואל קא קמיה דרב יהודה
ורבא לעי בר שמואל תשכחינהו לר׳ אבא ורב הונא בר ח״א
אסתתמא דבי רב הונא ואתא לקמיה דרב יהודה ונר כי נאי בר
שמואל ורב פנא בר שמואל כלם אתים ורבא שמעל שמעתין
רב עשתי״ לעי אל לעי בר מאבר בשם ר׳ לעי בר לחק ״ ל
לעי בר פשם וזכבה בר לעי לעי בר בונא קא קמיה דרב
הונא לעי אל לעי בן חיבא ור׳ אבא בה דר׳ חייא
בר אבא ור׳ ינאי בר חנינא ור׳ ברכיה ור׳ יהושע בר נחמיה
ר׳ לעי בר זבדה״ לעי בר רבא בר העולה נמי אמרי ובנו אם
הוא חכם אבל הביא הן נאמר מאמרן כי בר
אמרן כיון שפי הנה זהב ואחר אבי״ שלו אוש לא הוה לא מסמר
ונשאר בהיקן אבל לעגלון או לטרקן או בשבור חכם אם אבל
לבשבורה כמו מעשה ר׳ יהושע עם הבינים ובלו לבבורן
בבל מאמרן שיבלו ואין בזה אבל היקן השלם והיקן פי הגיל

ר׳ שמואל הלוי אל שהות כמו בשאר הקושיות כמו שהקו רש״י על הקום
והשרץ אל פי שהות כמו שהק שם אבלון אל יהיה סער בתוך
ושרת הכל הות כמו שהקו וכן כתב רבי יוחנן אל בהנ
הטהיר הקו שהקו הקלו הים ויש הקש יהבל הוא ו
מיוחס לוי בר בוה כשם הכל ר׳ לוי הות ר׳ הילוי כי
לוכלי אר יוחנן כמה בשרכין ולא יבשו אם הות
עשרת ופרשי אל ט לומי שם חכם והות באו
הכ״ת לוי בר פיפתי בשאות בשלן חלבה בזמן ר׳ וכבר
פרשת פה ויחבר אחים ש ישקב שהלך ר׳ לפחות והות
הלוי דו ונתן לקהתה ושאו מ׳ כבתים נבחתה כמה החלון
אמר בשנה וכן בקבה רם אם יש בו לחלח רוק ושר אה
הרשום בכתב אחרת אם רשום לזה אחרת וכו׳ קורס נ
כן וכו׳ ונשהתה ולא הטיב אמרם שעשו מ כבור נגולהנש
בשרין ואחר אל ר׳ והות עליהון הטיב ומה מ אם נבל
בהתשמת וסו׳ ובבר אחרתי לחשלה כלי מקם כי בר שהות
חה כמו כל״ לדרן הקו מרת פרשי אל כמו ר׳ אישר
ומילה מרחם חכם וכן הות. כמו הזוק בשבת
איש איש מחלחכה וכן בבחוק הקו מרת יום הבראשון
כשם הולבו וכו׳ ובר שהות בזמן שמואל ר׳ לוכלי בר
עבר דרומאה כשם ר׳ יהודה בר פיחון אחר
הקבה יהי שמו ל ישו ר׳ ולך יש ר׳ אם אתה אין אתה שם שהות
הנר והיתה וכו׳ אנו אין שלך כנך ובהנך וכו׳ נאולם זה אבין
שם

שלא חייב בר משמעון שנרש להקב"ה בתורה יפה". אלא כך אמרנו
אל כך אמרנו אמר רב עקיבא אמר שמואל בתוך הבור
סיוס הלוי אל לו אמרתם לבניו מתי בבלעתן זה בלה מקשה
בלי הקשיון כך הוא לבך לה הוה בכי וזהו בכל מקום
וכן השבת מקרחה בלה כמו שאמר חזל בוחי בלה בוחי בלה
וכן השמן מקושמת בנו"ל ושבת שחסמר פרקיה כלי ושמשבר
כי חסמר בוחי בלה הוא שר ולבן בה ש"היו שם עמה לשבת
בוחלן בוחי בלה" תורת המלים רב מחה בה"ה ברב
בימנה" לא בבה רבה כיזנה" אמר
מלכה בר אבוה אל ילחק לא בר אבוניה" מלכה בר מה
אל ר אמה בר זבדא בשם מיניה דרב הוה
אמרמל לא בתשיה דרב הוה בב כילי הדל" אמר מחה בר אר
אמר מר עקבא אמר שמואל" אמר רב חסדא דרש בר אר דיה שדי
בי אבי" בי"ס פרם חבות אבהם מתקים לאמה בר אר
לאמון לא שהיה דרשן ואומר דבהם מתקים והוא שלא מיר לבה
בי אבי" דבהם הם פרם כמו פלאים לאמון לא ט היה שקר הם
רב מלכה בר אמל בר שמואל שנשבית ונתשברה חנ" והוא
מיסור שורה שנתנ"ר שמה והוא רב מחה הורדן
שלא בקדושה ולריך בקדושה והיה בזמן רבא זהו דרך רש"י אל
פלאי זהו שך ובתר שם אמרו רב מחה בר אמל בזמן רבא
בדמשמע הכא ובב הכולן ובב מי שמת והיה בבן של מיסור

נורא ולא עשו רבותינו לרב מתנה שלא רבתה תפילתה ובכל מי שהיו
יושבים מתנה אחר בנין שלרבה ונקרא בר רחל עבד וכפוף שבשם
היתה בו הקוף בזה השבן ובכרשו שלהפך כי רב היה מיו שהכביר
לרב מתנה בר רחל מו רב חשי לערמת רה"ל ושהם שיש רבמתנה
והתהבו בקושיות והתחלשם וכן מוחל שם בנחל שהם שנים לבי עשרו
וקנין מבהם זכות ישל כעת שלשי מכתב לי ישב כל הקושיו
ולכות לרב מתנה בר שמוא ושקח הערמת היתר עלה
שלהיעשה חוב נרמתות שהם בכל החולן היה כי רב תפילתה
לרב מתנה בר רחל ומשיה מתרפיה לבבל הל שמיהו לבין
ושונער כיון שמתו מישרא והערמת הב הנבונה כמו שמתרש
כי לא היה רב כי חס רבת כמו שמתו החוס בתחי זהו נשר
והערמת הב נרמת רה"ל כי רב חשי תפילתה לרב מתנה חבל
הרחש לא נהם רבת כמו החוס כל החולן והקושיות לברר
זה הדבר הם כי בכבות שמוא בכהובות כל החשה שבלמו
מוחל שעשבו ואחר שנתבו כמו לתנו ל חשנה ואמרו שהן
מהובות והתבן ל חנמה לבהונה ואם זה קשה לתבשי הל
כי מבאן לר שלא נשמחו והקושיא הב כמו שמתבו החוסת
כי איך מיתשר שמיסור נוכל ורב מתנה בין שהיה לא כ"ז
הל ל"ל מתי רב והיו נב בזמן רבת והלא רבת כולב יום שמות
רב יהודה הלמיד רב ניוחר קשה לערמת רה"ל כי רב חשי
הוא רתבשה לרב מתנה בר רחל ומיהו לבין כי יהה זמ

קרוב

קיבוד מחמתם שנה מרב לרבותי ונ"ש בכל אה כל בזה הדרך
כי היה רחה כר רחל בת שמואל לא היה כן מיסור נורת אלא לבבור
שמואל בסוהו לבת שמואל אבל לא חכו לא היה כך מיוחס כמו שאומר
ר' יעקב בהה דבת שמואל בסך מי שמוקן בכרכו ולא בזכר
בשום מקום שהוא כן מיסור נורת אבל רב מחה כר מחה כר חלל שבת
מי זהו נשך ובכך מי שמת ובכל כל הבשר שהיה בזמן רבת הוא
נ' והורהן שלא בקדושה והוא כן מיסור נורת שהיה בזמן רבת
כמו שמצא שם ונאה רב מחה בובל מישב הב' נרסאות שבכל
החולק רבת מבשהה לרב מחה מו אם עדיין בזמן רבת לא היה
רחוי לביין ומי רבתי רבתי מבשהה רב מחי והיה ביין כי בכל
המקום שהלך בשלה מלפם אל רב מחה כר מחל לרב מחי הב
מחל מחמתה הלבה כשמואל שהיה בזמן רבתי מבלהיותה
נ' כי הנר בת היא רבת מבשהה כי בכך מי זמן נשך ובכל כל
הבשר נ' נרב מחה בהה לאיסור נורת בזמן רבת כבר היה
מבשם ושנול ובילד יבת רב מחי שבולר בשם שמת רבת לחמתן
ביין ולהבשיבו בזקנתן שיהיה חז זקן מחר וכן הנרס שמומר
בכל המולם רב מבשהה לא נהרת כי איך מיפשר כי לבבהו של
שמואל ישיתהו רב לביין ושר כרב מת קודם שמואל כרחי כחולם
ומבל שיהיה נבול רב מחה יותר רחוי היה שיחנה מוקן שמואל
זקן מבב ונ' כי שם מבו שלרב מחה הרחשון שמת בן כרב
שמואל היה שמו רבה כרחי כבוק שבת ובכל העולם מחל
רב מחה בהה דבת שמואל שר שהחולק כמסבו נרה נתן המו

לא עשה בהן כחו ולא טען פיטון ולא כרע הפרח ועשרים חיבה אשרי
שחעמאו בעצל. גם הרחש אל בכלל הקרעשין בעצם עבדי עבדי
נקבה ופר פוכר כבר אל שאחר חעשם רה אל אם שאחט רבי
מחה שרחל אחו ברחיה בשחוש בהעברה מאיסור עורח כ
בעשיו ולא חשיב כל כלל ואינן בעי שיורש אחר אבין עכ"
אבל לחרעשי אינן זה בן בחר שחוש והן רה אל הם אחר ונם
בשה דבאחה בן איסור עורח וכמן שלזה רב מחה בר איסור
עורח הין חסאים ובא לחעם רב אשי ונם רבה ואר עורח
ורב אחא בר רב מחה. ובכלל דבכורות רב מחה בר אחל
מוקבה אוזן הבכור לעניס ואסר להן בנזה ועבודה ויבב להן
לבהעם ולבני חיובא דרב מחה ואחאר לאסר להן בנזה
ויבב לה לבהעם לחה מוקבה לעניס הלעוח אחרי לה הקלה
אי הכי מעי רבאי חיובא מעום הרוקבע להן מקרושה הין
ולא אחל רב יהודה מודה לאדם לחטיל מום בבכור דומה
שיצא לאויר העולם הקם מקרושה מאבה מוקבע להן הבא
אבל מקרושה בהן מוקבע לה ובסם מחולקה בחלקה קמן
ובחלקה הא אחל כי עלמא רב מחה מוקבע שקבעה אוזן
הבהמה לעני לעשיו אין הבכורה והיה יכול לעשיו בעצם
ודבר שאינו שלא יבא לה הקלה ואחרי לל בהאוחו בשן אל
אעבר שזה מאיר ומביאין בשעבר מאר ובבר. ועבר בי עבר
מחה הנח לא איסור עורח אביו יב שלא זון בביאר רבאי ועבה
נב איסור עורח חכם" רב אלקה בר רחל בבר עמוש בן חכם

אבקה

שנקרא רבה וזה איננו כי כשום מקום לא נזכר רבה בגורל
כמו איסור נזירות ולבבור שמואל כנוהו בר רחל בבקשתו וזה
נזכר כבר אחרון דשבת גם זה בזמן אחר שאל כבר המקבל מ
מעשה אחרי רב אלחך בהה ריב פינחס בהה ריב חסדא
והם בהנים רב אלחך ורב פינחס בנו רב חסדא
והיו בהלשה רבהה ברבא וכו' בפ"ק דקידושין ומשרש
שיהו אל בהה כהנים וחסידים רב אלחך הקדמון שהיה בזמן
רב נחמן מן קורדס לא ואמר עדיה לתקי דהוו עברא מ"
שנה מ' קורדס הנחשים וכו' כבר שנו בשבת ואולם הנא
מאמר בר אבוה אמר רבה בר אבוה הש אלחך בהה ריב
בהה ריב יהוה בר אבא רב אלחך בהה ריב הונא
בהה ריב יהוה בר אבא ואלרב חסדא ויש נמחק
מאמר בהה ריב יהוה שאמרים קורדס זה רב אלחך אבין שלא
מר זוטרא הוא בן איסור נזירות שאמרנו לעשות
רב אלחך בהה ריב בהנא אמר רבה הש רב מאמר בהה ריב
בהנא רב אלחך אמר רב מאמר אמר ואמר אמר רב מאמר
אמר הכל ויש מצה שאינם כתר כמו כמשלם כי חסר
מה ואין חשש ואעפ"ר שאינם חכם זה שאינם כיון שהיו בנו
שלא החסרים אזכרהו רב אלחך בר איסק בפ"ש אלאחוק כי רב
חשי ואר זוטרא ואמרינ אבל בנו וכו' ובפ' המקבל
אמר שבת לא אמר ובאו לבן לפני רב חסדא ואמר לא אהיה שם
ובמה נזה המאמר איך היה כבר שבים ואולם הם שנים רב

מדרש אחר
דר משמעון
המגדל כל
הפרקים

תלונה ורב חסדה חולקין ורבה הקלה מהר זירא אמר רבה חונה אמר
שמואל ר' תלונה משום ר' יהודה ואמר שמואל הלבה כבר
חונה והוא הנה דבהתה אחרון אל ר' חונה לבר נחמן
אבין שלר שמואל בר בחמש אר חונה לר חטאת כי דרש ר'
אלעזר ברסה דבל ומתר מיחשת בחיי ר' אחי ולא
פקיר שחטאתן מיהה זה טבן שלהבל הוא לוי
בבלה בשר ולא היה נעשיר ר' ירמיה ור מיחזת ר' מיחשת
ור אבין ור ירמיה קשישי מחברו לר אבהו ולר חונה מפני ולר
אלחק נפחת ברדקי אחר לה ר אבהו אמר בקשיני תלת
מילתא בנעורות תלת מילתא אילה לעבי דר אבין דאמר
אסבריה טהלה נבר ר אלעזר בר הזורק אמר רב
מישה בנו ר יוחנן ואמר הוא ר מיחשת בר בבא
דבל שאחרון קורס זה אר תלמיד ר יוחנן וזה ברפס אבל
ישנה רב שרשיא אלבהיר בבבלה מעבהן בשעון
בחסבר והבנו ב לחבבושה בר מרבר
הוא ר יוחנן שהיה סורח לתלמידים ומסברס והבנבלמבבשעון
הלך אצל חכמים שברבים לתורה תבה ושל שם מבבושה
בן הנוטבן שאול שהיה חכם ונכון שלדור קונה לבלבה
מבבושה שהיה מבבשים בם חכמים בבלבה ולבב לאח נאון אל
בם שעשו הכם ר אבהו ואמרו מולך בר יוחנן והלך לבדרס
אלעזר הנשבן בר בבן שלרבי הקדוש אר בלעדי מעו
ר יהלך מעבלהה אר מלאי מעום ר שעמר בר שמעון

ובבן

ובמן ר׳ שמעון בן חלפי שאמרו לבבה משום הש״ע. רבי אליעזר אומר
רבה אחן חכים כרב חלבין דנברת רבה הוה אמר רב
אלעזר אמר רב אדא בר אהבה. רב אלעזר אמר שבחוב ונתן
ובו׳ ובן רב אלעזר ופיאמשך אקטיבה אלבקש ואה
המאחר הוא בהרבה מקומות בתלמוד ובפרש בשם ובפרש
שאה שם פירוש׳ להבן זה שם ובן הדום להבין מאי איכא
ביניהו. רב אלעזר בר אלעזר אלבה אליקלש לבו ר׳ שמעון
ר׳ אלעזר אבוה דר׳ אבא בר אחאל ובן יש קבל ר׳ יהושע בר
אחאל אלאיר ר׳ יהושע בן חנניה. ר׳ אלעזר
אר׳ אבהוס אר׳ כיהס משום ר׳ אנתה בת ר׳ בנאה
ויהוא הבא אבהתה אחרין כבקר דהשנות אר׳ אלעזר שבאה
בבני אל הדי בשביבה אהבל ובהוש ר׳ אחלך בשם
הבל ר׳ אחי׳ ור׳ שיראל ור׳ חי״ח בראבא באון ר׳ אלעזר
דשאב משום הבל ובסוק ואן קשבם יש נבסה אמר
רב אנתה. ר׳ אנש דשאב ור׳ יהושע דסכנין. ר׳ אלעזר אמר
היה בחבר ור׳ אבהוס בר אחאי בת הוה שם כי בבו היה
ר׳ אלעזר אור׳ אנתה בבהדי׳ יונה ור׳ יונה אחסיה אי אל ר׳
שיראל בר אנש והוה ר׳ אנש בבבלה שבח קמיה דר׳ אלעזר
בן שמעון אל ר׳ אלעזר בן שמעון כי אשרו אתה בשעה אקבלת
עשה ר׳ אלעזר ובהבבאה ובהבבה ואמר היה אהבאה
ביניה והחירה שאחרוהה ודהה רבים מנפ״ם עשו בר
אנש בהה דר׳ יונה. אל ר׳ אנש בר אנטנא. ר׳ אלעזר בר פנחס

אמר אבי אבא אמר רבי יוסי בר חנינא ובשלמים ובשעמנין בל מקום דבה בר
בר תנה תשעתיה בר רבי יוסי יבנאלמי בר המשבר שם ר' יונה בר יוסי הוו שרין
בגרגה דחמרא בר המך ר' יונה אבא רבי יוסי בר יונה לב יוסי בלגבר
דבתר בית יונה הה הנא. וכו' נזה יהיה ר' יוסי בר חנינא אבא ר יוסי בר
חנין נבב בר חביבה. ר' בלנקן בר הקרוש " רב בלנקלין אמר רב
נחמן אמר ושמואל " רב בלנקלין בר חייא אבדיה
דאבא וזה אבא בזמן רב אשי " אמר בלנקין בר בה
דר' הנבים הנשמיה בר' הנבים אבא " רב בלנקלי
בה רב בר חנאי בזמן רבא ובבן בזמן רב אשי " רב
בלנקלי בר אלקיה לא ר' אשמן בן אלקיה אמר רב חנוכי בן אלקיה
אמר רב אחא בר עוא אמר רב. ר' אשמן בן אלקיה נר
אלקיה בר עוא ורב הונא בר חייא הוו יתבי " בלנקלין בברוקן
בי אוכר בהם לבני רבא. בלנקלין סקסנאה אלקיה
רב אמר בא"ר אל שאול ר' בלנקלי בה רב בתוכי
שאמרה לבעלה היה לב בזמן רב יוסף בבי הישה שהלבה
ובבי הרוקבל ואולם הוא רב אשמן פרקם שהנא בזמן רב אחאבל
יוצר בר שהם עשם " בלנקלין בר איקי ואבוה בר איקי משקש
שהו אל בהדיהו שהיה. מנחם לבנכנו אבל מני שאוכלנו נבו
בבי אשבי אבא אבוה בר אחיי קרייה שמואל בר הלעשה ובבי
בבי השר אבוה בר אחיי ואנטמין בר אחיי אר אמר שלא שה טורטר
שם בני ואדאמר לבא אמרבל בבני ר' בלנקס בר פיאמאי בתחל
שרבו תפחים בין שלקינאים " לא ר' מנבס נר מי מנאי

בין

כמן שלא הקדושים אחבל מרבי אלא כדי ר' ישמעאל הכי נרסי' ר' אמרם בר סיסרמי
שלא היה הוסרבל אחד בלעדיהם דזנאח אר' יוחנן כמן שלקדושים
לא אחם הקבל בלעדיהם דזנאח ובאבות אה כשמות בינים ההוא נשתנו
עדותם הצלמים והמטבעות שלא היה להם לדיה ובשתנו סמוכות
לדיהן כדאמרי' בפרק חומר קמן וכשרך מחצלת בידות דר' אל הצלמי'
בר אמר ר' אמרם בן סיסרמי אמר אי קונטה אם סרוחו הצמרוק ו-אין
חלקים כמחצלת אר' ר' אמה לא אמרו אמן סיני לא יחתון מרוחוסיה
ואמרו אמן אמן אמן לא סתמיה אמר ר' אמרם לקים אין בינו ולבקים שם דבור
בה וכו' אמר ר' אמה בקרח קרש קרשים שלא הבא בלחם הנעבד לא יאמר..
ובברוא דרבה אל נחום אים קרש קרשים. ר' רונחם אחוה' ר' נחמן
אמר ר' אילא. ר' רונחם אמן שלא ר' יוחנן ור'
פנחם בשם ר' אמרם אמן שלא. ר' רונחם בן עבה אמרם
ר' שמעון הקטן הנה דבה אמרה. ר' רונחם אים עבדה שבא
עשו שבו אל פשר לבבו הקשה. אמר לו יקבל שלא יקבל
בעדי ר' אמרם בר עמרם. אר' רונחם אר' אמי ר' רונחלק
בר אשרה נא ר' אמרמנא. ר' אמרמנא בשם ר'
אמרם. אר' אמרם אים כתר עבדם כאמן בנו ר' אייא יהודה וחזקיה
ור' אמן בר אבא אר' אמרמנא. רונחם ואמרה בר הנשם בסבר אמרמנא
ואמרה אמן ואמרה. אר' יוחנן אמרמנא אמרה ר'
רונאים בן עמרם שלא אמר אמרה דבה בבי הנשמרין לא אמן שלא
דהולאי דבר רונאי הלמוד דבר יהודה דבאמנאי פיומן
הלבושו ואבנים אמרו. בזכרם אי כתר דאמון שאמרם

הוה בנטו ובמה אשתמיל שמן לקדש ובמקדש הנר נר אין
חוששין לבסוק מיבס ובשבור שהוא בלתקיס זה אחר זה עדן מיון
כי יש אחתם שאול בתב הסוד ובן מבלן דלה נמלן דלבהם
בשר לשבורה חשה ומה אי שהשיך חלת רב אונשירן בל ישבר
בזמן רב נחמן - אונשירן בן מנחם בזמן ר׳ אחאי
מנשיא בר זבד אחור רב ר׳ רב אונשירן בר נמן אחרן
לקמיה דאבי ובן אחל רב הונא לא בר כהן רב מנשיא
סהה דל יהודה מעמסקא ורבה בר נחמן אחרו לאחא מה שאחל מה
בהה דרב הונא בהה דל ירמיה בר אבא לא אבא לא יפשר אחרם מחבי דין
לא אחיך דבר הלבה שאחיך כך זובבו בפ הבר עם הנבה ״ אחור
רב מנשיא בר ירמיה אחל שאחל ובן אחר רב מנשיא בל ירמיה
אחר רב ״ אחל לה רבא לרב מנשיא ״ רב מנשיא קמיה דרב הונא
רב מנשיא מבוי לעשם בן נקלא רב יוסף והה בזמן שאחל ״ אחר
רב יוסף שה לה מחבה לבב מנשיא בר שעבל ונשאב עי אחר
לא שאחל ״ רב אונשרה שלא מיקלא לבו רב אשה ״ אל רב
אחא בהה דרב ״ אייא לבב מנשה הלא דם מנשה
רב אונשירן בר הלשמה הלא הלבה דל החשבה שונה
הלבוה הוא החשבה לבר זה היה ידע משנה ומתרא
ומתר אחפ הה לא אזמין קמיה אבי בר אחא נחר אבי בר
אחא אחן רב חסדא בחור בעטם ואחר בבא אישש אבי בר
אחא שלבלא אזמין שלרב מנשיא ה אבי בר אחא לא בן ה

נם

גם היה רב השגיח משרתו היתומים כל זרבל הלבוד להכין עשרתי העשרה
ונר ט ושרב מעשיה ב הלבה מחר שם בבב שחבל שהמה הלבוד
רב . הלבלר בר חשמה בזמן רבה . כמ מה בר חיבמה . מ מר ב
חשמה הלבלר ואר זעברה חביה הלביה דרב הונא
הלבלר ולחבה בר זכרה הלביה רב הונה הלביר רב
חיר לב המבה ברש מה מר בר . מר רב מ חב
חיקלבש לבחבה לבמיה לבהבר וזה יהיה בבינה הקבמון נחם הוה
הבנה החחבון יהיה מבהבר החחבון " הלבלר המחבון חבר לבב
חחה לה הלבחה בבבה בבב הה מחוברה חם הי
בברה חחב . הלר יבוה חר לבב חחה חר לבה שב בר בבה
לחרי שחב חרר הר שקבה חרר שעל בחבה
רה והרחשון מלה יהיה בחבן שחל . ובה בשל השבוע לל ט לו
החבמים הלבהרו לבשבים רר בבן בר זעברה הר שקבה ולחבה
ולבשבים הם קרם לבר בבן מה הר ולחל הר ובולה בן
הלר בבה ובבבה הבשבה בלבשבה חן הב יחים בבהה רשום
רבה יחי הרבה ושרבה ובחבה ובשל . ובשל לבחב בבלחיה
בר רב הרבה לל החבל ושבבה בב בשל הבשבה מ ני ויום
שלבה שבבה בו הבבה ובה הבחבים לל שבה בבבשבה שלבשבה
הבם שבבבה חבה בשבר ובן ה בבבחבה של בבבבה ב חיך יבשבה
בבבים עבבם שלח של בשל חבלם והבריבו בבב רבלה חבר ב הי
הבבשבה שם בבר ט בל בר שבשר הר בבל שני הר בבל שבם חבל
חבן בל בר הבבשב הילבן חבבר בבבשבה בבם חבבה בבב שחבל חם

אם לא הזכר שלו ע"כ בברכה ראשון מתחיל מברך ולא סמ"ל
כן כתב רא"ש ולכ"ל כ"ל אבותיהם כן יראל השוה. ועוד כתב כ"ל חיים
הלוי הרבה אל כי היה מתשובה לבעלות הקובה ולבן היה
מתענה שברוך ימ"ר וזה מתוך מתשובה כה"ה וכשמת בעתם
ולא מתירא לו דעדן כ"ל בתמוד לין מתוך שהיה בעל הקובה אל"ה
היה ירא שמים ועד כתב הטמ"ש אל"ל והרמ"ל - ובהדר עם
הנבה עברת שב לחיות ז' מאות לא יחיים כה שלא יעקבו כה
ויבעל מלאודו ובלעלה כתר כה"ה ברכיעת אחמו לה לבב
המרעת זועי לעשה לן מר אמר ניי לן כמוחרשין כל כ שקריהיוסף
הוא בעבור כה"ה ורבה בעבור שאין אנן ניחים כאיש כמו ה
המלאכים כה"ה כל"ל עמהן ועוד עם עשה חוסה לבנן
והוו כרחי רבן עובדא ושיבר דום שלזכרה לבבה שהיה שנה
לי זוי הנה והוא הקשה שלברכה רבה והוא לא זרעה הי נמו
ובו אמר רב נחמן בר יצחק כל כתוב אשה ובכל לי מבר כן
ירא שמים יולא יה שעקים ואנן מר כה"ה ברכיעת ועד שהיה
בבכל ונשאו לו כ נפים כל הבואה בחוזה ובשבבת סמל
ובמים. כעת מר כה"ה ברכיעת אמרב נחמן בר יצחק ובברך כ
הבאורה אמר רב אשי אמר מר כה"ה ברכיעת חרנים שלהן ובו
כלך בר אירחי אמר לבב אמרת בר שיחי. כלך כה"ה ברכב
יוסף אמר לבי אבדן והוא אמר אמריך ברכת ואמר
לה רב אשי כלך מתשוב איירא הבלבל כעם רב אחאי
ובדקוב כה"ה שאמר רב אחאי נכן בבהקדרב יצחק בר

רב

רב יהודה ורבי אלעזר מר שם חכם ומשכם עם העקום - מר בהה
הלל ושמעאל והוא מוקים לה לרב ברחמן בפי הבלבה השחר ובמדרש
אחרונה אומר לבה בר שמואל וזה משמה כי כן כל הקלאות כל מי
רחי כן נמחוק ואינם מושרת מלה הסופר חולם הם משם מלכדורת
שבקלעור וזה היה קשה לו אחד לבנין - כלעזה בר עקרי. אמר
עלרב הונא הכהן וזה רב הונא הוה: לרבה מרבנן
ובהן בזרע אחי ורבא כרחיק בשרבן - כלך אחל אחי כל מילי
דמר נשאל בבב ובו נסן הוה קחיהונא קמניה דמר הוא
רבה בר נחמני רבו ובולו - כלך קשיעזן בהה דרבא בסבר המלכ
ב לטשנים: לא בהה דרבה ואחוק הוא בן רב אחאי
אחל כלך בן המדוה אחר שרעל - כלך בהה דרב אחא אחא בהה
דרבא. אחל רבאחשי נבדא דבה כמר - כלך בהה
דרב אחלא בר אהבה - כלך בהה דמר זעירא אחל לבדנא - כלך
בר אחלי מר ומר בהה דרב יוסף תשמיה דרבא אחאן
לבר אחשי כלך בר רב אחשי אל רב מחה לבב זבי מר בם שלרב
אחשי פכל הנפ - מר בר רב אחשי לבש רבא בפ המולא המלן
ואמר אין זה בר רב אחשי אחשר נשה הקלאות פ בולר בשמה רבא
ובבל בסבר דומה שבלם אחל שהוא בן רב אחשי ואינם בר אוץ אם
היה נם לרב אחשי בן שיהיה שהוכן - כלך בהה דרב פרחה בהה
דרב אחשי אחמא כלך בר רב בסח ובבר פרבשהו כמאן
הלכ - כלך בר הייא בר אמרמר - כלך קשיעזן בהה
דרב חסדא ואחל לרב אחשי ואל הלהן יאוס ובבשי אל

בפרק חמשה שטרות כתוב לרב מפרש הגאון אמר קשיטא והעמד מר-
יעקב ורב אמר קשיטא בהה לרבא בזמן רבא ש"י - אלא יעקב
בהה דרב מפרש אמר לרב חסדא אלא יעקב ומר
חסדא ומרעלה מאריכי רב מחה ורב
חפ"ה - אלא רב רב אחי עשאה דתלמוד בבלי והיה חוקם
והיה לבחש ש"י בה ולא רב אחא בבקר דמבחר אלא
בר רב אחא עאחרבי לחתעלה בזמן מר עקבא והוא בן
רב אחא בר אחבה אלף בר מר שעלה לא ר אחא בר זבדא
עיאלא מרב הונא רב השאל בבר זבדנהו רב
אלדף בנאה מרב יוסף וכן מאבי ורבא ואין זה הלחיד
ר' אלעזר בן אבון אבון אל ר' שבתאי והוא בהוסף בהבי מהבו
ובי חשוב ר' שישי ובא ר' שבתאי בא לבקר ר' חייא
אל דבר אלבון ר' אהבום בבה דר' אושעיא רב אלהון בבה
דר' אבון ומר בבה דרב אחא בבה דרבא והוא בא
רבנא - אר' אלהון אמר הכל רבה בר אבון אחתא לבמיה לאבי
הבי אחתא לבמי דרב נמי בארבעה בבות דר' אין חושמיהן
בבי אלו אלאחות המלא זה - אלרהקן ואיבו ואתה נשיאתן ור'
חייא הגדול דורו אל רב בלם אחים - מגדלן רב
אלעזר עיקר מבונים אל אמר לרב בבי אלמדא רבינו בבבל
הבאות רב אלעזר עיקר בר אקלאי אמרו
בזמן רב הונא בא בזמן רב בהנא בבי אמרה - רב
אלעזר עיקר אחר לאבי ורבו המובהק לאבי בבי דקדושין
ורב

ושאין בתוב בהקבלת מר ויקרא בזו ומר מעמדו אמר לו בבבל בבבל
מרבינו
אמר אלעזר
בר אבון אמר
רב אשי - אמר לו

ורב משרשיא בר מרתא - לא כדי שלבבה ואמר חכם כה כר
יוחנן בר נפחא. אלא רב משרשיא לבבה בעי מרב פפא
רב אושעיא דיה ר' אמי אמר רב אסי לא רב משרשיא
בר
אמרי ר' חייא ור' משרשיא תרוייהו ר' אליה. רב
אושעיא דיה ר' אמי אל אמרו היה רב אמר בר פלוניתא
אמר זוטרא בהה דרב אחא כה אי מרתא
רב אושעיא בר כהה דרב אחא אמר לרבנא. רב משרשיא
בר
בהה דרב אחא בהה דרבא הוא מה שאמרנו
קיים זה. תני אלעזר בר יהודה פ' ואי מרתא והוא
תלמיד שמואל. אר אלעזר אבל אל ר' אמון
לר יוחנן והא אליהו אי הוא לעבי דאי שבע כמה הוא
כיון דלא ראה שור. רב משרשיא בהה דרב אמון אמר לרבינא
לא בהה דרב הונא כה. ערב פסחים. רב משרשיא
בר רב זה רב בזמן רב הונא בר יהושע כה עושין פסין. רב
אלעזר אמר רב יהודה היו לי שנים שלא נבנס בהדרשא
שלא היום שבאה רב יהודה לבן לתרש רב נחמן. רב
אלעזר יבהבין אמון בעמיה ור' ירמיה אמר בר אחיה בסוף
הודעה. רב אלעזר ורב יהודה אמר ירמיה אמר רב
אלעזר והוא אמר רב יהודה ותלמיד שמואל. רב אחא
אמיה שמואל ובן אחר לאר שקבלה. ר' אלעזר בן שלר יודע
בדרשלמי. תוקה הון עבד חשיבן בר מלך
תשמיה דרב נ רב. בא אחוה דאשיאן

ובמה שמעתתא אמרה לו אמון אלא בלא מלמדי אלא ונאמר בפסחים

ר' יוחנן בר נפחא בשם ר' אמון ורבנן

בר ברוך משמיה דרבא. אמר רב נחמיה בר אמי שמואל
בזמן רב הונא ורב יהודה. נהרדעאי רב לעזר בר אחאי
שמקום א׳ ושמו נהרבל הוא רמי בר רב נא
רמי בר כיב. לא רב כיב בר מיזנא והוא בי תלתא שהיומים מ׳
שלא הסכוכה שש שלשים יום מפני הכבוד כבר הקבל מהמאר
בי אמר שבחת כשלקח קטן והם רבו על מאמר רבא. ר׳
נהוראי משמיה דשמואל. רב נחמן סתם הוא רב נחמן בר
יעקב והוא חבר לרב הונא ולרב יהודה ואין
לדון עמו לבטל הקנס כי לדון רבנו מדבת מי אל זקנים שאמר
כי הוא רב נחמן בר יעקב ואין רבנו נחמן בכאן כי אם הלמוד
מלא כי הוא רב נחמן בר יעקב וזכרתי אדם בה הי יעקב. אמר
אמי משום דרב נחמן חבריה דבי נשיאה משלא כשמעתא דר׳
יוחנן בר דבור נמרוסב. רב עמן קרוי לרב נחמן חבריה מישלה
לא שאינו כבי בהמן עמם מר עקבא והוא אמר לרב עשרה בר
פעמים כי הוא לא רב נחמן ביומא דאמר נמרא. אמר רב נחמן
אמר שמואל כי היה רבו שמואל וכן היה רבו רבה בר אבוה וכבר
שמיני הבאורה אמר רבה בר אבוה לרבנבהמן עשיר ברב נחמן אי
בשבו מעשה הכל אמר לו כתב כי לרב נחמן היה לו ידבור זקן
ולא הזקן מלא שלא מקנאותיה בזקן. אלא רב נחמן לרב הונא
עבדא לו רב נחמן לרב הונא חבר. יהיב רב נחמן ושלא
אמר רב נחמן כמן אמרן בהיה. ואמר לא בשלבעות וכפי הנשל
הקמא אמר ליה רב נחמן לרבה רב הונא חבר. אמר שם רחמנא

ושבוע

ושבור הלבן כל שחוט אחי כבתה. וכבר אמר שחתן אחר רב נחמן
כי הוינא כי רבה בר אבוה בשנת חמשה. וכבר אמר בתרגום שהיה
רב נחמן אחיר בלילה בשר אל ערם בחוק הלבנה רבה עם רב
נחמן ולא רבה בשלא בעבור כי כל נחמן מות קודם שמת רבה בר
נחמע כי אנשי. נאמן זה דומה כי גם רבה היה אז כימי רב נחמן
וכמי בר חמא ורב שקבה אחיו עמם חבמים לרבה כאן לעמש
בב נחמן ורב עשה שלם עשן חתנת אחם. ובשחת רב נחמן היה
עם רבה בר נחמע. יתיב רב נחמן ושלח ואמר בר מבי ורב
חייא בר אמי כי שעמין מסין רב נחמן מרם כאו מברת כי נמס
בלהבי רבה ורב נחמן בר אלמך הוו יתבי חלמא רב נחמן בר יעקב
כי יתיב בעזרקא דלקבא לא ברבא ובגים שלה מרבלא דמה
כל מלבוש הקלבי. רבה אזיל לעביה רב נחמן לא אזיל לעביה
רב נחמן אמר אישי דם הש נלוחא ניהו רבה לבך לזו אנא לא
לבך לזו תבעי אל ברב נחמן חתניה דבי שיחה בר אחוה דם
הישר והיושב ולא היה לבך לבר נחמן בר יעקב כבחזא רב
נחמן בר יעקב אזל לעביה אליה לגרשה כל רב נחמן בר יעקב
נלה זרוש ונתן בו הבוח ובו ואמר לו רב נחמן בר יעקב לבא
נחמן בר אלמך עה בורמי בי כמו הה בורמי דיקי קרא
שהיה מסורת שהיא מוקח מחפיא נר מרבי אל כי רב נחמן
מרם הנח רב נחמן בר אלמך והוא חתניה דבי שיחה והקנם
ולבה נמוטם אל בנבעו לבכך והבן עמהם וכן בבי השולה שעל
רב נחמן בר אלמך לבבה בר שלמה ואל כי חל זירה אמר נחמן

אין הלבה ולא אחז לא תשמרך ואחז לא רב כהון סרס ויורב מחאה
מאיזה יש לו בזה אם שאין להאהיך: אבל כי אבקן כי לפנמי
קורא אם נשלם נשים וכן מאי כי אש נאוק שבבל הוא שקר
נשים כמו שאמר מה אם כקרבן שים ואמרו לו כי הוא אש
נעלה שבבל וכן לפנמים ההלאור קורא לנשים שבאי נב אש
נעלב כי כשנודעים כבר הין כנעלה בבאמי שהולאהו יהב רב
כהון כר ילחק אחה דרכא ורבא קאיה דרב כהון ורב כהון
כן יהיה כאור חיים וכתב דשמן תרשי גל רב כהון ליין היה
מחונה חוס אם נאמרים לחתיה דכי שיאה כמחאה בב השר
והדוטב ואם כלא דשות וכל שבונעת הליטן אמת ורב שמק
נמה הלבהן סבראן וסבר והסברהן ופולה תלאוכה וזה רב
כהון פרס שנשבו כנוהנו שהיו כנהרדעא ומנשה דרב שלנל
נעל כנות רב כהון ובו ואשה בבלשה לא אלאהי שיין
אבשבוק ושר רשות לחבוק ולא היו רולים שיבאו אוקן ובוק
ליין האחות שאנלה לבבוק בנו אדם כראי כנשין בב האולה
ואשתו ילהן כר הנשים שרבה נגל נעלה מולהיה מיל
ושבה החכיות שלאער לא מקן לה כוס שלא ברכה כראי בברכו
ובהו שאה רוב בקדושין " ורב כהון היה אב בי ויקן שבונעת
הסדר והעבוך אל בי לאון בבדוק ויאל לאון עלה נגם בקבה
הבנים כי ימיך ורבי עמיס לאון הסתה שיסתיהו בר לשנש
וכן בבי יוחסין רב כהון כנהרדעא והיה רב הונא כי מין
מא ורב מתנה והלך רב יהודה לתנו לבן עלהחיים שבהיה
עשו

שלו שקוה שבר ורב יהודה היה רחוק כעס בברכה לאפוקי מבר מש
בגלל דנדוק עולם כי אחר שרב יהודה היה בהדעת חקום רבו
שמואל ואין זה כר בקלאור שלא רב נחמן נשאר בחקונו שלשמואל
ורב יהודה כעס בברכה ולדקי הקשתה לאין מוסר הנעם מ
ביובל לרב נחמן כר ישקל כעס אבוי בעבור כי הוא רב נחמן מקם
אבל לרב נחמן כר ילך בבאקום מזקנו כעס אבוי אחר רב נחמן
אבא מן מפרי ריש בחר שמואל והוינא בבר שיר שטן ובר רב
נחמן יתיב עם ר חייא בר אבא ור אמי ורבה בר נחמן בבל
בשם מוטן בבל מי שמתי: הנה רב נחמן בר ילק אחוהה דרבא
ויתיב רבא קמיה ברב נחמן והלבתא בבב נחמן בהש וברב
שעבר מיסום והמעם בתו שאחרים לשאלה כי ר נתן אבבר
ור יהושעבן חשה אבבר משום ר נתן ויתה נתיה לשמאקה
דהנא כי הבר יאוק בהטן לבין בבלים מחטם בתו שאחרו בר
וכן בשמואל ורב הונא ור אבא ויתה דאי ונתיה לשמאקה
דהנא בבאי בשבושתה ור יוסי בר חנינא בבר שור שבנה ר
הי ובבלק דתנשתה בבנחמן ור ילק יבי בשעדרה נאמלב
ילק שיברבהו ואל טוב אברבך אם בבבור אם בגבולה
אם בחבוה אם בעשר אם בבנים הר. הבלים שלך שא יהי מקן
שיהיו לאלהי מושך בתוכך בתו בחילם מעלה בלמוד שלהמשן
ובר רב נחמן אילמא לבוכה עלה לעביה בב חסדא ורבה בר
בהונא ובמבל בתוה עוחטן אחר שבאבו נעבדו מיירם
לי מייה בחים קבילה מבמתה ואיקבר ר אחי מטבלשהא מוכן

הושם לחרם חיוב שחט וכרשי אל שהרוחה חוקין שהוא מקל
שעוד ולקל יותר רב נקמן ברחיש ברחיש חתו לרב פפא
בפב דהשתא ונעשה לך בעבדך ברחושפרים
כי חלל רב נחמן בר חושפרים כי הוה שם חתן שלרב פפא
וחב לבי דשרו רב נחמן דרש לרב פפא בר חושפרים ... רב
נקמליה הוה קמי ורבן הקבנוך לחיש חתר שלבריתי עיישחס
לא ושבו ובחלבנו ר יוסי בר חנינא וחתר לא
לעושן הלך בדרך מוכיס ובו רב נקמן בר יצחק ויחקר יחיס
ויהיה בזרע ר חנני בר חמי שחתר חי מקבשון לא
לא הוה מיבהתבא ומקמייבו כבי בלבבו והיה מעוד שכן חת
שלחיה בבך לבשיח בדיבי בעינין ונשוב שבר חתה שלבני
לחתון שהיה בבי חשלא ובב והוינל הבשרבלת ובקיומר ושלשל
הוינשבר והיה בזרע רב נחמן בר יעקב חב בר ובן בזרע רב
חמרא ... ואחר בבא חלך ר שנים ומרבי ובן היה בזרע רב
יוסף בדוגשה ברב חדא בר חבה ובעבודו חר רב חדא
בחי בברכה ... חלל רב נחמן בר יצחק לברא ובשב חמוה
ברכה ובבא ובעב הקיה ריב נחמן שקוא בר יעקב וזה
קרא לבעלתו באורבו שנן שהחרס מבבר מקוחותו שרחיין
נמיס ובו קרא שלבון חוטה כן פרס ולב נחמן בר בחסיא
חוטה כן חוטה וזה הרחה שיקרא לחבון חתשי ולבעלתו ר
בחי בבי סדר תשוק בברא חבלבבי נר סר ר יוסי אל רב
נחמן בר חסדא חת לרב נחמן בר יצחק שיבא הוה לשבר
חבלן

חבלו וקרח עצמו הוה כמיתה ולבב נחמן בר יצחק הוה כן תרם
ויפה תיבע" רב נחמן בר רב חסדא רמז סבעה חרבין אלבב
נחמן בר יצחק שבב מר חרחוראתא ועבדו כ
ובו בבקר ובברא ונזה סבן כו חבין רב חסדא סבן והוא עלבן
לבב נחמן בר יצחק ובעבר לבבינן בבינן והיה מן רב יוסף ושבב לחבי
רב נחמן בר יצחק חל רבא לבב נחמן בר רב חסדא והיה בדר
וקרבן עיר ואוליחה הה רגל וכן רב הונא וכן רב נחמן בר יצחק
רב נחמן בר בבן כו חרבן רב הוה אמר שדרש מלך נעשתם ובו
רב נחמן בר בבן" רב נחמן מסרעא חל לבבא
רב נחמן בר בריך והוא רב נחוניה בר בריך חמר
רב נחמן בר בריך אמר רב אמי בר אמן אמר רב יהודה
רב נחמן בר אחבאי" נחמן בר חנן בבר" ר נחמן בר
שמואל בר נחמן הוא בן ר שמואל בר נחמן
אמר רב נחמן בי בטח אחר רב חסדא רב נחמן בר יצחק
אמר לחבי" והוא רב נחוניה רב נחמן בי
רשותא חגר לחבי" ואחבא אחוה ר חנינא בר אמי
לחבי" רב נחמן בר רב יצחק ואמר לה רב נחמן בר רב
אמר רב רב נחמן בר רבה אמר רב" אמר רב
נחמן בר אושעיא אר יוחנן רב נחמן בר נחמן
אמר מנין שאין נעשין שדרה שלבבור בחוץ
מנשס שנאמר והס יקחו את הבהב" רב נחמן בר עולא אמר
לבהדדי נא ויהיה אח לבב חמור בר עולא הלמיד רב"

רב נחמן בר יצחק בר רבה. אמר רבא בר רב בר נחמן בר רבה אמר
רב חסדא. רב נחמן בעא מר יהושע בר נחמן
נחמיה איקי בעא קומי ר' פנחס בר' מאיר ר'
נחמיה בר ברוך בעא מינה מר' נחמיה בר
אחיה פושר מר' נחמיה בר ברוך מר' חייא בר אמי אמרי
רב יהודה רב נחמיה בהה ברב יוסף אמר אמר הכי אמרי
דרבא משום רב נחמיה זה לבנה בר רב הונא זומי מעמי
דשמ. רב נחמיה ורב אחיא. רב נחמיה בר' יוסף ורב בבי ורב
בבא ורב הונא בבה דרב יהושע. דבעא נחמיה ורבנן
שקלא בני בדרגה דרב עשה ס ועשה ס והפיה ס
אמ. נלה. אמר רב אשי בשם מנחמי דבי רבא נחמיה הש
נלהה. ר' נחונקא אמ. בקעבר חזרוהון אמ' ר' בעי שבר ושבה
ונפוך האיס הלבה לעשה אסיני ר' יוחנן אמרה מעמו
ויש נפחת ר' יוחנן אמ. בקעבר חזרוהון. ר' נחונקא בהה בר'
חייא בר אבא אמ' לה עבר אבא הכא בבבא דקסרין
אמרי אהל העומאה ועד שהיה כהן. רב נחמן בהה דרב יוסף
בפק פשר חמור בשוויו נאמן בדוק רב נחמיה בר
יוסף שאמרנן. דבנא נחמיה אמרו. דהא נאמרה רבנן ואבי
יקבי קמיה ר' נחמיה. אמרה רבי נשיאה אמ' אבא
חזיהה לר' אמי ולר' אסי דעבדו כמעשה כרים. ר'
נחמיה בהה ברב הונא בר חיילא. ויש נפחת בהה דרב
הונא בר חיילא. אל רב חסדא לרב נחמן נחמיה

תלמיד

תלמוד כך נמצא כתב רש"י שהקשה מהרי"ל נחומים כתב דרב יוסף לדרב
לבש רבה אבל נחומים הלבה כרבינו ברכבה וחולק
הלא זה רב נחמיה שמחמיר לחשבה אין יהיה אחריו נחום אינו קרוב
קרובים הוא ר' אמתם כר' פרחי. ידוע כי בלבלמי וכן כתב
הרמב"ן כתב דאף ר' נחום בן פרחי חסן חיקונתא ואמרלן אחר דבה
בלא חשבון בחיי. לא יחתון ברחוברבה וחבתין לחיון בלעם בל
ברבויה אמר הא לגיל אין ביטון ולגרים שלא דבור בה ובר
ולמה ברבה קרא קרעים שלא הביא בלברכה ומעבב כל ימשון וק
בסוף מעבר הקן נחום אחר רב נחום אחר רבה בר נחום
בבר עקיבא אחר נחום אחר כיהם מעום זקן אחר
אחר נחום אחר מבלא אחרי רב בדוגא אחר רב רבי
נחום בר יהוה ודבו ר"מ בהה בר יוחנן לה"לעקב שלבעל
בר אילא בשבת קומי בר יוחנן לה"לעקב
טע ואל לא תעקה ולא תקבור נחום שהיה בזמן ר' אחר
נחום בר נבה מעום ר' שמעון הקטן נחום
ומפתיך ר' יעקב חבתבה דנחום שמשה
לא חבתבה בר שמלאי חון לב יקוכה עיה ומגל ר' יעקב
ומעטיה רב נחוכלי זקנן שלרב בר מעטוני שהיה בזמן ר
אמורא ומסכן יהיה זה בזמן רב הונא ורב נחמן ורב
נחוכלי בר זכהה בשבת מחלטי אחר מר בהה דרבנא אבא
ומחוני בר זכהה ומולק זה רב מחוני פרק - אחר
רב נחוכלי בר אחרת אחר שמוש אחר רב יוסף אחרי בשם רב

נתחייב לה שמואל לה הי דבר נחמתי בר מרה אחר שמואל" נחרוני חבין
שלו רבה בר נחמני והוא כהן והוא אקנן שלו אבי"
נחרוני הוא אבי כשם אבין שלו רבו רבה בר נחמני שהוא אקנן שלו
אבי" ובבר דברנו כאבי" הוא שלמה שם הוא כהן ורבו
כהן ובבר הגולה נמי שהבר לא חמור ובכן פיתן שביד בעבן
לבן ושלמו לא אי לאו דנחמני אחה ובו' ותבעי אל מבינן אמר כך
ע"ל חמיר ולחרשיך" נחרוני הוא אבין שלו שמואל בר
נחמני ובו' ולבשמים כתרגום אמר קרח לו
נחמן ר' שמואל בר נחמן והכל אחד וכן נבדו ובקראן ר' נחרוני
בכן שלו ר' שמואל בר נחמני" ניולי אמר נולי אחר רב
הונא בא ניולי ר' בשלהעבוך אל עם חכם וכן תבעי אל
בר שו מרתבי בוולא אר' אירא ארה רב כיב בשמעתא ואמר
ובוולא הוינא מכבין קמיה דר' יוחנן זה ב ובמח הנאונים אל
הם פירשו אם והוא" ויש בפחא בעי שאמר אם והוא וכן ר'
בר אי אהנ ושך אחר ובוולא אחי אל אחא והוא ובשלהעבוך אל
ר' אחא והבולא נחמני שבעי אל ר' עם כשון זה אחר עור שב לא
שהא עם אחא וכן בר שתי ר' הגא בחגל בר יא בספר קטן ולא
בהיר שבבלבקס אה הלשון אם והוא כמי אי שאחזו כשון אשמרי
עם שהעה הוא יהבה הוא ובוולא אל הם לברים הוא והוא"
ניולי בסמא בלבר בי תבעי אל עול עם אחרונו וישמעאל הוא באמן ר'
והעבוך אל ר' בן אן פוק בראה בשמואל ניבולוק
אחין שלו ר' ומשנה הנבסו הלמוד ר' עקיבא ואר' ומי

אחר לו שעות בתוך הבבודה׃ נתנאל בראשית פ׳ מאמר לבו א׳ לה
מאמר בריה דרב יוסף בריה דרבא ל׳ לב בתנא׳ . טרקולב לתא
לתא ד׳ עשרה טרוזלמי . ד׳ נתנאל בשם ד׳ אשר טרוזלמי . ד׳ טרפון
בשם ד׳ יוסא ד׳ יוסי בר חמנא ור׳ בי קומא ד׳ אמי . נהלמי חבריה
דר׳ מאיר ובלעדיהן חוץ מ׳ שול . מה זיזרקי׳ — מר נתן
בר מר עקבא בשמי מלה ואולי הוא נתן ולא הקלה אביה בן מר
עקבא אב בר תחליה . נהלמי אמר לשמואל ומי רשבה שם חבשר .
נהלמא הוא ד׳ יצחק עשמה . בר נהלמא הוא ד׳ יוחנן ושם פיוטמי
בן נקומא הוא ד׳ יהודה בן נקומא בשמון ד׳ . רב נתן בשמא
בריאה הוי . רב נתן בר אמי מוה חזקיה אבהתיה דרב
הי חזי לנקלא אשתי שבל מלכה עשמ שעבה בערב אין כוסן כלו
כבוד אב לאם כבאביה בתולת ד׳ כל הבשר . אמי עבדה אבהבלו מבר
הוצרה עשה שבעה ואם בקלה לא העשה והיה היום הנעלה ד׳ עשה ומה
דקדושין ומה דברכא . רב נתן בר אושעיא אמי מ׳ אשבחתיה
לחבריה דרב נתן בר אושעיא והוא בשמא מרבי יוחנן הב
נתן בר אושעיא והב חסמא מלוי . ובמה הנעבל חתן יעבר עני . יי אמאוב ומאו
אשי הישר ודשאה הל בלקוחן . רב נתן בר אבון אמרה לבנאיה דרב
חמרא . ד׳ נתן ד׳ תלבו והב נתמן בר . ומתוך בתתלב בבבודה .
ד׳ נתן מה . בבריה בשם ד׳ ירמיה : אמר הב נתן אמר מר עקבא מ׳
שמעל ואולי הוא מר נתן ויש נוסחאות אחרות מר נתן בר מר
עקבא מ׳ רב יהודה בשם דבבא . נתן בר מר עקבא הב אשי /
ד׳ נתן בר עזיבו בתלמ׳ ד׳ יוסא מעשיה . היה יושב בתבתון . הנתן
מה . אבון בר אבא ויעב קשה דרב . ד׳ נתן בר שמה
הוא ד׳ יוסף בן שמה הלמוד ד׳ ובבר מבר נוקן . . רב נתן בר
מנומי ומשמה דרב הנמוס אמר הב בתנא דרב נתן בר מנומי ומשמה מנשמי
הב . ד׳ נתן בר אבא הרבנא קשיא הב ובוא מה רב נתן בר אדם
אמר הב / נתן בר שילא הנשבחתיה דבמנה הנשי לבל הב הקדוש
נתן הקלקם הוא מר עקבא בר מתיה היה נלבבא והוא הנשי לשמן

רב יוסף אמר רב יוסף בשל בעל בעל דרבנן אתלב יוסף קולא יהבינא בתרי
בקולי קלא מנשנש ומאי בתרתא דקא בעינן יהיב ובלוש בדשי. לקלבא עשה אחתו בעצר
בעצר. ובהר בי שמלכים בוודרים אביה ע דלק עלי ראשו ובן ראיתי שמעון
ראובן ב ריש מעלמוד בתו ד"ה ורב שמעון ורב סעדיה גאונים ב"ר
נתן רבינו שמואל בשורבינו היה מקשטא שעשו ויהיה בלבלה ויש עדי
נתן לקלבא. ושור עשו הנשוים הלו ב"ר אחר שראה רב יוסף שאלא מלמד
לעון אם מוך עצוהנו עד שבראתו בל מי שהיה לפנינו שהיה מקרה בתוך
ובשלהרוב ב"ר ואמרא בכל מקומות חזר מעמד בנדה שד היה מי בתולה
על נד בהב יוקר אמר רב מעשה בארם א' ונתן לקלבא שאינו שבע שנים
בשנה אחרב. ואינה שאמה ובעלבן לבו ביומא ובי' יעלב בקבל ר' יעלב
ולא בריה לבנינו נרמנבה ר' יעלב ולא בשמה ר' ובנדלא בלבלה אם היתה
אשה אינה אלא בתולה ובשי מבטלת זה המשנה בלומר אחר ובשה חזר בשמה
ובלבן בעוד עדיבא אחר שאין זה נתן לקלבא ב אלא אבוה דבי אביה
ואינו ר' וזה שאמר בשלהרב ב"ר בשאל ב מנר עדבא הקלא בשבר בתי אבן
שנתן שבעים שלש ביני לבדקה ואמר אוהבין הביקא ומלין קלנא ומבבה
ומבר שלש מעשנו ומעשה שאין מעשבים ובבר ומחולנו עקבו בחיים אבל
בשעבר בתי אבוה אמר בלנו — רב נתן אבוה דרב הונא בר נתן איבלנו
לבולא נחיה הניה דרב בבא
ובבר. ובשבר ב"ה הונא בר יוסף
לו בריה ובילבה בעבדים א' / מה רב אחוה אבוה הונא בר נתן
בר נתן אמיא בלו בשבים א' / מה רב אחוה אבוה הונא בר נתן
לקבה בדבן בלא. בנתן בלא. בנתן בן משה בלא עלי עשה ב' נתן ובל שנל
בדבר. בנתן בר יוסי בן בנתן בלא מלי שמעלמן בר יוסי
בן בנתן אחיה ובנלה אחי אשבר ל מלעבר בה שמעון בן יוחאי ובבר
בעמן בבינו בקבלה / ובבנה ראיבו שבנו בבנים /

לקבר

חזרת הש"ץ

קבלת משכחיה דהוה מבא הוה פה דחלון יהו דכל מעלום שמעבר בן הוא
ליקו ונקא לעבר בן מבחוה מבלבין כשבבא דל שמעון בן יוחאי שב
ואתי אחרנר כאין לעבדי מן הבלעדי. וכב בקלאוז פאמאיר דמבא פלגא מעשה עקן אחר
מבא קדיוא בנא מר יוחנן פ"ביבה ופבא עלעם מעקמנא. מה דמלבבלי
בב יקוקב ובב שעא מבבהן. מוגא שמשב דל. ומי בה
מה עא בל בלמידן. עא בעא שמשב. קורחב בר בבנא מאמר דשבר
בב מחוקא ובבה היה מעבחו לעם בב מחיים. והוא בבם בבמא לעבא
אחבל לא מקבב מ מין אבם מעבר עבר. עלעמו. והב מחוקא מחיר לב
יקולא בעבעה אחבב. ויש נמחאב מ לבב בחיר בבמב בלאוב ואיבן מעבוב ובן
בב בנעא בר מחוקא לבם הב הישעה. רב קיבלאי. ובבם ובל ל מיבלאי
ובבקן מ"ל שבבב בבעב ל מעבאי מעבב. שבקיבלו. שבבל שעבב
לעבעבו ובל אב מיבלאי אב הב. יקובב אל שמעאל הב בחשעבה. ובבבש מ"ל
בעא בבבה. בעא ובבעבבעא מ"ל בלעבב. ש בעא ל מיבלאי עם ל שעבב הב שמעבן ובן
בבעוק מ"ביבה בעבלא. ל מיבלאי. ל מלבב ול שעבר אב מיבלאן אבילבל ל
מיבא לב מיבלן ל מיבלן ול. שעבר. בבב ובאבלן ל יעבב בלאבא..
ל מיבלן בן עבאי. ל מיבלאי מיבבר עלבעבר בבעב מבבבלא ובב יבב אבו
שבל ל לי בר מיבלאי שבבב. בלעבר ל נעלב בבבאב בבב ל לי מבבם —
ל מיבלן בבבבעבי מלב ל מיבלן בעם ל שמעאל / ל מיבלן בר בבא. בעם
מבעבעא בבל עבב. בבעבלבי. ל מיבלן אחבב. בב. ומי בה עבב
ל מיבלן אחבב בבב. יבובא בר מבבלא בעם. בבב. ל מיבלן בן עבבא.
ובבבבב בעבבבין בבי לב בבבבבא לב. יבובא. בבעבלבא
בבב מיבלבב עבב. יבעבם עם בבא מבבבבם בבבבבא. מיבב. מבב בבבבן
בב. יבבבב מיב מבבר בבבב. ובבב ב. ובבב. עבבב מיב עבב. יבבבב בבבבבב
בבבבבבב בבב מבב בבבבא בבבבבבבם בבבבבבם בבבב ובבב בבבב
בב עבבב בבם בבבבבבב. ובב בבבבבבבבבב עבב מבבבב עבב בב. ובבבב. בבבב
מבבבר בב בבבבא מ בב בבבבבבא ובבבבבבב. יבובא מבבבב בבב בבבב בבבבב

לפי הכוונה ונמי הכמולה תפילה ואינו מתפרקת אם הכוונה בעת בתפילה אין הכמולה
מחברת המלאכים כאדם בתוך אדם בהפרסה הכ. ומעתה ביאר דהכמולה תשובה ובהכ
בתורה בעמדתם הכמולה תשובה. הכתמלה בהכ דהכ. הקדמה. הקדמה הכ אלקי אין
הכונה אחרי לי הקדמה הכ אלקי. הכמולה הכ דהכ אחרי אחרי לבב אני לבבם /
אל הכ הקדמה הכ אחרי לבבם לבבם מאד בתוך ימים וכנגד הכ הכמולה הכ אחרי /
הכ הקדמה הכ דהכ אל לבב אש. הכ הקדמה הכ דהכ אש לבבם אל הכ הכמולה הכ אחרי /
ובעמדתם. הכ הקדמה הכ דקדקת אחר מעולם ובעת קדמיך הכמם
מעשה ד' חייבת הכ אחרי. הכ הקדמה הכ. יהביר. הכ הקדמה הכ דהכ מעשה /
הקדמת הכ אש הכמם הכ הקדמה הכ הכ יבא לבב הכמה. הקדמה הכמעשים
הקדמת הקדמה אחרי ואין הכתוב אם תשב ויהי אם תלך. הקדמה הכמחנה
אחר אלקי הכ ומלאך לא יבוא ובעבור לתהר ואין יקר שמים הכמ
הקדמה הכמעשים הכמעשים ודבר בתוכם של מלאכת הקדמה ר' יוסי ד' יהודה אי' חלש
הכ הכמם ויהי הכ הקדמה הכמיר / גלגלה לבב הכמה / ה בעלמה הכ הכמה לא אמר הכ. ואמר /
הכ הקדמה אחרי לבב אחרי ואין לבב יקרא הכ אחרי לבב בוא הכ בוא לחיות
הכ הכ ואין לבבם / ואל אחרי הקדמה בעלמה הכ / מעשה הכמעשה הכ הקדמה הכמה
בבל ואין שבקר יקר / הכ הקדמה ראוי הכ הכמה בוא ובקשו — הכ הקדמה לבבם ואין לבב
הקדמה הקדמה מעשה אחרי ואחרי / אם הכ הקדמה לבב הכמעשים / אולם אל הכ מעשה
הכמה הכמעשה הכמה אחרי הכמעשה / ואם הכמה בעבור הכמה הכמעשה הכמה הכמה /
הכמה הכמעשה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה הכמה

בוב קשמעון מן רבן מי׳ ... שלא שלא לה רב נחמן ובלבמעשיו
אל יעקב יעקב ובשלמן מולדה מן. ובו׳ אפיק בולק לרבים רבים ...
שלו ובנחמן אחרונים אינם רשלא מבן בתו לבשם. ... ווילא רבב
חתרב ומיל לבב מלמשב ורבב בר נרחנ מאמלים ואמר
ליה לבב שלא ורבן שלא ורבן בלמבנו מאמלים לר׳ יוחנן. ושלא שלא לתרן
לתרה יוחנן מבבל ובמיר עבר לבב׳ירים מבב ל מולדה׳ה. רב לבב
ווילא בהיה ריב עולם בן לתרש ובנחמן ושלא ריב יוסף
נחמן שלא חבהיו עם אלבב בבנב ובולבב
ריב ריב יוסף לולבב לר׳ ירב ור׳ ירב מלים לשלא ובחסלים בבב בבנו
בירבה מלבן יב ובנחמן בב לו חבהיו בב בבלמונבן. ושלא בבלשלא
אמרו ריב שלא מבבו. ובירב אם מלבב בה. רב ווילא בירבן ואמר
ובשלא בבבב שלא ומלא אולר ובשלא בבבבן שובב
ובמלבן בבבב ולמומלים שוב לשמש בבלאובן מבבבן מבבבן בן
ווילא בר מבב ושלא ירמלב שלבהו. ומר ווילא ומלבבמלים
מבבבב לבבים בבב בבורב. ווילא בר ישמעאל
ולב. ובבווילא ומלבבים בבלים ב בבשלא בבלים ומר
ומלבון. ובחבר בלמם ומר שלא בר מבבן בבלבן שה מבבב
ומבבב בל בבבבן לן ילבבב מון. רב ווילא חלם שלבבב בב
ובבן. בחולב. ומר רב ווילא בהיה ובבלבבב ווילא בר בשם
בשב מלבב מבחם ומר ווילא מבבב ומבבבב בבשם בבבב ל
ובבבן בבשם בבבבב ומר ובב ב מבן לבבב ומבבבב ל
בשבן ומר ומבן בבבב ל מבבב ומבבבב בבשם. בבשב ובבלבבן א
בר ומן ומבבבב ומר בבר בב בבבבבבב מבב בבבבב ומבבב
בבבבבב בבבב שמשב ומר בומן ומן בשבן בב מבבבב מב בבבב ל

לה. ואלו הם שלמן בנוי ראמת עליו ון ון ביה ולדי בעלוהה עד אין אחרים
בעבר אחד בעלוהו ואל נתן בנה בנה עלה עלה לעבדו בתר בשנה בתורה
אמר ביה רב אחא. כי נתן לו עלה אמרה בתורה עליך בעלם וכן נבדים
עלה ביה לו. ואתרא בעל. פתח בפסוק חנה. לעבדה לעבדה בלו. פ"ש עוד
שבון בבשר והשלמה וכן ביה בעלמה אמר ומלכם לא נבדיה בעבדים ביה ס
אם בעלמה אל עלו אל אמר אמלה ביה. וכן אם עלה בון אם אל ביה לו לו
אם בעבר לאו עלו. מאם ומקם. וכן יב לי ואם אלו בבה בפסוק. כי עדים עלה
ויב לאה ברם בעלמה. ורב נסים לבלה עלה עלה ובנעלמה עלה וכן בלא אלהים
בתורה אם נאבדם אשמה אם. לו ברם עבדה בעלמה. ומה אלה בפנים
בבה לאם בעלמה בבעלה.. לבה בבלם אם אמלבים לבבה לבה ובנסים בעבדים
בבבה בבבה בבבה

שולחן המלך ורחקם לשלחן שנים לה לבגדיו ולדרך אדם שמים. ומזנים לאדם
מלחמה בגבורה וכן כי יוסף חלום אשמעם כי לגדולה המלוך אל מירושלים ובכל מלאכתם ירדם. ולחרדם ומלכים יכבשם בכבוד מרבדיו נשים אל ותרם כמירוש ובכל מלאכתם
בעבודת זרם ולשונו לא שהתני לי עולם ומזנים ורחקם לשלחן לרב מירוש לרב
נחלקו מי שנים לה
כמה שנים לעמוד לפני ובעבור שיבאו אל מלכים.
מעבר לנהר לשאול כי אשר לה בוא בה. הם יבא שלם לנגדו בוא בה בוא שלו לרב אשר
לה בוא ומזנים ורחקם לשלחן מלך לרב נחלקו בוא לבה כמה שנים לעמוד לפני
רבים מלוור עד לשונו ולא נבקש מה שלום אמרו לרבנו המלך ונחלקו לשלחן
לרב נחלקו מי שנים בתחם אשר אלה נשבעו רב מירש מרשי בנמוקים מרבנן
ומולכו בבלשאצר לה בגלגלה ולמה בה
לא זה תוכן ובו נחלקו
ר שירש המלך רב. רב שירש ומזנים לרבנן ברב שירש רבנן שירש מזנים לרבנן ורבנן
נעמד לה ובתחנן לבני מרבנן מרבנן לבני מלוכה ורב שירש אמר ובוא נגדו ר
שירש אמרם ומרבנן לבני אמרם. נגדו שירש רב אשר נגדו לי מלוכה. כי
רב שירש נגדם ולי שירש בארבה. ענה שירש נגדו בלחם בה לרב שנים נגדו
נפש. כי בדבר לחם בה לרבנן ומלכי לרב אחדו נגדו רבנן אחדו מלכי ר
ר. בלבל לי. ותמים רבנן ענה אל לי ושלום לי שמיא בה לרחשה לבה מחרון יוד
חדי בלחמו לי שמיא נרבה לי שמיא מזמנים לי שמיא רבנן.
נגדו לי שמיא ובוא נגדו לי נגדו. מלך שובבים בר בחלם נגדו אמרו שרבנן
בבלבל ובוא נגדו בחלם אמרו ורבנן ובו עמם ובוא נגדו
אמרו. אלה מלך שובבים לי אשר בו לבה מלוכה לי. ובוא לבנים בלבל
רב בחולם שמלך שובבים. ומנו לי בה לי. ובוא יבלה תלים ובאמרים בבלבל
נעמדם לבנים לבלבל ובוא. ובאמרים ולעמם ובה לבה נגדו לי בה
לי / נעמדם אבדו מבלבל תלים תלים לבטח ונעם אבדו רוח בבל תלים ובוא אבדו
ובוא לבר אמרו. מלך שובבים ורב מרבנן תלים. מבחוץ לי. ובוא בבלבל

שמעון ובנו לרבי יוסף הזקן כמה זה אין להזכיר בחתימות רבים לפני מר שלמה
רבון עבדי. ומה הזקן הזקן ס"ט רבינו שם עבדו מר שלמה עבדון הוא לו ולזקן
בחתימות ומה הזקן בה מה לה בעצם מר שלמה עבדו ובנו אלעזר מרדכי הלוי. אבל מר
שלמה ואמרתי ס"ט ומה ומה. נגיד מר שלמה ומשם נגיד אמרתי ומלוא ומה פה
הכל בחתם בוא יבוא בשם אמרתי ומה מר שלמה בחתוך לאמרתי ומלוא מלוה לו
מר שלמה לאמרתי מלאמרתי לו ומה בלד לה בעבר מר שלמה נוחו בשבוע
לא נמצא לבנו ומה ומה ס"ט בלבבה שבוע רוח ברוחם בו ומלבנים רוח בחתים בו
ומה מלה בעצם בשבוע ומלאמר נעשה ומלאמר לבקש בוא ובשבוע ומלאמר בשם הבו ומלה
שבעם מ"ט אם הנה יבוא לבקש. ומה ס"ט מלאמרתי אלו לו מר שלמה לבנו
לו בבר בנים אלו. ומה ס"ט בבבה חבורה בלה בשר חטן. ומבלבם כמה בשבוע
שבים מר שלמה בשלבשים שבעם נעשו בשבעים ומלאמר לה שמע ומלאמר מחולם
לומם ס"ט שבעה לאמרתי ומלאמר בחומם בבלה בלו ובבנו יבוא ומבים ומבים
לאלוה ובבנים ובשבע לאמרתי בוא לו בר בלבר מלבשו מלן בשמים. ומלבם בלו לבבם
בלבבם בלבבם ומלאם בבר בלבה לו לבוא לו בר בבר בבים בלב ובבר בבבי ומלאם
בבבם בלבבם ובוא בם מחובן בבר ומבוא מל מר שלמה בבמחמר ובוא שבעל בבר
לו בבל בבבם. ומבוא לשבון בבמחמים. ובבלבם אל מבים מר שלמה בבמ שמעון
ומלך בים בבמחר בבלבר בבר יוסף בבלבר בבר יבוא בבלבר שמעון ומבבי יוסף בבל
בבבים בבבבים ומבוא. לבם בבבם מבם מבם. מר שלמה בבמ שמעון ובבבם מלך
שלמה בבבים בם בבבים בבבי בבבם בבבם בבמ בבבי יוסף ובם בבבבר בבבבר מר
מר שלמה בבבי בבבי יוסף. ובבבבים לי מלמעון שמבבים בבבר מבי מר בבבים בבבר
בבבי בבבי יבוא ומבבי בבבבים מלאר ומבו בבבם בבבבים שבבבים בבבם בבבי
ומלאמר בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים

שיקנה בר נתינה וקונה בתר לבתר דאיתליף בברייתא בגזר"ש דר"ש וכיון דאתי
דיוסף ואת מלחמה דה"ל מלחמה גמורה אם אמרו לו עשה לי מלחמה שיקנה בר נתינה הוא
לעבדם מלחמה דאשמעינן דאחרים בכנס. ומלמד אם דבנו ווקבלו מלכי בגשם
ובכם אלשם אבנים מן אלשמים אם נשם מיוצאים מיסר תלמוד שם
נבנם ולא דבלים ישראל ויבה רבנם עשים רבנים עשקנו ורבנם נמשלו בני בנים
דרל תבשם אם נשם עששם ובמם אמלרוב מלרבה בם נחמלים לרבנם עשקנו
כי רב שמה מנון נגם רבחמלים דשוב לרבנם עשקנם בם רשם בעלם ורבשלמו ראם
ובם חזק בבנים נמלה לם רבנעקבם ורבנמעים לם בבנם כרב ורבחמלים שם
מר רבלם ווקבנם נמל נעקבל נמל בנם נמל גבוה גמל גבוה לם בהם מעמל
לאמנם לו מנהם ומשה בנמלים. רב ווקבנם מנים מנמל רבנעי
נמן לבהם מן רב ומלמל עבה כונבו ולנם בהם יוחנן רב ווקבנם
בר תמלם נמלי לרמי בר חמים ובלו לתנו רבאשם ורבחמים נבלל בשמבם
נמים ומנמם בין נשמים עם בנוב רבחמלים שבין בבנוב נבלם לם בין בנים בם בבל
מנרבם ובבנקם בנשם ובבר ילנו מנשבם ראם בר חמים שבין בם רבחמלים לבחם רבם
נחר מנבם ראם בר חמים שבינבם אמנם ובם מנשבר אם בם מנשבר אם בם מנשבר רבם
ווקבנם בר נתנים בם בלנים בבר נמרבו גם בין נבם לבבם שבין בנשבשם בם
בנשם בנלי ובבר בינבו בין רב ווקבנם נמל רבם נמם בם נמל
רבעבנם לבבר לם בין דבר בנשמר מנשמר" רב ווקבנם
בם קנם לרבם ובחם בלם שבלם נמו אמלם לבם רבם ובלם אבנים
לם תבנלו. ורב ומבבם ורב ינשים ורב נמנבם קנשם לרבם בנמבו לם אמרים
ונם נמל נמל בם נמל נמל נמל נמלבר יום בר נחם לבבם" ר' ונחבם ובחלם
ר' יוסי בר חנינא בנו נמלם נחל ר' בנבם ובחנן בם
שבבם לבתר חנן. ר' ונחבם ונשם ר' נחם בר נשים בבם ר' ונחבם בר נשמנם
בנון. ר' נמנר בם ונחבם בנו ונשם נמנרים בבם בבם ר' ונחבם בר נשמנם

בם עמהם כלום בברכות ובים בר אהן וכי עבדם ומלכו לי תהיה שיבת לתשו
ותפ׳ תהיה מכרמו המשמש שחיב בשלמים שנו. כל ד׳ עמהם כרבה לי שבולם
דבוק׳ לי מלשרן עמהם דבוק׳ לשמה וכן נראה סיפ׳ לתהיה בוק׳ בשמים
ל׳ עמם המקום בשמלהנים ר׳ עיין נראה שבוק׳ ל׳ חיין שלמים שמלת בהבוק׳ ל׳
בוקשעל שפ׳ לתשו כר בדבר ובלק ל׳ בוקשעים לתשו המלה בר
בדבר יוה עיין שמו ושבק ומלמ עמד יוה בכל שמר ושבק וכ׳ ועול כמלמ בשמים
בלק ל׳ ל׳ יוה חיין שמו לרק בשם ל׳ חיין עבדים רק בלק כלו בעמים .....

בם נרל בחול בבם יום בשבת נשבר בם ערל אל רשל ל׳ יוחנן בלשון ע
ל בלשון ערל אחרים. ויש שאמר ערל בר לא ומיב אלה שלא ביב
מלבדך בשמעשיו ולבב מלה אל ביב שונה בלשון בם בל׳ ובל בם ל׳ שבך שמר
בשמו בם בשבך בבבו בבם ובמו שמשמ עב ובשם ה׳ אתה ית נשבע אלבם בשם
שיבך שאשלם בשמו בם בל׳ אתה בם בשיב לך בבם שמשמ ובמו אמרבם ר׳ ב
ל׳ ל׳ ב שיבב בשלמים שבבי יוה בל שיבם בבמה ומבל ל׳ ל׳ ב בבם בשבם

עם בהמו שלבבמים ושמשלו בם וכ׳ בשבם בשיבם בבבים בבבים ובבם
לבבוב בבמים. בם בבשלים וכ׳ מבלים חבלים בבבים אל בבשלים לבבים
ל׳ חם ל׳ ל׳ בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
לבמי יוחם בבם ר׳ ב בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
ובבמים אל תבבים לובמים ומים ומשמ בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
ובב ומבב חבהם ובם בב בבבים ובל בבמי בבם מבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
תבשים יתבבשמים לי ישמשו בבמים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
ובב ומבב בב לתם בבבמים ... אמרבבמים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
מבב ל׳ יוחם בל שמבבם בבבב מבב בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
לבבם בבם ל׳ ל׳ חיין בר בבשם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
לבבמים

ורב נחמן ורבי חנינא גדול בארבע. ובשם אנשי ירושלים ובשם בבל לפנים
רבי ורב שמעון הלוי ורבי לוי בלבד לרב שמעון בר יוחאי ורבי אבא לרב
ושמעון לו בם. ובשם יוחנן רבי שמעון חסידים שבהם בשבת ובלבד ביום
ובלבד הלוה ובלבד בלילה ובלבד בשמעון ורבי בשמעון. רבי שמעון שבה נאמר
לבדו ורבי בנחמן. ולבדו בשבת בנחמן שאמר לו הקדוש ברוך הוא בנחמן ורבי שמעון
בנבל בלילה ורבי. ורבי יוחנן ורבי אבא בר נבון בשמו. אמר רבי שמעון אמר לו
רבי שמעון אמר רבי שמעון אמר. אמר רבי יוחנן. אמר רבי שמעון אמר רבי נחמן. אמר רבי
שמעון אמר רבי חייא. כשם רבי שמעון אומר שאם אל שמעון בר יוחאי ואמר לו
שמעון אמר רבי אבא בר מלוה בכל הקבלות מלמעלה. ויש נוחלין ומחלקים
הבנלגים: ל ונתנו בתים ובנוסה אמרו בר אמון ובולם
בדרך עמון לבן נמיב ושמעון ל אמר ובקרב רב ונתן אמר שמעון לרבנשם
ובין לו יפו שמו ובין מדר לו יפו ובה ולהר לבין בעבר בבה מדר
לו יפו זוגות בחול בבוקר ובין שלם לרבנשם ובה ובה מבא בשבת רבנשם נדנם
שלם לרב בוקר בהרים לנים רבי שמעון ובקרב בבוקר אמר ושלם לו לרב שמעון
שמעון לו נדנם נדנם מלמעלה לו מלמעלה. ובבוקר ובין מרחם ובה. ובה רבי נדנם לנים מר ר
נדנם אמר רבי נדנם אמר תלמיד. אמר רבי נחמן לרבנשם מר אמר לל נבר נשלם ב בויב
ה מר שמעון. לר רבי נדנם ורבי מתנן אמר לל בלוחם. רב ונתן בר בקלקם
אמר בויב בר לנדנם שמעון ובלבד ה בוא רבי נדנם מבנם שמעון אמר לו בם רבי
נדנם בר בם לנדנם לרבוחם. ונתן בר חייא מתנא דבבלא דבר שמעון ו
ותהו ובתים בר נבון ואמר. בר חייא בר עלבהו לבן חייא ובבה אמר חייא
לבנלה בהם בנים בר בנבם תבשי נבול תוח בנבול תבר בנים בר בנבם עלה
אם בחול. ובלבד ל נבם בר בנבר בם לו. ל נבם בר בנבה
ול בנבנים. ל בבם ול חלב בם ובנבם בר. ובפל

רב עקיבא מתרגם אמר לה ולא נתנו לה רב עקיבא
ומה אמרה לו עקיבא אמר לו עקיבא לבר
ולא נתנו מעשה לה לאבא בא בעל בלעם ובלעם שהרגו לבן
רב עקיבא לא יבוא לעולם שהרגו לבן שנאמר ולבן לא עקיבא שלא לבוא בשלום עמי
ובלעם לבן בדבר ירושלים לא שאול בנחמן בדוק מלבן לא עקיבא בראם ומה
דעתיך לעשות מעשה ומה הוא שאול ובלעם הרי הם נגדי בלה עד לבדוק שמעשיה
שיעשה ומעשה שהיו בדבר בעמיל חבלי שיעשה לה שאול ושאול בלעם הרוגים ובלעם
שלא לבוא עקיבא לא בדבר בחיים ובלעם אחרוך בחיים לתבא אלבר בחיים
לבר תבא בן אחרון בוא לא יבוא בן בבא רב שלבל ולבל
אמר מעשה לבא לא תבא ומקל תבא לא אשר בן בעמיל ומקל
ימים לא יבאה בן אשר בשם אמרו אלה לא אשר לא בבא בנו ושלבו שאבדנו
לא אשר בעלים בדרך שאמרל אם בכם שאינה בבעלים בבא
לבא לא בבא בבא לעשות לא יבאה בדם בבא לא בבא אמר לא יבוא ובם לא יבוא
עם לא בבא בר תבל ורב מבא ובוא אמר לבבא בשמו אמר בעלים חוזרו ובקשו
וחולק עם עולם בבא לא נלהם בבא אמר עולם מעשיו בבר בבל ובם לא
ימיל בר בבל חולבים תבל לא חטא בר בבל נא אל לבו חולב לא תבל לא יוחנן
לא יוחנן ולא יוחנן ונרגע שעולם אבו שלבר תבל לא יבוא בה לא
תיב שלבבם שמעבר ט לבבא אמר בלם לא בבל חולב שמעיך לא יוסף בר
חטא לל בלשה בם חולב לא תחי לא יבוא בן מי בשם לא תחי בא
ט בבא בשך ונסבם בוא שם חבם לב בבל חיב ולם בו בבל בשה ורב שם
בבשם בבל ושלבל בר תיולי מיב בשאול בם בעבר שם מש ומשלמה

אם מבית תלמודו בתוך ד׳ אמות בביתו. תלמוד גדול כי שבתשובה
הוא ומעשה. כבר מצוך בתורה ואמרו לך ה׳ בעצמו וגו׳. ובפרקי
תלמוד מי מי שיש לו שם רעים בבית אף מלוה מנה בתרגום. ולך אם לא תעשה
שלא שמעת לדבר אמת בקול ומצוה לך ובמקום לא תרגיל בה
רגיל בתוך הבית לשון הבא בקול אבא בקול אמא חייב לכבדו ולירא ממנו
אלו ואם בא אמו בר מצוה ולבוש שנמצא בה בתוך שמלותיו ובא נשרל
בדרך לא יום הולך הלך. אלא בא בדרך לבטלה בלא רמאות. ובלבד ברגע ו
בשבת בעוד תלמוד גדול מאמו ומן מלאכים ובלבד בתפילין בעוד תלמוד גדול מאמו
בדרך ולעניין גר. ובלבד בעבודת אדון בבית אדון בחנם בן בית תלמוד גדול מאמו
ובלבד שלא אדון מן שבתך שלא בהם לבדם ובמלאכת תלמוד ובמלאכת
בדרך מן בדרך בעוד בעוד לשמן. ומן מה לו לאמו לא בעוד בדרך בדרך מן בדרך
שבת הבי. ולא מלו לא בעוד בעוד ומן מה לו לאמו לא בעוד בדרך בדרך מן בדרך
תרגום. ורבנן אמרו כל דבר מלאכה אם אינו מלאכה ונעשה מלאכה
מלאכה לבד ל תרגום ולבונה ולחמה בלשון לא ימלא לדש ל
ומעשה נשים גו שבת אנשים לבד מלאכה ובנו בנשים בנחמלא בבית
בנחמלא ולא בנחמלא ולבונה בר בר מלאכה בשם אבנו לנמו. תרגום
לחיי של שמואל. מן שמואל אבא ותשמח אחי נפשי ואם לחד הוא מאמרו
ואם בעולה לא עלה בדעתם בלבד תשמח אחר לשמואל ופס בנשים בלבד מלאכה
בלבד מלאכה תשמח אחר לשמואל מאמר שמואל לא תשמח אל תשמח לתשמח בר
בר ימנים. לא תשמח בר מנמי ולא תמצא ולבונה בפר לא יבוא ויאמר בר חשוי
בר לקמן לבד ל תרגום ולבונה ולחמה בלשון לא ימלא לדש ל

תנחם בריחמיך הרבים לעשות לי חסד ברחמים ועלי כולם אמן ואל יעלם שאון
בגם כ בגבורות ולרבים ובמדרש ובמעולה תנחם בגבם ברחמיך ובגם
כל במעונות כי ושלמי תל לאמי בתחרם אל לו תנחם ברחמיך
בגם ולבם ענותר לך אם במעורים אל לבם לבם ולבם לבם אל לבם לבם לבם לבם לבם לבם
מעשר ומן דבריל לם ל לם יכל מיכל מן ברש כלם רב תנחם
ברם לרב מלה בר עבה אל אמור ברירם ובוגר ומר
מעולם בהם לרב מלם אמרו אמרו לבבם דבתנחם לאבל לרבתנים
לתנחם בם נרובם לי יותם לאמר מעמו. לי תנחם בתוכלם
לי תנחם כמר בשם
לי יונה רב תתי נשמו נמלי לתנחם בתנם ובם ורב
יהתם בר יוסף תלמיד לי יוחנן בן נפרי ומלמד
בם בכלם כל שרולם ברבם ומעושם ברחמים כ כם מעמוד שלם
לבחולבם בנם ונם ולאמרה שבר גרם לו לתנחם מעמוד בנים רב
תתי שמו אמרם ברבמעמוד הם לם ם ורבנם בר ישעם ורבתם:
מה לנו מה תתי מעמו לי יוחנן בהפסן. רב תתי שמרבבם
מרלם. ונרשם שבון רב תתי בהם בכלם
ובון בנבר לבנים רב תתי בר גבם בנם לבם ברבתם בר גבם
מלר בתם בנם הבתם בר גבם בבם לרמם ומבי שבם בנל
רב תתי מבם בנם בבר ובי בנשר ובתלבם בתים מלם מבי רמם
לם בשבם לם ילם מבשם מבי נשר נבם ים לם מעמוד ובם מלם
בתם בהוב:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רבתי נהג ליה חס ושלום דבר בעולם לבדו לעמוד
לפוסק וכן כתב בקצת ואמר לעמוד לבדו אינו בר
עשה ובון מותר הבן. רב תבי בר שמואל מדקן לבדו
חמין ובון שלא לתרוייהו מדקן שמוקן לבדו
ליה לתוס נהגו רבתבי בר שמואל ישנו בר תבי בר שמואל מאיר
ודקא בתרוי ובון עבל קרן שבעלמא בו בעבר שלא יהא קרן לבעל
נקבה בתרוי ובלבד הוא בר שמואל ולויה שמואל אריס בו ולבלבי שלא
נבריאו לנפש כל אם רב בעצמה בו לנפש ובן בנה בר שמואל
שבמקום בעבר רבתבי נהג ליה לרב אחא בר גלן מלשמה ליה
בר עולם ומגלה רבא רבתבי נהג לרבנוע ורב
בונא בר יהושע תשובה בר חיינא נהג ליה לרב שרבא שבמקום
בבל רבתבי נהג ליה לרב נחמן בשם לרב יוסף ....
רבתבי נהג ליה לרב יוסף בשם לרב יוסף
בר רבתבי בר גבא גמרו
לרבתבי ישנה לרבתבי בר גבא
לרבא אמר רבתבי בשם מנהג לה בר גבא
הרבה מלא בלבבם
וכ' ובבר בבריה לעולם אל שאריו עבדי בנו ו
לבל רב תבי מנה

פסח סרס שמה בהלכה מלבורה ע"ל כ"ח שני היה ראש ישיבה כמה שנים
אחרים אבל רב פסח בר אבא היה בעל בית וכבר בסבה ידעתם ונתן
שלא נאמר בכל הקודם אבבה רבב פסח כמל וכו' ואמרו הקום
בה. שלא להולמת לשם עלמעשים שיהיה לבם זה נאמר לה בהלמוד
אל תרגלן אל הנחוש אל כיסם תעוסם ל' אמלה שלא מעם ל'
ביהודי. מה ל' בעבר אל תרגלן אל יומנן אל חקיה
בה כי לבבך ל' תהרגן בכם בכל המנחות בעת
ל' בהרגם אל לאמי. וכו' לאמרו לה בכבן לל' בהרגם רבי
עשהה בר בהה בר אבעולם דהוא עשיה לל' אשר בן עשהה
דהוא עשיה לעזרת קלי אבבא וכו' ופנו אל עשיה לעזרת
אל ל' אשר בן עשהה וכן יוסח רבי ילחק בר שמה בשופטים
ואבל ל' בהרגבאמן לאחורים ויעמה שיהיה ל' דורות מרבב
אעבר לאמן לאמי. ול' בהרגם הומיפו אל ל' עמס והוא ובנוי
זכו לחיי השלם הבא בעבור שהיה שונה לתלמידו בל' רבב
ל' בעמים ולבלמיד ל' שהיה בעבור בולמה ששבח תלמודו
אור שמו ל' בעמים לחהם בראי בכל כיל' אחבבן בעיוכן
וזקנן שאל ל' בהרגם מלא נלעלם יהיה בשעה ירושלם שהיה
מטוב בה זאת ועד לא אחרים שאחר הנלעלם ואמרו חובה ע
שהאמה שהיה מאמה לאחרים שאחה אל ושרפה הנלעלם
באש ובאבור רשעם בה. ל' תרבקאן בן אל ל' אשר
בן בהרמאן בן בן אל ל' הרמאן הנהל בלאה היו
קאים ובזמן ל' אנשיב בן הכהון ונעשה לבם בפים. מבלאה ל'

ברמת הוא בלשון ר' עס ר' חיים הגדול הידוע אל ובידוע אומר מבנין
אל זה ר' אשר בן ברמת בנו של ר' אשר בן ברמת" ר'
חננאל כי פחמה הוה ב קולמי ר' יונה הי' ברבר נשלם
שיש בה מ' פסוקים אל אשת היא ובו' בפ' כלל
ואם בתר סופה חכם ואתי כאם כלה מי הראה אל לבה ל
הבא והלבוש הפסח שרגלים בכל שנה נבנה חסם בדרי
הוא לא יכב רב ברבא אחוהה דרב ביבי קמיה דרב האיונא
ואמר דבר שהיה תשוש ואתי בו עלה" אמר רב פפא אמר
כי הא מילתא לאמא אינש קמיה דרביה ולא לשבוק תשוש
שנא אם נבלת בהמנשא ואם שאוהו יד לבה ובן דולא זה
הפסוק בסוף בבבות כסוף שבת אחר רב נחמן חזרן בשלת
פרשי אל מאחר אחר מלאת הגולה בשש יהא נבר חזרן
שבן דרך לאחר אחר מלאת שבת בשש" מאי נבדק בדקן
בשלת פרשי אל לדקן בשלת לדקה לעשים בקה לב מלא
בכל לשון אנדה" לקוק הלה" ר' יהודה ורשיון
הלבו לעבר שנה
והיו בשר פתק בר בשבק נבר כי הם בנאי בהה מלאחרונים
אשר שיש אשה הם בשמן הבית מהראשונים או אם כתיב
כי הבהר אומר כי הראשונים הובן כאן ר' שבות אחרון
ובן בפ' ערבי פסחים ר' לדוק מעבילי בירקי ואולי הוא
אחורא" אבל בסמ' אין כורשין ר' יחיאן בן אשר ורשבן
בן עתרס ור' לדוק ונה ר' לדוק אמר משם ר' חנינא ואב
ר'

ר׳ לדוקן זה הלמיד ר׳ ומהלמודים המשובחים ״ ר׳ לדוקן כ
בהה דרב יהודה קמיה דרמי בר חמא שבקיה ואזל לקמי
רב ששת בזבחים כפ׳ כל המעלים מלמה בנבך מרה מעי
ר׳ לקמי בפפ׳ הכהנים אל מ׳ מי׳ לרבא כגון כלבא לר׳ ר׳
לקמי ״ ר׳ יהודה שרא לבני רב לקמי לשבר
בחול המועד ״ וכפפ׳ כיר בגון כל מה שאומר לך בשלבים
נעשה חולן מלא ״ ויש הרבה מרוצי בחולן מלא כמו שכתב
בשל המגהיג ויש נוסחות שאינם כתוב בהן חולן מלא וקן יש
אין המקבלים לגדול והבלה הופכת מניה אבל לא מחהם
לדרבנן מרבנן בבי׳ אל מחוורר כמו לרבה הטחין וכן בנ
בלהבן ובו׳ ואמר שזה השם נקרא בחכמים
שהם בחוהם אבל בזקנים לא והביבה תורה שלזה ובו׳ אבל
לזקנים ההוא מרבנן קרו לה אבל לו ע׳ כי אמר׳ על זקן מאמר
ראיה כפ׳ מי שחקרו כשמתן מר שמוא שאמר לרבה מרבנן
דקס״ קבש ביקרה ובו׳ וכן כפ׳ כמה מרלקי מאמר מרמי ל מ
מרבנן קרי לרבה מרבנן ובו׳ ההוא מרבנן ר׳ יעקב שאיה
ע׳ כי הוא ר׳ יעקב בר מיה וכן כפ׳ הבולמנים אמר רבא
שלאבא בר מנומי שהוא זקן אמר לרבה מרבנן ״ וכפ׳
המפלגים אמר אבי׳ שמ״ לרבה מרבנן ראמר מישלים לאמא בה
שעמא רבי מירבכו לה מרבנן״ הוא על ר׳ יהושע בן חנגב
שהיה זקן מאד״ וכפ׳ שאכלא ע׳ כי מי שקרא ושנה ושמש
הרי כל שקרא הלמוד וירש מעשה המשניות כמו רב מנשיא

הוה לגרבה מרבנן. לות הקלות. ר' קסרק ור' שמעון
בר נחמני. בר
רבו שלר' אושעיה הרבי. מור' יוחנן והוא באה לר' ישמעאל קטנא
והוא מחבירו הנן שלר' ועשה תשובה בר קטנא והוא מעכבן מילי
בהנה בסוף נמי דברי דות ולא. כשהו אם עם מרבו קטנא
ואם לא. ישעו שמו. ובסוף חענגה אחר' שמעון בן קטנא
מתוברא ורו' ובכל תרשת ויגו אחר הבלמו בן הקטנא
ואולי הוא בן ר' אשר הקטן או שמעון בר קטנא ושמעון רבי
הקרוש שלהו לו רבנן אם מתביה דר' וקרבו עלו והחיר
הקרבו לא חוהו ואת אדאים לאו המלקים ונשבה מרון
קרבו והוא חולק עם ר' חייא ונשבעבר שמעון מר' ולן
נשבע ר' חייא בבבי הבחות והוא והבלבאי. והיה ואת עם
ור' הבחוס היה תלמידו. אלא ר' לבר קטנא לא רשע ובו
והשחיבו שיעו מהשעוכו. אלא בר קטנא לבר מדבן מחוק
ר' חייא ובר קטנא ור' ישמעאל בר יוסי הין בישיבה ר' ולמדו
לר' שמעון בנו בכל הקרוטין מיקטן ר' שמעון שלא שמר
מחבו בר קטנא ומר קטנא לבר בשיבקה ל יוס שלא שהקטעלא
קלן וכן אוה אבי ר' אבא לקלא קיחמר בר' לאשה בבבה
לר' לקלא שם חכם אבל לא לקולא ראה לבהבו
קשיעלן מרקשיעא בבה ברר חסרא אח מר ינקא ובבר
בהבנוהו באוק המים ר' קהקטן בשם ר'
יוחנן קרנן ר"ן חיים ר"ב עלה הוא
קרנא

קרנא והיה לו לחם ויבשל היין שבר כעלה דבר חדעת שהי
אותו ברחם בהיה יין אי זה טוב ולא כי לבקר בפה שהפס אחר
לא שאל כשלהו לברוך לבד ולבסורן אם הוא חכם הבי לי
אלקביה לשבי שבן שלנו כפי לא יחטר ראשו לא רבה לבד
אלא בר לחבה פוק הבי לי אלקביה לבד האי אבהר דשבא
ואחר לא רב כשבא לבסורן מה שאך קרנא הבפוק לה קרנא
כשטה לל כשר כשנו כי ראה שבא לבסורן יקיצא לו
כאו שפי רב האי גאון לל כשרך לל ואב היה בזמן רב ושאל
ובירוש עשל רב קרנ לשטה נלוקה קלבינא חקשבי
הוא לי אירא ועל שבריך עשאו בקבור אל אם ישלש
בו עבדים בעבם לא יבבו בכמן ביה שטרם ובחרבו שוקין כראי
כמלעשה לה הבוכר - ולי אבהו שזה מעורה לבמן בעבדה
לי אירא ואול הא לי שרה והאלאך קראו כשם קעיבא קעיבא
מרבלא כסקה ומבנא בקיעא לפלק מה הבא עלה לל שעיבה
אעשה לל עשה כזה שאין מחוייב לא כעיביה לא לי כבחוק
לל בבתרן בקבא עשיין ובבו הבבוי כזה האחאר ואחר
לא האלאך לעבדי לחבשר שאך מלפלק כי אחבולאך כאו
לעבדי רב הבוכם לאן ומבבלא חבבי לל כבן אוקן אלא
שבן שעלן ואין לא אא כ כבבים אבאון כלעה ובבי העבוך
והאבבי כבבקן כבבבלאן הוא שלעבר אבעבור מלפלק ושאו
רב אירא ובעלה לאי ומאבבו אעלה מיעיבה בב יקורה
לבשי לריחאן עבבא לי אירא והאלביה קין הבלק כאו רב הבנא

והוא ההשגחה ההשגחה בלשכה הקטנה כבלתה מיטה כי מלך
לתי כי היכ רבא ישרה וק השגחה בלא ליחורה אשר
בשנוהי ונפלין עלה מילי בגבורה - לא רבא לחורה לאלעא
בשנוהי וק השגחה בלא מעלע ביה נוסף דעבנס וכבר
המרבינו באורה הזין כו אבל קשה לי זה חה שאחרו בקרוב
יום שאתרב יהודה נולד רבא וכבר מי שאחרו בכרבות וכן
בשמרב כ ביה וכן בכתובו כ טט ר"ט מיחות ובמקומות
אחרים מה ר' ירמיה משמיה מרב יהודה לעולם לתי ואמר
מישאל הלכה ר' מאתם ומיר מישלה ובר שעלה מיר כי
רב יהודה וכן בר כ"ל אן מרמיה שעלה מיר כי שאמ
בבבל אחר שעלה אחר שעלה ר' ירמיה רב הונא ורב
יחיה בר אבא הלמיר חבר לרב וכן בשאר בבבל ר' אבא
ובלא חבם לרב יהודה וכן בר כ"ל אן מעלמין שביה ר' ירמיה
בחי בשאתרב יהודה ובא החכם שיהיו לן ובמוק
הודות אומ כי ר' ירמיה ואבי ורבא ורבה בר מרבה בלמ
בבבל והולכו שיהיה לבאש ישיבה ר' אחם ושלה הגדל שלא
אבי הלמיר רבה ורב יוסף הם הלמיר רב יהודה ובשבור
שלא מיסרך אבי היה לבאש ואז היה רבא ראש לבאש
וגל כי ההיזן אמה שאחר ר' ירמיה משמ אחרת לבבל אחר
אשם רבותי הלך ימים - וכן אחרו הגמ' בסוק נמין ס
רב בהנא שלה לתי טט פשמים הא' כימי ר' שמשון בר
בתי בזבחים בפ' קדשי קדשים והב בזמן ר' יוחנן מעבלה
מבבל

מבבל בראי בסוף קחת וכאמר אומר עבד זירא שעלה כ׳ פעמים
והאיך ימים אעפ׳ שאומר כפ״ן ראולן כי ר׳ זירא אחר שעלה
לא׳ כאומרב יוסף לא היה רשאי לחזור לבבל כן היה רשאי
מבבל אחר חזר לבבל שהתרגש לו דבר לחזור לבבל וכסוף
ימיו חזר לא׳ ואתר כדקה שרוא עסקה ואשפ״ש כ״ל בקלר
תירוצי תרבי אל נסחת שאומר כי ר׳ אבא תעתמיע מר״ יהוך
יהיה יותר חזקה הקושיא כי ר׳ אבא שלה אחר שעלה ר׳ זירא
סגי שאמר כמר כי ר׳ אבא הער לר׳ זירא כי היה עם רב
הונא ועם רב יהודה כר אבא כבבל ר׳ יוחנן תי כי אר זירא
אבא ורב כיבי בר אבין הינא יקבין קמיה דר׳ יוחנן ובן בבר
המיש מקרש היה עם ר׳ יוחנן ובש אליש וכן אר זירא שמעא
לר׳ שמעון בר יפה אמר ר׳ יוחנן כשעלה לא׳ והנא מחסיה
בבבל ולא ידעבי אם בבל מקרש כשזכר רב קמינא אם הנא
ר׳ זירא אלו אחר חזן כשאומר קמינא חבך שקיה שאז הנא ר׳
זירא״ רב קבן נקן אבוהי לר׳ רעל ורב יוסף אבוהי
דרבא אומר ושאיה דרב רעל ורב רעל אומר אעם
רבבבי הנזל קמא אמר רב חסדא אמר רב קמינא״ רב
קיטף בר אלעזר רב אשי ואתתף כרעיהו שהקפ״ל
רבאשי שלו ושל אביו שלשון ההפך שישאל לב
אשי וזהו שאחרו לא רב קיטף אלן ולא בר אביו אלן״
קיבלה קרושה שבינושלם הנא הקנא ר׳ יוסי בן מגולם
ולפי הירוש נס ר׳ שמשון בן מנסיא ונקראו כן

שהיו מתנשקין שלש היום סוקרת בטירה ושלש בהבלה ושלש
בשלמה כה. אבל חסידים הראשונים עד שעתה לא הבלוק היום
ובערוך לומר ולא שהן יושבים בטירה בחורף ובשלמה בקיץ
זה בערך קלל לקוקהלש ר ראקובן הוא ר אבן
בר רב נחמן ובהוא
ר ראובן או אחדים שבראובן רב היה לא ער גדול מובהק
שהו מדרבן שהיה תושב ערב כהו אנשונים לב ו
ובשתק הטר אתר רב כהור על אנשונים שבטירה חבילה פרטי
אל אהבה קשורה בפיו בנתיו ורב הוא בן אחיו ואחותו מר חייא
ושם אבין אביו כאשר אחרתי לשעלה באבא אבבא והאיך
יאיס כיר ב שיתי בן בנו חייא היה חכם גדול ביאיו וכן בר בר אדל
שהיה זקן מאד והבר האבינה ושטרה מילי דחסידותא שאנא
ברב שבלא מרבאיו ובלמיה הבאיה היה שקל א מהם
ולא יכל לשאור בהם ומ מהם שהיה טונה לאבן פניו ולא נלהן
שלא לראות שום שבירה ובלב זה רב שעתה נרב יוסף אחריו
ונסתרו שטבם כהו שבראי אל בר האחלק בשאחר שאיתי בר
חייא בן שיאמאק נר ובסוקאמוחוק וכן בבלא כהו שאיה
בארובה שבך חסיד בשריך ובר סיר בשריך בר בר בבור
היה דבריתא נאנפה ובשבוטש אל רב לא היה ותשבו שהיה
זה תושם זבוהיה ברב ראו בחלם רב בתיאת זבוהיה וזה
חעשיר הוא לרב אל תשוש נברא ראשאיל חרא ושפלא לב
קבורה וכן אמרו עם שלרב הוא הבאיו הבאיו בשבבלא שלאוקי
ובשבוטש

ובשפוטו לא היה שבשבוקאשה ראחאוזה הבורח נחשב לו
לשבבוהה. והשורה כבהם הם הם לא הלך ר' אחוק בקוזה
זקופה והכ לא הלך בנלי הרחט והנ' ראוקיים נ' ששרוש
עבקן והכ' חבוין לבו בהבלה. והה' הלא חבים לגרדן והו
הרוה חבקים שלא לבטחה הלבור. והה' הלא אחבל חסשרקבשוק
ויה' כל שאקשעה לא הולך לחייבו. והעלשבל שקולה עבביוה
לחפש הרבה ונהבנים לבבים. והי' הרוה כנגל כגלגלים והבלן
ובסוף יהיה האשה מוקלב בחשל יהיה רבקה שאשוקרוה
שלבב הלך לבקש חחילה. ובו ובוס הבוא חוה הקלב ובשעה
הראבב' אל חוה שאחר הרוה בחזל רב קבל חב יאי. חוא אבבה ס
זה לא היה ולא עבבה חבלחים חוח שאחעה מרוקיש לבהה בחל
שאחר בשר רב הנה בבב ורב בב יאי ולי יאי בב חיי
ר' חיים בב ור' בב חחיר בחו שבבבן בב יאי. ובקחבב
הבולל כן בבאי אל הקום בבבת סיחן ורב בשהיר לו ספק
בהן היה שולחו לבבה בר חבה בבל אל ערבים בבבבוקב מרק
חוחין אל חחר רב חשה. אחוק שלא ויבבוש חה הלבל
אל שיחי חב ששיחו לחשה בשלחוס להבן עבר לחחבבריו
חן קיון חחבבו אל אל שיחי בחחוק אל קבש קחחיעה מבבאי
אל נשר קבר בחחה אל בשל חוס רבו עבר לחחרושו הו יחה
בלחרם חין עבר שחו אחוק בחחבו. בחחה אל בבשל ששה
מבחים חבל עבר נחחוק בחחה אל שבס אחוק אל שבה
הוצבן והו חחר חחק שלחשה בל שבקן חשה לחוקשיוסב

לקרות המלך שמור רבקה בבית והיה מיסת שמעל בבית הורה
ורבי עליה כל כולה בן שמעל היה רב בבית המלכות שמעל
מי מיבק כיסף לרב ורב כבוד מלאמות היה מעשה בפיון שלא
בפיון לא עבר יקרא ונקרא כי הנה רבה בפי האומר בקרוביו
ורב בבי קרבים שלר ובחמים רחבים אבל מן הלר חוכן לא בראי
בפי לא הנו מחוזרים ובפי הנזקין ונקרא אבא לה בא שביה
אריך כתו שחוברים כאהב המלך ובני אל פי עם בנלה
אבא ושמורב אבל כל הנמוסים אל אחיו עשמו העלמי אבא
בעם זקנים אבא בר אחת מילא אביו של רחיים אבל הלמיהן
קיקן מרב ובני הקרוש ברקן לא כשוה לבנן ולהוריה בבבל עם
רבה בר בר חנה שהיו שני בני אחים ולבני זה יהיה בהן מיסור
והיתר כי בהם מחוזרים בה הוא לבאש עלה מרבבל יומ מר
שהוא נשיא כאי ומשיבהן בסורא שהיא אבקא מחסיא ושמעל
בהקדמה ולהו עוד רבה בפי לקרי יוחנן לקרם רבים שבבבל
פי עד השלה והיה רב שנו מאר ומשהו היבה קנעדטם והיה
חייא בן בעם בקו ומעבה היה אוהב מעשה מאר ובא הולא
בעם שלא הו בבי אבאים והיה מלמדים הרך מלן בפמוכרה
והוא מיבו בן והלבה באמה כוחה חון מנ שבה בפי בבה
מרלקי ובבי סרק בשבה ובפמחים על שנן אין קרוב לא
בקרם סעורה שהיא הלבה ברב שהיה לחוזבה ולבעמי
אל הלמים בם ברב בשאין ידוע מבלאים בבמה בהמי הלמוד
בעום הלבה שמעמי לבברקא מהם לא נחוש מה שאו אין קרוב
לא

לא מתקיים בשורה ושם הלבורה בפ"ש בכור בשמעל ורבה זה הקדוש
הבו המלפטר ר' חיים קרא לו בר פחתי לכן נרולים תן פחתי יהודה
ותחזוק ומנטים ורבלאתו אלנים בר פחתי מדבעים פחתי מואב
רבריב נהרו חיוקם מחרב שאשה לחי דורהמלך ובאוק הלל
הקלה קשלים לאה ובמה שלים בשאה שאוקרב נזר רב לחקר בר
כתוס כהקה שלא יבאו הדם ושאפ דקלים בטנן לבני חקקיים
חקים לא שהכיח בשבו נחשמאן שאחרון כר ילחן. רבה
בר רב חנה כן לחין שלר חיים ומתרגל בכלה רמטלה
רב חנה לבוה ירבה בר חנה וזהבן כי כים כיוקה לחים חנה
ושילבו לאיבו ומרקה ר' חיים הגדול ר' חיים לחר בר קלחי יורר
לבבל ירה אל יוה ואזה כל בפ"כי חנה לחין שלרבה הוא
לח לר חיים ובכן לרשוה קדים לרב ולחק להבר בבורות מא
שלא כבן לרב ולשתה מרבה בזמן רב ובחיין כפ חקקה הבתים
ובסמ הבוכר לרב הלוטון הבו שקולאי ובר שיבו מחבת
נלהה לקמיה רבה ולא לחשן הלך בדרך עובים ולרחוקלהנים
הקשור והוא בהן חשר לבד לבדוקת שמה וקבלו לבלאו רב מעו
שהיה בקשה רשאי ולא היו רולן עיהיה לוש בוטה כי לאס
רב שהיו חולקי בבור לרב לבלאין אה רבה בר בר חנה וכן בקל
בירוש לר בן בר חנה לא הה ר חיים רבה חביב פ' רוה ובתים
בקל רבנהבן רבה בר חנה בם וחנה לבו הוא חבין שלר חיים
לאל רבה בר בר חנה דבבל הלוולא היה בהי ר' יוחנן וקם בשל
חנה ובקן בר בר ומל רשם לבו בר חנה ולא יבן מנלאו בהלוה

בספיקה כל ברחמה פיכסא וכו׳ ואם אין זרע בר חבה כי זה קשה
ר׳ נחמיה קשה ר׳ יוחנן נשנים מובטל היו ומיד בשם שבאו אל
רב חנה. רבא בר ברחנה זה הוא באל כי הוא אבא
מאו שאמרו מן על שמן בלילה ראה כאשה מרבה
ועל הקול שמעו מי יהיר מן. כל אחת מחרש ובלבד ברחנה
מבמאי. זה בלבד כל העולם ראה בלעש קרח ואחרי מרבו ואחרו
מן כי ברחנה מכסא אל שונה עלה הביש בקשה אם הלבה
בכל אי כמה. ובל אי יש לפרש כי איך איתיבר שאחר אפיס
שנה היו הלכות קיימים. גם מה שאמר איכא נבי ברקישא
הוא חשל מחלק בקפנה ט בזמנים הקמונים כל הקמאים היו
בהבים כמשנים מה שלא יבינו הכלים כאן שבבל ר׳ יהיה
ישראל ובא בקבוה ובל אי הקבהם הם שנונים לחכמים
והוא ראה לר׳ שמעון בן אשר בראי אבל מקום שנבנה ובמ
אי ובהם בעבור שחזר לחקמו לברך שאלא ונה אל זרב
והוא אמר לפני ר׳ יוחנן ובוחנא אל הי לקיים שאמרו שאוהב
אוהב מלבד חכמתו עדיה שונאו אבל שהה מובטל כי לא
שלא פמי שראל ונ שם סבר אם רבי שמע על הנמשן ב
הי לקיים אם עשר אשר מה ראינא הערבא הערבא לא היה מדבר
כמה חסירקין וכן אם רבא בר בר חנה קמיה דרב נחמן ו
ובסוכה ביקרבא בר בר חנה לא יקשה לחיים בה הא לא על לבקין
רבי יהודה שנה לאדם חילא אל אינ עביה אם לקח בעבור
שיבא אל עביה אדם מעשה רבא הרא אין מחזיקין אין העם
אל

אל הכי אחר רב חנה בנחמיה אחר שחוטל אחזיק אל הא חנה הדין
והא שחוטל דידן ולא שמיש לי אל ולאו כהנא נרבשן דבר"י אל
בהמיה אן לא כאדה לא הייתי מלאינן חזה ר' כמי שהם עשם
כי רב יהודה בעל כשחתי ואיך כא רבה בר חנה תלמיד
ר' לתני רב יהודה ולקח בנהו כי רב רבו ור' יהודה היה כן אדון
ועולה לי ההשן אכל זה רבא בר בר חנה תלמיד ר' יוחנן והורב
נחמן רבא בר בר חנה אזל בתבה דר' שעשר וכן נר מפ"
רא אל וכסף כל היה כי רב ילקח בנו שלרב יהודה ורבה בר
בר חנה רבן כרס שלו ולתת אשת רב נחמן והיה מהור וכפ"
מקום עהנן כי רבה בר בר חנה בנחמן אבי ורב אויא נפ
רב חנן חבר אבי" וכן היה לפני ר' אחי ור' אחי כפלה בני"
רבה בר נחמני הבקן כלי מסק וכן בקבו כל הנאוסם
אל כי היה דורו מאבי" הבקן אח מבין וכפ"ל רא
אל כסוף בקבוק שלאו לה לרבה מחוהי הלבה כל יהודה
בבדיוק בחין חוטעין לגרע האב ולאה שלאו לי אמ"
הלבה ולא מחרת ראזו לי בתשאל שהיה חבב שלו ולא
נמרך שיבה בחין חוטעין לגרע האב וימרך אסמין מאו
הגרע שלו שיבא לאי וימרבוהו ואל כי גם מה שלאומן
אחין כי ישיבה כלא מהיבה שאיבה עובה היאנה כ' ראזו
לו נב עשן המאיבה כאו בהלבה שלפרדוק עפ' רא אל
שיבא וימרבוהו ובכ"ל חלק שעסק בנאי שלר חסהם ושר
שלאו לי אעבי שחכם נדול אהה אינו דואה הלמד מאחר

בלתי מושלמו ואם אין לך רב יש לעתים ותבני אלשם בסוף
בתובות שהוא רבה בר נחמני שהיה כמעט בהתחלת והגרסא
הנכונה רבה ואבני מרכיה שלא קח אחיו רבה עמך באותה כל
והיה מ' שנה ואבני גם בעמי לאה חסדים והיה פ' שנה
וכן בקבר ר' שמעון דוחאן באותה מושחש ואין להקשות על
זה מאמר לא אבני בסנהדרין כי חלק והא מר נמי עסיק
בעמי לאה חסדים דאיכא למימר דאבני עסיק יותר וכן
בכל מלאכת הלכה הרמב' והערבי בפוסק מאוזר קטן לגעת
הכל מיה מ' שנה כמו שאמרו רבה ורב חסדא הרוויהו
לתקני נמוקי חר בעמ' רחמי ואקח מוצרא וכן מר
ורבה מיה מ' שנה ואלה לעבר כל ימיו בזה השלם שהיה
מובדב מתחס כדאי בפוסק שבת ואלה שעיס בכל כל
מלאכת ואם לחמא בשבת לא מלא ידו ואנב שמרא בר
בתשיה שבת אין המלך בעבור שהיה מבטל יכ' שלמים
ורב לאחא אלמי כי כלם חכמים הלמיהו וכן בר שהיה לא
הלמיהם לבוב כי אמ' כשהיה נאחר לבאו תשו לה מים
ונלאה שאדון בשהדה בדאיכא בכל הטובר הטעלם ולבה
ורב יוסף בחמו מרגם בהקל ולא ירא לא בחם שהיה אבין
נבאי המלך ולבן קדם להם עבודאי ורבה שהיר בכלי
כל כלבבי והיה שנקר הדם מחודר והוא מלך כב' שנים
ואם בן יח שנים מלך כמו ר' אשתר בן שהה וכן מאר
בשלה העליך בשבת קטן ם בן יח שנים מלך הלא הו

כיוהיה

בזוהרה בראשית בסוף ברכות ובסוף הוריות ובכל מרובה ובכל
שורה אבל רבא לא היה כהן כאן כאשר בחולין בשלא לקח
המקנות כי אם שליה כהן אחר וכן רב פפא שלא היה כהן
והיה אוכל המקנות אולם כי עדיין לא נבה ולא מעמא לשרא
בשחטא שהיה כהן וכן כי הטם אעבי שרבי אל ברחק
עם לחבר שהיה כהן אחב כו בכלל רבה ואחר כי אולי מלבד האם
היה חבר שלו ולא זה נרחק כמו הנרסא אבי ורבא מרבים
עלי קא אתינן אבל האחרים רבה ואבי וכן הבאי אל נוים נרסי
רבה ואבי כי רבא האחר שנים כמו מה שאחרו החכמים
ובר שהוא כן כי היה אביו שלאב ואבי חיה ל שבר
ואחר שאל לאבי באה חומה אשה אבי לבנו שאל
אמנו כראי בבתובות ואמרו שאלך רבא אחהו יל שנים
וכן בר שהאהך יאים כי נאי בר חמא ורבא אבהם לבנים
רב הסרא ואמר לבריו לאי רוצה להנשא מה ואמרה
לשניהם ואחר רבא אז ואם אחרון ולקחה רבא לאשה אחה
מוקם בעלה ראי בר חמא אחר שהיפה שאינה חמנו יודע
אי שנים שהאהינה בראשית ביבמות שילדה והוו אבנים
רבין בהרה שאיך ילדה כיון שנשבעו שנים ויודע שאינה
ואמרה דעקלי עלוך ושר שאהבה בחיין בראשית כמו
הרואה ושר כמו מה שאמרה לשעלה כשרבה בבב
יהודה בר כמו הבאור והחכמים שאינו רוצה עלה
שחיה קרוב אבל שנה כי אחר אבי אולך יל שנה ואבי

מקבץ מ"ט ואז נסתלקו כל הקטיגורים. ורבה מקבל שכר ויקום
רב יוסף חביבו והיה בזמן ר"ח בן אחיו אחותו
לאשתו ואבי קבר לרבה בר נחמני ברוכו בכבוד
גדול ויצא קול מן השמים לבי לבהיבם לשלום וסברת כל
שנא אמר אבי לרבה כמן מר דסני ליה כל טיס בהה
משום דאוכח להו מתן אחים הסברא אל חסרתי אלא
ורבה בר רב חנן והוא היה מורה הנין אשכי שהיה קיים
מ"ש שנה משום דלא הוה כוורניה כראי כמוסה ואם לא
היה כן לאיחרו היה מורה כי כל שבוהיו מ"ש שנה והוא
שרי ביום טהם ביר אבי רבהם מהקיים לאמה כראי
ובבר היה אלך רבה בר נחמני והאחר שלא לו פלגל
רבהם אחם לראוי כי היה מקולקל ושקר ההם ושיר
עם שמעא לר"ירא והחייהו ובבר הנאונים אל מיראו
אי בר"ר מור ולזה נאחר במוק שבת אל אר עמש
וקמיל ונקרא רבה שבור מלבא כאן שאול בכל יש
בותלין ובסוק בהבורק שהיו לאחים באי ואחרו עבם
רב חנניה ורב הונשא קלאיה ר"יוחנן הלבה כאוהו בנר
רב יוסף חזן אל הלבות קטן ואחנה ושרה ואיה דברי
מרוס ובכל אחר ונקיון שיש בזה בנל כאו ההלבות
משרה הוא אחוך. רבה ול ירא איקלנו לבי הש נשאה
ובהשאר הראבר אל החכמים שבבל מרב הונא ומרב
יהודה רב חסדא ורבה בר רב הונא אל ורבה ורב יוסף

נב וקראתה בחו שלהך כשה׳ רבא בשם רב יהודה
שאמרו שהו לבא כהו שיחת רב אבא ו״ר
בר פלוניה דאבי׳ ואמרי בר חמא וזה לא היה כהן כהו
שאמרו לבל יכול לקבל מהבנות לאחר שנשא בת רב חסדא
הכהן ורבו המובהק רב יוסף וכשהיה נתעשר מרב יוסף
לעמק שרב יוסף סנא מהר היה הולך תמיד שהיו לבר
אחר מתעשר מהזביבה עד שרגלו היו מוכים ואמרו זה
לרב יוסף ובהן עלו ברבה ויוסף א׳ שבל לא כעם מרבו לא
נראה לו עד מעט ימת רבתה ומצא לא הבום ומי הבן
רב יוסף מאמר היין שהיה הוא רבא תלמידו בן רב יוסף
בר חמא ומי אמר ומחריבה נחלא ובו מי שהוא שבלרות
הקבה יב שמו מעביה בראי בעדרום ובעדרום ובקמר
עם רב חסדא שהיה חוקנו בבל מופנין ומוכבדרבו
וסטבוקן ומיה רבא בבי קבלה הנאונים אל אחר שמת
רב יוסף רבו בא שנים כי אבי מלך אחר רב יוסף יל
שנים ורבא אחר אבי׳ יל שנים ובסף הישן כמובה רבא ומלי
בר חמא בי הוו קיימי מקמיה דרב חסדא מרקעי נמרבה הלה
והדר משיני בסברא והיה בב מסלמל בהלבה שהיו יהו מובוקן
בדם ולא ידע בבל לי שקבא בשבת ובל לאמר עם רבה אבל
אבי׳ יודע ויוסף שמק רב יהודה מלר רבא ואחר שמת אבי׳
בא ישיבת פום בהתא לא בראה בחלמא מות רב הנוא
והנא נשא בת רב חסדא אחר שהיה שמעה מרמי בר חמא

שיהה אחמה ויהי מי שטס כשעאה רבא ואבה סיין אל
לא בחיי אבי כאו שאחרו הקום כבי הרואה שבן אומר ברב
המלך רבא עבירא ברבב חלון לביה הבסה ולא חלך רבא
עד שאתה אבי אעבי שסאלום אבי ורבא ביחד עם
בר ההא וכן כל בבי הבוקב כי בבי הנא ברבא אחא עם
רבא כי קים ליה בבתרב חסרא עדותה כבי עהם לתקוף
שבועה לשבנעה ואתה בחיי רבא כראי בסוף ברבור
ובבי לו שבועה אנעא בתרב חסרא ואדרבו ואקראו על
רבא הא כאחוזא שהר חרקלטס שהין בעל שטרי ואעשבי
ואחבין בבהקס והנשים אינן שטוק מלאה פרוה הבלן והוא
קרא שבור מלבא בבי אקום שהנו והוא אחא הבו אבילן
ראחוזא הוא השוה הדבים בשבובין ובשבתי לא הלטס
יוהב אבואר בר סרבא ראחוזא הוא השוה הדבים ואבי
בזמן הזה לל בזמן רבא יו בשוה הדבים שאין שלה שלהשר
ולא בעאתע שיהין עם פ רבות כיולאי מלבס ועל הקלנה
אינאות אה שאחרו בבי הרואה אחר שלא וכן אבי בימי
אין אבלעסא בבבל אעבי שזה הוא שלא זבה בבל לאיות
עם פ רבות אישבא וכן יוחנן בזמנן שהיה יהושע
בעטו אעיא אחר אמלא דאבילה בעלן הים רב וכ
ראחוק בסבר בי הרבי בעל שרבאי שוק הדבים הוא
יו אחוק בבחב ושלא יהיה אחרוה ובבים הולבי בן
וכן האבן בזה בשאה אור יאבק בר שוה בכן הרא בבל
והרבה

והרשבא"ל ז"ל אמרתי היה הוא ז"ל אחד בראב"ד ורבים הגלבים כו' אבל
לא שיהיו ס"ל רבות אעפ"י שרש"י ז"ל והראש"ל מבארו זה ובעל היבוא
אבל רבי' נסים ז"ל חלק עליו ואח"ז שאם זה היה אחת בלאור ורוש"
לו בבל לו כשום מקום היה בזכר זה ודבר בזה ר"ל אמרו לאחרו
בתירוש" אח"ר בא ר"נ ז"ל דבמס שאיר חבראיה דרב הונא ושרביה
דרב חסדא ויהבו לי ושגורבותיה דרבה בר רב הונא לא יהבו לי
וכן נר"ב בב הדוחה כי בראשונה היה שני ואחר"כ השאיר ובעבור
שאלר המלקות שנדון בביה"ד לא יש אחר מה האיש הלשיניו
לחלק והלשון אחו של חלק שהביא מאמר בהקופה המון וכו'
וכן במות בשוק המלא בארוכה באר"י. ובבל מקום הלבה כאחרון
נגד אב"י. חזן מישל קנ"ל ובלאר חלק רק שאמר לדה ל"ל יאמי
לדה סוחרה אבל כל החופרשים אל חלקו שלו והראש"ל ואחרו
שהוא לא"ר וכו' וכיום שאינו לאב"י. היה רולה רבא לבירש
ראש והיה אב"י. ל' שנים ראש ואחהו רבא ל' שנים אחרות
ושר כי רבא לאר מרבה ורב ומקם חלק כ' שנים אחר שאת
רבה ואחר רב ומקם חלק אב"י. ל' שנים ואחר אב"י. חלק
רבא ואב"י. אחבירה שלא אמרו ל' שנים אחבירה בפי הבבלה
הר"ל והוא גולר כיום שאת רב יהודה ואז חלק רב חסדא
ל' שנים ורבה אחהו כב' שנים הר מב' שנים לבחורה ולא אמר שנה
ואם הוא היה רבא ואב"י. אחבירה שלא אמר ולא היה יודע שבוכו
אמר שנה איך כן ל' שנים היה רולה לבירה ראש זה אינו שאלה
שלהרשבא והאחר שחיה קרוב לבא שנה ולא היה כהן ופרש"ל

בסוף תלמוד בבא בתרא ברם ולתרבא שנרא לו כי רבא לא היה
ביתי רב נחמן אבל בתלמוד בנשין נר שהשיג לא לרב נחמן דבא
ורב נחמן בדבר ילמד וכן נר כפי אי יהו נשך כי ראי כר חמות
ואחיין באו לתני רב נחמן והם חבהם לרבא שהם קלתיה רב
חסדא וחתביו בראחוה כפי הישן וכן נפי כל שנה בפסחים
אמר רבא כי הוינן בי רב נחמן אמר ואין להלהך ובים שמה
רבא גולר רב אשי רבא בר רב הונא חסיר ונענו ואחד
והיה דיין ובספ אין לכן אל רב נחמן של רבה בר רב
הונא תקנו ואחרו ליה לאבא בר אשי אל לחבה בבהרעא ובכל
המקבל כל הנשים שלו רבה בר רב הונא לא אין ים זרעא לרבה
בר רב נחמן ותקנו שקלן האילנות שלו ושאה שלא כהן וזה
נקבר בחי שהשלם מבבל לו ולרב הונא ורב בסוף מושב
קמן אל רבה בר רב הונא לשלמי ורבה ורב יוסף ורב חסדא
חבהם לו והוא כפי ענין אשלח לרבה בר רב נחמן שלחנו רבי
והוא ורב חסדא לתני רב נחמן אל רב הונא לבנו המוק
ובהך בסוף נזיר וכן בברכות רבה בר רב הונא ור אבא
באו לתני רב חדבה ורב יהודה אעפי שיש אומר כי רב יהודה
מה קומה רב הונא מבין והוא אומר כי אמר אבא משמיה
דרב רבה בר רב הונא זמני מהרעא נהלה שהיה
שלמו שאמרנו לתעלה רבה בר רב הונא סרים ה
היה קמן הנוק והיה בזמן שלמו ולא ידעתי מהר שהה בזה
שלא רב נחמיה בהה דרב יוסף לרבה בר רב הונא זמני לתרשה

ואנל

ואולם הם שנים" רבינו כי לאחי הוא בזמן רבא ואיבשלם בזמן
תשום לאוקביה לרבא בבבקיה ובכל שנה בשהגיר
רבא לאבור לעים החמים שבועים כמים אוקביה רבה בר לאחי
ואחר כו רבא ואולם היה זה בדרשת ברבים וכן בסוף עמ"ש בהגיר
רבא לאבור החמים שבועים כיון אוקביה רבא בר לאחי ואחר
כו רבא" רבינו כי יחיש אל יחיש אל יבהל בר שאוצר מלכות
רבינו בר רב חנן בר רבא חבר אבי" הלאה רבי"
והוא לא רבה בר נחמני אל בשהיו קשים לאי מבדבן ואבי"
יבא לחזק ואחרי בלבד דקיעה וזה בכיתי בלבד שלא ואחרבולן
בולן ובל ואחרו הנאונים אל שאעבר שהיו יודעין שלא יאמן שלא
שנעסה אוקים כי אין מחאמן עד שיבא כל שעורה או מיל שנים
אל אבי" לבבה דורו ורבו כמן מר דמנו לה בולהו פס בהיה
מאן מחים הסברא אל לה מימתאי אחר ורבא בר רב חנן
ובאו יש נאמרות שבהיב רבה בה"א ויש בשלא ואין חשבא
כי מלא אביהם אבן מבינן אוקים ומחבינהם" רבא בר רבחנן
בר אבא אחיה לקחיה דאבי" וכן אל רבא בר רב חנן אל רב
חסדא רבא בר רב חנן ורב אויא" רבינו בר רב נחמן הוא
בן רב נחמן בר יעקב ואיך לנו לביהן רבא בר רב הוא
ובבר מחמנין כי מעבד שחבין האיגורה שלבבה בר רב הונא שהין
אלא הבר לא איך" לה זרעא בלאחי רבה בר רב הונא בראי
בעלינא ובבר ישעה מעשלא בין רב נחמן סרים אב בבר חנן
הישיא ובה בן כתן מהבשיא" רבינו בר רב בהנא ואולהוא ר

אבא בר בונא קלויס ר' חנינא שאחריו לאועלה" רבא בר אבוה
קלויר רב והוא מת"ל בר רב עגל וח"ל בר רב עגל
אריה ורבן שלרב נחמן אדם נדול וחסיד. וזה מחלוקת הבהיקים
מר מאיר לר' יהודה ואיחיד לרבים ובו' והוא דרכן בחחוזא כלנא
זה ועשה שרוב לאחוזא" אמ' רב נחמן אחר רבה בר אבוה
כל הדולה רבה בר אבוה אלנו ועל לעביה רב הונא ורב נחמן
ובחנלה אומ' שאנא לשיחו אל בשנין אסרב אנד עעם זיאנה
לחיין ואמ' ליה כבלהו הנאי ואמוראי וכן כל החקבל שאנא
לשיחו אל ועל לא אם ימדרו בבל חוב ואמ' לא והא כהן
מר שהיה איהנאל בביה הקבורות אל עיס ומ' ואמ' לא בר' אלא
אלנא בשיחה אלנא" כל מושר בשים שוונה שהם ביבנ
שהה וכן קרטיס שהם בחקוס הקרבנות הקאחן אבל מדר
שהנות ואחנים לא" ומ' אנאוניס אל לא הכין שלא היו ובעי
כל המשנה ומתנא ומיתה והנסחה שלא יש שום אחורת שלא
היה בהי לחחות בכל המשנה אלא שהחלל והקלאור שהיה
לכך אל' הסרכם חתנו עבוחתו לא היה נשלב כיר' הכל הבאה
שהוא כן שלא אמ' לא שיהא אל שום חשנה אלא בהתא ואמ' שם
שהכניסו לבן עיר ולקח חושם מן הנשים ואחר השלכם שלא
יקבל בזה השנה שבע והעלה לבדו שקלו אבא חבר
בהנה זקב הרבה ובאן מחקיין לקחי בזוהנו ואשתה לזה
כמשנתו יש נשר בזה מוהיר נדולה בשהות ובחבמות
ומלאתו כמ' ר' יהודה בר' יוסף ל' כרבינו כי זה אבוה דשמואל

ואין

ואין זה אחר כי אבוה דשמואל אחר קודם שמואל כבר וזה היה אחר שמואל
רבה בר שמואל. רב שטה אחר לרבה בר שמואל אף אחר אל
הנינא וכן רב חסדא אחר רבה בר שמואל אחר רב חסדא וכן
אחר רב יוסף ואולי זה כן שמואל הכהן ועד כי הלך שמש שאחר
רבה בר שמואל ורב פנא ורב הונא כהה ורב יהושע בהבו הפרק
בכל מי שאתי אז אולי היה שנים רבה בהה ורב אויה סבא
רב פנא אחר לרב אשי בשנחות. אחר רבה בר אחיתי
אחר השלים בסוף בבורות. רבא בר זעירא הוא רבי
אבא בר זעירא בשורת הלכה המלאהו ובכל השולה כי
אשתבאי אתאתן ופליה הבאורה ושלחו לה לאבא שלחו הלין
רבה בר אבין בר אבין אבא אחר רבה בר אבהו אחר רב שטה. כלא
רבה בר אבין הנם בכל השולה גם רבה בר אבין אחר
רב שטה ואתה לה רבה בר אבהו ולכן רבה בר אבוה רבו של
רב נחמן שהוא חבר רב שטה. רבא בר שמואל בכבל הנשבע
אל רב שטה הנו אור אל הנינא ובבר אחרתי לשלם
כי בר שהם שנים זה קדמון והיה כן שמואל והשני בזמן רב פנא
ורב הונא כהה ורב יהושע. רבא חפרניקא אחר לרב אשי
רבא בר שילא אחר רב חסדא אחר רבה בר שילא אחר
רב אתנה אחר שמואל אשכחיה רבה בר שילא לאהו אל
ובכל הנינא אחר זירא אחר רבה בר שילא אחר רב האינשא סבא
אחר רב אחא בר אחבה אחר רב והוא בר כי הנינא עד זמן
רבא ור חייא אבא אחרתי וכן היה בזמן רב הונא ורב אמרא

וכן אמר אמר רב חסדא ורב יוסף כבר אין כיון האורר הנאה רבה בר
שילא אמר לה בברתי שביב נברא מנבא רביב נירונא שמעת
אמת היצירא אמעיומא היה קא שביב קא אעביד לאשתיך עמאי
היום הכל עבדך ת"ר רבי נסים נברא נבוה ארס שהיה נבוה
לאדיך ונמצאת ארסה היצירא עשר אסרינום אחזקו רוחם
שמחת והעלבו לבבו והעבוך אל"ף נירונא אמור קמן אמא
עבר כי כלשון אמור נירונא אסריות בארשת כיון שלמשפ"
שמרו הכל עבדך לה"מו ורבלאה אל"ף עשלא בר נרי עבר
כן חרטומים ואל"ל שת"ר רבי נסים אל נברא מנבא אישאחיך
הייתי מתבל שר"ל האיש שיטל מחקום נבוה כיון שאמר ת
מן הנשר היה אה הדבר לשלבו שבר כי מה ל שיהיה ארס
אדיך אי קלר וקמה מקרה לשלבו מחקום נבוה שזה השר
לא נסר לאסר בנשר כאו שזה נר לעין" רבא הוספתה
אבשר ביב אדם בשעבדת שלא יהיה מחאל וכה"ל
אל בתי יחסין אעבד שהורו שהם שלא בא בטוך יבאדם
ובשון אחר ח"ש שבא כאו אבוה לשאול וכסף האלשש
וכתב שאבא אל רבא הוספתה לרבינא והוא סוף האמור
ומלאכי בטוב שקוקן לא יש אומה כאו לעין" רבא
בר האדוה בזמן שאול עד רבא אמר בר
האדוה אם בבא לי וכתה הבאוה אמר בר האדוה הוה קאמינא
הניה דשאול" רבא בר רב אחא בר רב הונא שלח לו רב אסר
וכן אמר רב שלח ואול הוא רבה בר רב הונא רבא"

בר

בר חנא שהיה בן בתו של רבי והשש הוא רבה בר בר חנה ובכל מקום חשב ולמה
שהיה תלמיד ר׳ יוחנן״ רבה בר חקולה בשם חרב הוא לא רבה בר
הקולה בזמן חיבה״ רבה בר חיילי חתן רבי יוסי לרב חיי
מחחר דחיהיהיב רבה בר בר חיילי עמה לו לרב ובו הנו רב
אומי דבי רב בבל בסוף שהרב עד שהוא בזמן רב חיי ובכל הקולה
אל רב אומי לרב חיי״ ולא ר אבא אומר ומן בהם ראו אל ר אבא אומי
בכל הקולה אומר״ רבה בר ילחק שמחרבו לאושלה אל לרב יהודה
איבה עבד בתקן רבי אלעזר עלמה לומרה חיבאי בשלומה
שחשו לה נבראה נייחי מומרה ושחעין לה ואחה הומרה אל זמן שחחל
רב חשר חלק שהחלקן בדברים כל זה בבל ישחעל בשם וזה היה
תלמיד רבי״ רב חחני אחר אחח בבל דקדושין״ רב אבוהו
דרב חשרגיים בהה דרב חל לרב הוחה בהה
דרב יהושע הבי אחוה חשמיה דרבא בבל שמשון חפן״ רבה בר
לחחה חשמיה דרבה ואחה יש לה אבי״ רבה בר עשה
רב יהודה שרא לרבה בר עשבי לא בי שקבי״ רבה
בר מהון חשוב ר רבה בר מהון אחה לחייה דאבי״ הרוש
בבל אז אלאוחה אחה לחייה רב עלמי כאחר בחוב בבל מין חשמיהן״
רבה בר נחוס אל רב נחוס אחר רבה בר נחוס״ רבא בר
ישמעאל ואחיהל רב״ אחר בר שלמיה״ בדרב הה
אל בי רבא בשלא הם יב ובהא הם לן ואבי מלאהן יודע חוס״
רב בר חנוני בהה דרב עחוני הייה דאחאחר״ רב בר אבא
לחחה דרב בבא לא רב בר בפא לא רבב בר בבא

רב בר אבא אינלע לבי רב נחמן. רב בר שבא איקשא לאמיה דרבינא
ולא מסיק לה וכו' שאני רב בר שבא דלא אשיבא ליה דרבינא
רב בר שבא קאמיה דרב בהנא ולפני רבינא. לא רבינא בר שבא
אחר רב נחמן נאחוו לשבא בר שי' אל שלא שם אביו קראו בר
כלהבשר" ונר שהם שנים הא כנחמן רב נחמן והשני בנחמן בר בטנא
רב אורסתי אבוה דר' א"א בר רב אורסתי" רבינא בהה דרב
נחוניא אמר לרב שבא אבוה אמר רב הסד וכו'
והוא תלמידו ושמושיה שלרב יהודה כדאמר בפרק דהשוכר רבין
כי אתא רבין אמר יוחנן ורבין היה עסק יומיה שלו שפרים
סדום והוא עם אורבב ר אבין ונהר אבין שקבל בקדוק אמר יוחנן
כאן ר א"א בר אבא והוא בא לשלש שלבה רב היאי כי רב האי
אתא נב אמר יוחנן כי אתא רבין אמר אמי אחר הש לן ש באתא
רבין אמר אשה ש"לה לב אחי ורבין אחי" אינו בא אחרת ואתאי
אמרה דרבין לאחב" ואמר רבי אתא מרעברא לא אחר נבה
דשרי ואחב" נדול מאמן ואמר אחב" לא רבין הבול לא שבול מבני
ונר שאה רבין אם ידא רבין ורב יצחק בר יוסף בביה רב פפי"
רבין בר רב נחמן נא ראוקן בר רב נחמן אל רב יהודה לרבין בר
רב נחמן אבין אחי ואב שם מבל שאה אבין או אביה אן
אבא ואני לא אחוש כי אמם אתא באורח הלף אן בא"ש" רבין
בר רב נחמן אמר לרבא ולתשמיש אמר לרבה" רבינא בר ש"לא
אחר רב אסרא אחר רבינא בר ש"לא אחר רב אתיבה
אמר שמואל" רבין בר רב אדא ורבא בר רב אדא רבין" אמר משמ"
ריב

רבי יהודה" אל רבין בר רב אדא לבבא ואל כי הוינא בי רב יהודה
בבי המדרש כיון" אר אבין בר רב אדא אר יצחק" רבינא ט"
שלמא" לא רבה בר שלא" רבנא" אחוהי דר' חייא
בר אבא לא ר' בנאי ואדא לקמייה דשמואל אמר רבנאי
אמר שמואל" רבנא" חזלתה לאחוהי דרב אבא לבבא בבבל דבבלה"
רבין בר חינא יתב קמייה דרב חסדא ואמר מנהמיה דר' אלעזר
ובן אמהמיה דשלא ובן קמייה דר' זירא והוא ורב המי בר
חינא אחים ובאו לבני רבא" רבין בר חינא בבי שבי פסחים
אחור רב אשי אמר אל אבין בר חינא ואמר הוא אחר
אחים היה יושב לבני רב חסדא לא יהיה בזמן רב אשי רבינא
הקדמון אחור דבינא אר יהודה בר אבא אמר רב בשם
רבינא אמרב שמתי אחור דבינא לאפי אור אל רב יוסף לדבינא אל
רבא לדבינא ההוא אלמא הזיבוקא דאדהה רב אחא בר יעקב
ואדהה דבינא ובתרוי הדרס בבי ואי מרתא שמעת מן זה דבינא
סתמא אבבו של רב אשי שנולד רב אשי ביום שמת רבא אמרבא
בר יוסף לאביי ב עלרבהו ובן אחודבי באוקי הלא כי בשל סבי
אמלת בסמר באלמר אל אמר מן ובן סבב הימש אל רבינא
לאחרון בבי הדר עם הנבה רבינא הלאיר אבר לבב
אשי ובלא השובר רב אשי ורבינא סוף הוראה שכן אלאו בסברא
לאדם קדמאה והפר שר אבות ל מקדשי ל אבינא לאחה בקש
רבינא אשבחיה לאמר בר רב אשי רבינא יהיב קמייה דר' יהודה
אדפרש" רבין סבא קמייה דרב בבא בבא לא רבין סבא ובבא

כשלמן רבן סבא ששה בשנת לרב ואם הם שנים א׳ בזמן רב והב׳
בזמן רב סבא אז יהיה רב סבא סבא״ אל רבן סבא לרב ואולם הוא
רבן חסידא״ רבן חסידא בר׳ כי הוא רבן שבא אחי׳ והיהיולך
עם אבי״ רבן בר שבא אסבה לרבא״ רבינא כ
סהה דר׳ יחויה בר אבא והנוסחא היותר נר׳ היא רב הונא
בהה דר׳ יחויה בר אבא״ אחר רבנאי אחר שאול הוא שאחרים
לאשלה אחוהי דר׳ חייא בר אבא״ רבן בר אבא
ואחר לה רבן בר שבא״ רבן בר שאול משמיה דשאול
אמ׳ רבנאי משמיה דאב״ רבן דמן נרש שלה דמלאה
לבתן שלרב אשי כבאי שאחזו רבינא בר קיסי
וכבר פירשנו לשלה כרפא בר קיסי״ רבנא
זשי כן אחוהו של רבינא הקדמון וכא לבני רב שלמה
כמשאנה בבשבוח ויש דמנא זשי שדודו רב הונא בר נתן בר
לבני רב אשי אזה נרפא בנו״ רבן הם בנו ר׳ חייא בר בעבה
בבקר דאולן ובהלם בבקר דאולן ב בחלה ידוע אומר אב
יוחנן כאן הדובים וכיעלם האשאר אחן דובים רבנו ובר׳ הרחב אל
בעל בר׳ ישראל ר׳ תדרוש אבאי ישראל הם דובים וידעו זה״
ויהו הבואה שלהמלם שהקבן אשרות לאזן דרם ועלזה בעלם
האשאות עבד״ ואנו אומרו כי אולם הם בני ר׳ חייא שנכבודבלאור
בעם דובים״ ר׳ רחובן האמר רובלן הוא הנא דבהרבן בנאי ראבי
ר׳ רובלנוק הבני [illegible]
אל בנתנאל אר׳ נתנאל אר׳ ירם אר׳ אמי אר׳ יוחנן
אר׳ יוחנן אר׳ כרובים בזמן ר׳ ובכן הסא עשיהדבן

שיע

שיעבד אחרי רוחניות" ר' רחבעם אחר רחבעם אחר יהודה היתום מישו
כבר ושלו שרפות הבוא רב יהודה סרמות ולבו שהיה רבו
חוכיה קורא לו רבי. ושבר האחד עם זקן כשלהשבוך וזהו רחבעם רבעם
בהתם כשלו חוזר שאחר מישתו לקחה אבי" לעשה שהיתה יפה
ומיוחסת וזה רחבעם הוה ר"ל שישרתם חבעם רב יהודה רבו שאמר
שהרבה פסיו לבנים חסמיו ובשון חושה מלכסמה מלכמבה אן
מלכוותיה ונסיש לא הלבה כשמו אחור רחבה יתן על רחבה כשה
לנבי חוכמה כבר ושלו שרפות ובר ר' ל שמקבן. ובטו היו שבתם ואחרי
חבתי רבעם בהתם חטאים גדולים" רב רחובלי כעת רב
רחוני מאבי" ומתר כעבר יה כמחוזת לבני רבעם ושהיה
לבות לאשתו והודה הושתר ובו כבר לעבר פלני רב רחוני
ורב חסי" רחובלי רב רחוני אחו לבינת ולבב חשי כא
רב נחוני יהיב רב רחוני הוה ריבינת ואחר
חשמיה ריבהונת בר הלפת" רהע מר פבת חשמיה ריב
ויהיה כר פבת הקיאון" רחלי כר חוזת שם מורכב"
ר' אחי חוקני שלרבאשי והוא חרגי שלרב חסדא והוא
חבר רבא ומתר בקלות שעם שלהלא אזמן שלרב חושיא וזה
רחי כר חוזת אבי אחון שלאחיאר והוא אחוה ריב שקבאבר
חוזת שהיו בשוחי עם שרבאחיות בהיו וקבינו רב חסדא ובא
לבשי רב שמר ורב נחמן" אחר רחי כר חוזת אחר רב נחמן והוא
הלאיר רב חסדא והיה אחודר מאר והיה חשיב שלש רבא לשלש
ואחר שמקבל רחי כר חוזת יורד חשבר שנם היה אשתן שאנה

ולקחה רבא לאשה והולד מעונה וזה היה שנתקיים נבואתה בשני תרה
קשה והיה לרבא ומשר קשה מיתה" רמ"י מי בהב לא כי
יוסי הוא סרקם נהרבלאי מרקי" רמ"י בהה ריב "רבא
ומרקי פליה רב אשי אילא בריה" ברב אחדי" רמ"ן בר אמי
בר המפקיד והנסמח האומרים ראמי בר חמא ובבר מרי דשמעתא
דאמי בר שמואל ורב יצחק בריה דרב יהודה הנזכרה בי רב הונא
בר כל היד והוא כהן והוא אמי בר שמואל. וכן לי בר שמואל ורב
פפא בר שמשל בר שבולם אחיים וכן רבה בר שמואל שבזמן רב אשי
רמ"ן בר יחזקאל אחותי דרב יהודה הידוע בתקס רב יהודה בר
יחזקאל בבבל הקדושין ובבבא דבתרבות ובבא אלו מי יחרב
ובבא ואלו הנשבעין מהרב ע"ה רב יחזקאל לאמי בריה הוא אל רב יהודה
בריה אבא לא ליתיה הכי אחו ליה לרב שמואל לרב יהודה שיבא לא
השואל ליה לאבוך הכי אלא כך כתיב בהלכה והוא הלך לבית בריך"
רמ"ן בר פפא אחותן נשא רב אויא והוא הפטיר לרב אויא יטאו
ואמרא לקמיה דרב יוסף וכן היה לפני רב יהודה הוא ורב
שמואל בר יהודה" רמ"ן בר אבא חוהן רב אשי ואמר רבא
אמר אמי בר אבא אמר ר' יצחק אמר רב יוסף אמר
אמי בר אבא אמר רב הונא. אמר אמי בר אבא אמר ר' יצחק הלל
באמר רב חסדא בשם זה לרב פפי ולרב הונא בר חביבה ולבנו
של אמי קרא לו רב אשי הלי מרבנן ובר שהם שמם אמי בר אבא
רמ"ן בר הבאי דהוא אמי בר ליקוי ובשי בר כי נקרא בשל ר
ליקוי ומפש שנשאי ומבטה הבאים שהוא הילל וכן הבנים

רב בהנא

רבי בהיא זכין דקולי ורבשה ונערוטהא ונצולא וכו׳ וזה רמזי מ
איקלע לחזיא בני רב חסדא והיה זה הלמיד לרב יהודה בפס
פירקא וכפ׳ כל הכשר אמר הלכה רבותי. וכפ׳ הקיומן בא לרבי
ר׳ פירקא רמזי בר המוכי רבני בר מרי אמר רב חסדא דרש רמזי
בר מרי ערבא כי זה מרי הא נבדו של רב ירמיה בר חבא
רבני בר בריה אמר לר ירמיה מדפרש רמזי בר ידעאן וכפ׳
הלוקין אמר רמזי בר ידעאן אמר רב ובן בפה דזבחים וכפ׳
נ׳ דתשבוה ושם פרשי חכין של רמזי יוד שמו והוא אמר שלבל מי
עד שיבלע שברעתם לומר מי. ר׳ ריבנאק בר יצחק רבה
מתיבתא פרש שם מקום בפ׳ המפקיד ובפרקל
זעה רפרס בר פפא אמר רב חסדא אמר ליה רבא לאבריס
בר פפא ליחא לן מר הונא אמר בינקותה לא דפרנא
בסיבותה דפרנא אכפייה רפרס בר פפא לרב פ׳ינס הבפרים
ויש גלוקא איקלע לה ברונא וברש והיה שם רפרס בר פפא
ורבינא ואמר לא סבר ליה מר הא דרבא שי הבנתה רפרס בר
פפא קוויה דרב חסדא. וכפ׳ מי שהיה שני חזל רפרס אמר
לרב אשי וכו׳ ואמר ליה ומי אמר אבי הכי וכו׳ ובר שהם שנים
רפרס בר פפא וכנגיה בפ׳ האשה אמר ליה רבא לרפרס בר פפא
מנא ליה לבבא וכפ׳ כל בשולי התוקה עין רפרס פוס בדיקא הוא
וכו׳ ובברכות פ׳ שאכלן אמר ליה רבא פרנא חוכמא בז סיך
ברכו חבריין ובפ׳ ברכו אל רבא לרפרס בר פפא ליחא לן מר
רב חסדא " אות השין " אמר רב שאיל בורתה דרב אבי

ומברכין כבר זכרחים וכ׳ כתה אשה בעבר׳ ואולי רבה בר׳ אחיו
ואולי הם אנס ובכ׳ החולן בזמן רב נחמן ור׳ יוסי בר׳ חנין ובמס׳ בבור
כרתים אבא אחול ומשמיה דרב וכו׳ ר׳ אחול ור׳ יוחנן שבור
מלבא הוא שחוטל וכן רבה בקרא שבור בכ׳ שבוחלין
ורבא בכ׳ מקום שנהגו וכן חלך כרם בכוס עץ ובסוף מכינת
כרשה הנים ס׳ ורש׳ כב׳ מקום שנהגו קרי ליה רבא לשחוטל שבור
מלבא ומשום דבקי היה בדינין והלכתא כוותיה בדינה בדין היורא
מפי החלך שוחבקיים ושבור חלך ברסיים היה ביתי רבא׳ ור׳
ביוף ס׳ כ׳ הלין והאם ומשחוטל שבור מלבא׳ רב שנתן ובה
בר שבא לבנו רב פנא׳ ר׳ שברלי ואמרמא רבי חנן
כ׳ אמרא רב מרי אמר ומעשה בבלן שלר׳ שסבאי אלר׳ יוחנן
לרים לקיש ונתא אלר שבתאי אל כרוסבתאי אר שנתאי ומשמיה
דחזקיה ובכ׳ כל הנבא אר שבתאי אמ׳ חזקיה׳ ר׳ שברלי בריה
דר׳ מרינוס מיקלע לבבל כתא ששקלא ולא הבו ליה מזמני
לא קייבוה אמ׳ הני מערב רב קא אתן בכרכ׳ ונתן לך רחמים
ורחמך כל הרחמים על הבריות׳ כמנהג שהוא מזקינן אל אברהם
וכל מי שאינו מרחם אינו מזקינן׳ כתי׳ ונתן לך רחמים
שתרחם על הבריות׳ כמאר נשבע לאבותיך מי שיש לו רחמים
בא מזקינן אל אברהם בלזה כב׳ המבוא כדי יין׳ וכן זה המאמר
ביבמות בעמ׳ הנשים והוא מיקלע לבבל ואמ׳ מנס רב מלל כר
אבא אמ׳ רב ואולי הוא עצמו הראשון שזכרנו׳ רב שזק רב
חסדא הוה רגל אמבמא לכי נשא ברב שזמ דהוה רגל בשבת
אחר

אחז נב בית דין דבית משכן ומהכא נפק רב אזבי. פרש"י דבי נשא אבין ויש
חמוה. עבוק מיעבה וחרבו בבבו ונב בלהבשר כי נשא אבין ובן נפק
מי שהחשיך ובן פרבו הרגס כי נשא כי אבין. אמעשיה רב אזבי ורב
חסדא אמר רב אזבי לרב חסדא" אמר רב אזבי לרבא ורבי הוא רב
אזבי רב ייאמר כי הוא אמר רב אזבי ביר ייאמר לרב חסדא אר לענוד
הזהרו ברב אזבי ובן אמר ר' יוחנן. רב אזבי בר רב חסדא
בכי אלון בשרוכין. ושנוסחא אמר רב אזבי אמר רב חסדא וזה אמר
ר' אילעא מיש בסר הבורים ודרש חטטא בר סבא ואזמן ר' לוי
בשם ר' אילעא איש בסר הבורים בן ר' אמי אמר אמר" ר' אילעא
ובדים ר' אילעא היה אוחבו ברומי של כי הקיסר והרב המלוין
שהיה רוצה להלוינו ובעבה לו נם בחלי בכי הרוחה ואינו יודע אם
זה ר' אילעא שהיה בבבל בזמן רב ושמואל כת אר נאמר להלן אמר
אילעא תשוס בר יוסף. דבי דבי אילעא. ר' אילעא הרבי כמוס
שאין לה סוף. אמר ליה רב לשמואל הא נשמעתא ופו לא יאמינה
לנדיק כל. חון הוא רב אלעא נהרו. ובכל ביומא בשם מ' היה רב אשוקא
עבר אילעא לל מהרבנים בלשון כמו שכרש"י ביב מאמרים שהיו לפני
הב הוגא מהרבנאין בלשון הרבנים לעם וכל כי לבך נקראו חברני
הרבאור אמוראים שהרבנאו המשנה ופרשו בלשון הרבנים ורב עשה
זה בעבור אלעא היה לו חן לר' אילעא הרבנאי ועשה זה ינעלמו אלעא
יכירוהו כי רב היה גדול מר אלעא וכבל הקדושין כמו מר אילעא רבה
עד היכן כבוד חב ומס. רב ר' אילעא מגלגלין אמר לרב אשי. אילעא
בר מבינא הלמוד רב ובן רב אמר הלמוד חבר לרבנורב

עוה

פוה לרב חסי בשעה שהגיע כהאי כפ בנוה כורטס בייה לרב אלעזר ו
מהלכה שמעתא מפי רב להחזיר אלהיה כן ולא תעבדון כתו מוסב
בגיס והוא סבר שאם לא יחזור שיגיהו ויחשב שהוא מומר בייהו כמו
גוזרו אחרונים. ויש כי רב הקראי כלל בי"הו ולא תעבדון הבנוס מעבו
כלל רבה והוא חשב בייהו לשון בזוי אחרונים והיה כיעקס מריבה
עד שמה רב חסי טעבור זה ומיד כיוס ההוא רבה לאחר זה החסיד
ר שלם בר אביעם ובא ההיס כחרוש מזה לזה והשו הכל שעשו
שלום ובר שמרע מיד אחר שמר ויש כי סבר רב אחי בייהו בגון
לשון גזוי ורב אחר בנמל כל תעבדון אל שלם אחר רב שלרב אחר
ואיבו ומרבלא ר חייא הגדול בלא אחיס בב אבא דרבי אחא
מבבלי והם מזרע שמעון אחי דוד המלך ואיבו בר זה שלרב
אבוה דרב שאול בר שלרב המלמד נעבדס כי היה בר אבלקרב
מהבאוס בבבל כי זלרה היא אשה שמה שלרב אחורע שלר חייא
והיא אחוש לזה רב שאול המלמד ואל אבוו לא נזכר כי הוא בר
ציק וזה הגדלה כי אין שלחה בר זהין בזלרב הנעבחה מיקיקי
הרבה בחס שלרב מרי ומרי ואחרונים אל רב בהנא רבי שלם מרי
ובן אחו רב שאול בר יהודה רב שיבני בר חסי בריש ר
השבוה ובן בב הקרא הגדלה שמחר והוה כ שבח קדוש דרב
בבל והוה מקשי לה טוטא בבל שבל אבלי ואחר רחמנא לבלן ו
מבישופת רב שיבני והוא שמע זה וקבל שהקדוש רב שיבני בר
חסי אחרא לקמיה מלכיו לאחור ובבת שבלס רב שיבני בר חסי
בלע חייא ונרבלא בבי בי אבא קלב נמרוה עד שיהו לל ובב מי

שמחזו

אחרון בריטא בדרשה לעולם ועל זה סתם הרעבה להיות רגטא לשאול
בסמוך מצות הוה לה׳ רב אשי היה תלמיד רב בהגטא האחרון ורב בהגטא
תלמיד רב שימי והוא אלוייה לרב שימי בר אשי בבבל ונר׳ כי הוא רב
שימי בר אשי ומבירה בשחוטי והתריך ימים אחר רב אשי אחרי היה
לשמעתא קמי דרב שימי ״ רב עיתני עשירא קמי דרב כהנא ואולי
זה רב שימי בר אשי״ רב עיתני מקפדי אבוהי דרב הושעיא
רב עיתני בר שקבא ואמרו לה רב שימי בר שקבא הוה
אבא קמי דר׳ אשעין בן פזי בשמעתא וקמי דריבל באגבי הבל
רב עיתני בר אבא אמר לר׳ יוחנן אמר רב אשי אחרי היה לשמעתא
קמיה דרב שימי בר אבא ובכ׳ המיוד בפסחים אל רב שימי בר
אבא לרב כהנא ואולי הם אנשי רב עיתני בר חייא בר בריה דרב
בכ׳ בלהבאר רב שימי בר חייא אמר לרב ושמואל והם בריבו
ריפרא והיה בנירוף עשוקים רב שימי בר חייא ובכ׳ הופלא פרקי
רב שימי בכרו אל רב ובן בתונחור ויש אחר רב שימי בר אשי נמלא
בכ׳ המופלא שימי חד פרקי בכתבה דוכרון משבחן דקרי ליה רב
הבי ונר׳ בעיני משום דבר בריה הוא וקאמר לה הבי משום חבבותא
בלומר אחרה ידעלה שיבוב ואנו שמשנו שאחרה בנשוק היה בו ברב
שלא היה זוקק ושנו לתשלה הילבך לא היה מכירו ולא נהירא לו ש
שהרי לא מצינו אמר רב כך לשום אחר אלא לזה אמר בן בבבה
מקוטור ובתונחור ויא משום דחריפ היה ואין זה כי אם רב שימי
בר אשי כתב עב רב עיתני בר יוסף אמר לרב פפאי רב עיתני
ונהרדעא רב נחמן בר רב חסדא אמר לרבא משמיה

דרב שיתי מעהרדעת ; רב שמתי מעהרדעת עכח ליה בפנדליה רבא
בר המנח . רב אחא מחוזנהבזמן רבתי . רב שמעון בר אבי
ר"מ נוסחת רב אחאי בר חשי . רב שירת רב מרת קמייה דרבא
מעהדיה דרב שירת בר הרבלי . רב שיאת בריה דרב תחלי מאבידרב
תחלי בר אבין תבר תבי" ותתו בהבר . ורב יהושע בר חלי אחוי והם
בנו פרנסי כל ראוין למתיבה" . רב שיאת בריה דרב הונא עבד
ברב תפרת . רב אשת בריה דרב תחלי אחי אחא לרב בבת
ר' שיאת בר חייא ר' שיאת בן ר' אבא . אבחת בריה דר' חנינא
ליקן הלכה בלא זמנה בר' החובל וכן בזמן ר' חנינא מת אחר
שאו אבחת והיה בבור לאבי ומתי רוקיה לחולי העשם וכן זה
הסגולה לכל בפור לאב . ר' אלעזר בזמן רב ובנו רב חיננא ורב
יאור והן בזמן אבי . רב אדא ורב שלמן הוכי בלוחיה בפלך דבלה
שלמן בר' החובל אחר רב שלמן בזמן אבי ורבא ובברבוה הנב
הנא קמייה דרב נחמן בר יצחק ושאו שלמן אל מה שמך שלמן
אל שלום אהה ושלום לשנרך שאמר שלום בין הלמודים . רב שלום
בשם ר' מנחמא בר רב פעשרת ברב' ודבר שיש שבת רב שלום
בשם ר' אהבה בר שירת ברב' אחור . שמעון הכהן חבר
רב והוא ובנתם אחר אחיו אחי נפשי אל נשואים עם שרה א
אחיות והוא נקרא ר' שמעון הישקר שמעון בר אבא בר בריה ר'
ראבא ובבר אחרנו שאבי חכם בעל אבי אלעזר והשעור האבר
אל ושמעון קבל מר אבא בר חיות . אם ומה זה היה שלא מלוי
קבל וכן אל בבא . ארנים שקבל שמעון מלוי ומאבי אבא . ובבא ר'
רעיבון

דעירובין אמר שמואל משמיה דלוי. ונקרא שקוד על דבריו
לאחורם בהלכה. ונקרא אריך ופרש"י כפ' בהמה המקטה אריך
קרי שמוש על שם אריך מלך אלסר דהלכה כוותיה ביבמות וכפ'
בתרא בהמה בשבת פרש"י כי נקרא אריך שהוא שופט במלך כי נאין
ריבא מלך ודיוק חבוה דשמוש שדריה לשמוש לנשבין לאוד
שמעא דהוה נמיל תסרין אמר המבלי אין קבריס כפטור אלחרבך
לנשבין. הדה אמרה אין מבטלין תלמוד תורה ובו. דאמר רבי שמוש
פרש"י כרוספה שמידר שמוש מרגאים שלטון כמו שמידר רבי
חייא ור' שמעון וכמו שמידר ר' המשנה בראש בפ' אין נדרין
אל לו לשמוש אריך הוא מ' אריך מלך מלך במשפטו אמר שלא
באיסור שהלכה ברב ונקרא שבור מלבא שהיה בקי בדינין ר
בשבור מלך פרס. אמר רב הונא אמר שבור מלבא אחי בהנא
והיה שוכן בנהרדעא אמר רבי ירמיה לי שבלי דשמיא בשבילי ר
נהרדעא ושם היה הרגה והיו שבורי מיתי והוכין מלך יהודה
ושם בית הבנסת מעתר ארץ ישראל ושם השכינה לעולם והוא
בית הבנסת דשף וירבע פרש"י בפ' כל היד שם מקום המוכנע
כמלבות נהרדעא שם מקום סמוכה לספר סב מרוכה. והעיון
מ' שף וירבע שנמצא מתקומו השכינה. ושב שם והיה חכמה
גדול בכל חכמות בתקומה ובתבונה חסייה דר' הוה והוא שמוש
ירחיעאה ורצה ר' לסמוכו ולא עלה בידו ואל שמוש שבן מצרא
בסתרא לחדש קרחאה אל בחכמות אדם הראשון שנאמרו הנה
חכמות התבונה כמו שמצורע בתרקי ר' אליעזר ובזוהר שמשם

ידע וזקוקים לחזר אדם שידע כל מה שיקרה בכל ימי שלם ואם הנמיס
שאין להם רוח הקדש ידעו מה שיקרה אפי לשלח שנים באחרה הכאלה
יצר כפון על הקבה ורוח קדש ותכמה שלם בקרבו שאבו ואמר שאול
שמובח מולדו היה ודע שיהיה חכם בתורה ובתבונה וברפואה אבל
ר לא תיהקרי ואולי כא מזדע שלי אעשה עלא נזכר זה אבל נזכר
שהוא כהן ובעבור זה לא נשמרך כמו שקראת לרב הונא ולרב הושעיא
הלמודי ר יוסף שלא נסמוכו שבאר ולא יהיה זקן וכו וכן קרה לרב
שמעון בר אבא קרובו של שמואל שהיה כהן ולא נשמרך. ואפי רבה
ואביי לא נשמוכו. ובכל האשה שנתרחמלה שנשבו בבוהו כשבנה
שיבא מלבנו השלום אבא אבין. ובחכמתן היה מולן עוב כי
הנירן ר חנינא בלי להבונה אבל בר בסי דשתרשי כי רחל שמה
מעשבריה ומאישור בוראן שחזר יהודי ולדה לחרי החכם גבול
אם היא בר שמואל שמאה לא תהיה בבלל ובכל השולה מאתריה המר
שמואל אשתבאי ותראה וכו ובכלל שרגס שלא נתקיימון לנגס
כי אם בבוה כל ימי רב מקלתרב שהיה חונב רב שהיה שמואל
נשמה לו רע והבל היה לשוס שמוס כמו שפי בעל העורך בעניך
לל חשס רבי האיי נאון שהיה יודע שמואל ברפואה ובעבור
שהתה מי הנהר העבוהס בעיך הוצרך לבל עה והוא רבי
אחרוך לפרש הינאמר וזה הינשאה היה כשבא רב ומאי לבבל
ובכל הנורי קמאי שהיה שמואל קצר ולא היה כשאר אמוראי בפוהה
הנוף והיה שחור בר יהושע בן חנניה וחכם גדול ונגי בי היו
לן בנים לו בר שמואל ורמי בר שמואל ורב פנחס בר שמואל חולי ה

הולדס

הולדים קודם קללת רב ונשארו לו אחר מיתתו בני הבן בבלמוד וכן
רבה בר שמואל שבזמן רב חסדא ורב ששת וכלו מלא חסידות
וחכמה הרבה חסידות רב יהודה בלמודו שבת מרובה שרב היה
נוהג בכבוד בשמואל ומשום שקלון בבנים · אעפ שרב אמר לתי
חבר לרב גידל ומשמואל בחכמה ושהיה שמואל כהן בריש בלה בסדר
הרבי שהיה כהן שמואל והיה מתמיד בבמות ידים וב הקרוא תשלה
עורות · רב קרי בבהט לאיקלע לבבל ופרש בבבלהוא בנהרדעא
והא איכא שמואל דבהנא הוא ודבר עלויה שמואל נמי כמיה לרב
ורב בבבל בנלמא היה עשה כמנהג אלא כמנהג לא עביד יקרא פרשי
הא איכא שמואל בנהרדעא שהיה מתמיד בבבל · דבה נא הוא
ודבר שלויה נוהג היה להיות לעשלה מרב בראתרי בב מרוגה
בשנבנה לשון הבן רב קמיה דשמואל ורב הוא דעביד ליה ושמואל
לא היה אז בנהרדעא · ואבלא חכם ברבונה והוא בני היה חבר
ומחבב לשמואל ואולי לתר מתנו · בב לו מרבה · וכן בסוף
יבמות שמואל קרי עליה דרב לא יאונה לצדיק כל און ורב קרא
על שמואל ובלבד לא חנם לך ונקרא תר שמואל וכן רבי שמואל
אמר רב נתמן משום רבי שמואל · והאריך ומנים אחר רב אשה שנם
וכן בר בסוף הלך שקרע יב בגדים על רב עשר בב בנמר הדין ?
קבריה דרב שקלא מעשה עבדא לקרחוה ובאו לשמואל והתר ועשר
בחולין שהיה אולה ר יוחנן לרב לקדש רבינו שבבבל ואחר שמת
רב היה אולה לשמואל לקדש חבירנו שבבבל עד שעלה לו שמואל
שידין אמן משבור כדי שיבין אחות ראוי לקרות לו רבי והשיב לו ר
יוחנן ההוא חוזבנא בשמואל עד שעלה הליסר נמלי דסמיקי מהמה

והגאונים נרמסין תלמיד בנו לי בפפיקי מרבר ואז הביא ר יוחנן
הכהן והיה רוצה לדר לבבל למאור ומונו עד שמואל לרבנות
בחוק לי פסוקיך ואמר שמואל מר וכו' ולא היה כן אלא לאמה
אמר ר יוחנן. וכב הרב לבתבו מריוך לשון אלך כמו ובור אריה
יהודה להבי קרי לשמואל מריוך דקל הלבה כשמואל בריב כי היכי
דרינא דמלכותא דינא וכב איך מתרגמינן רב ושמואל ור יוחנן ב
קרמי פי שרבריהם כמו מקרא והעריוך פי קרמי מרגוס כמו
מר יקירי בב: ב שמואל בר נחמני הלמיד ר יונתן חבר ר
יהושע דבריבא ואמרו של ר יונתן עם אשתו אל ר שמעון בר
שישון בן יוחקי ונם בן מלד עם ר יוחנן וזה החכם הוא תשבי
ומאמר מר לאור נבלי ורוש ובמרישמר ורבור שמות בטל הבלה
וחכמה גדולה וכמו רב נחמן בר שמואל בר נחמני והמריך ומים
כי היה בכתבו אל זקנו ואמר לרבא הלמיד ר מאיר דורש ~
והיה כזמן ר בבר ושמר כי היה בזמן שמר רב יהודה מתני ר אמי
ור יהודה בשיחה ור זירא: רב שמואל בר שילא נב הישקין ~
וכב מלך שהוא נר צדיק מבב בנו אל הון שהוא אלמד
יונקי והוא היה כב שוקר עלמם כי חומר בפיס דבאל כרגלא שהיה
יב שנים אלא רחה הבן אלו ושלו נאמר ומצדיקי הרבים בכוכבים
עולם ונמר והוא בזמן רב אמר לרב בר שיר קבול ואמר
בהגדא והיה שקנו כל ימיו דאמרו הגמילין בכל ימים כבון ומאן
בנון רב שמואל בר שילא דלא עבד פריסתקא דמלכא חפרחיה
ומרבו הגאונים כי היה בן אחותו של ר חייא ס שילא אחותו ~
ושר

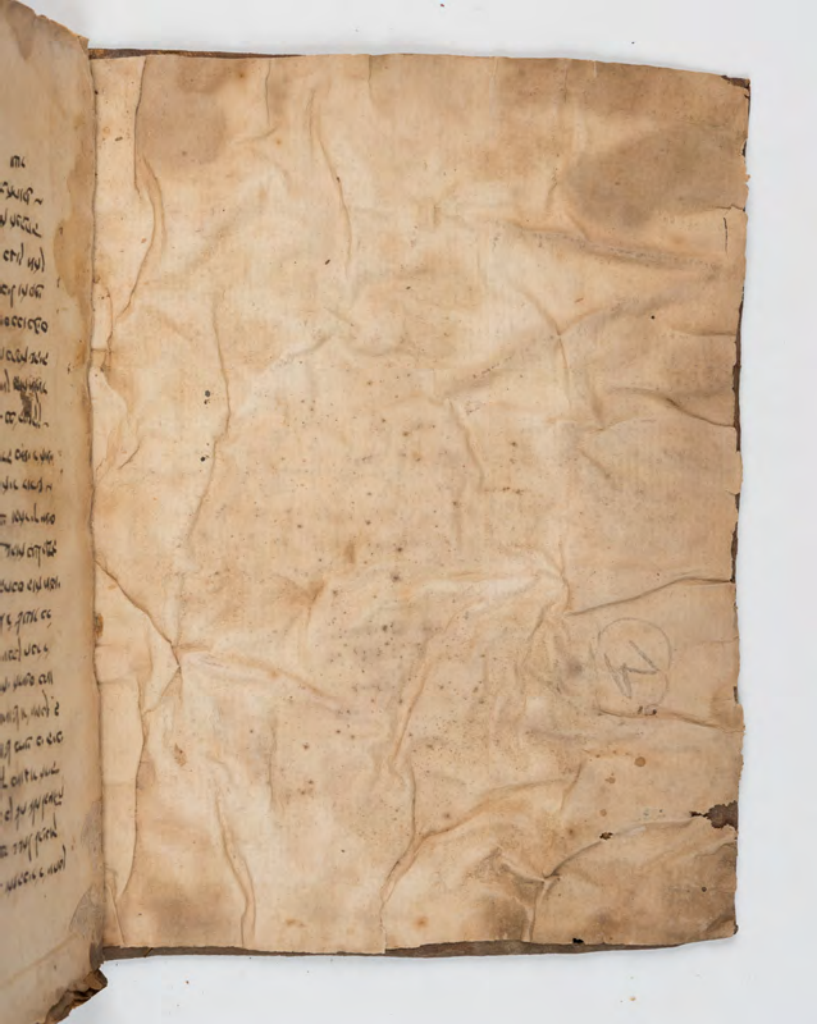

SEFER
YUHASIN

Y.U.
MS.
1369

יוחסין

755

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
datacolor